

زندگي تنهنجا رنگ هزار

سوره
سنڌي ادب

عبدالغفار ”تيسم“

زندگي تنهنجا رنگ هزار

عبدالغفار ”تبسم“

خليل جبران پبلشرز - نئون ديرو

چپائيندڙ جا حق ۽ واسطا محفوظ

پهريون ڇاپو: جون 1994ع
تعداد: هڪ هزار
ڪتاب جو نالو: زندگي تنهنجا رنگ هزار
ليکڪ: عبدالغفار ”تبسم“
ڪمپوزنگ: ثنا ڪمپوزرس 9/42 آرڪي اسڪوائر نيوچالي ڪراچي
ڇاپيندڙ: آزاد ڪميونيڪيشنز ڪراچي
ڇپائيندڙ: خليل جبران پبليشرز نئون ديرو

ملھ: 50 روپيا

ZANDGI TUNGUNJA RANG HAZAR
A Travellogue by Abdul Ghaffar "Tabassum"
Published by
KHLIL GIBRAN PUBLISHER'S NAUNDERO

رابطي لاءِ
پوسٽ باڪس نمبر 13401
نيو چالي، شاهراه لياقت
ڪراچي- 74000

ارپنا

اُن شفيق پيءُ جي نالي جنهن جي چيچ وٺي 20 سالن تائين،
زندگيءَ جي هيٺاهين، مٿانهين تي هلندو رهيس.
هڪ ڏينهن هن زندگيءَ جي آخري نهارَ نهاريندي چيو:
”پٽ! پنهنجي هاڻي پڄاڻي آهي، ها! پر جو نانءُ تو وٽ ڇڏيون ٿو
وڃان، اُن جو پُرم ضرور رکجانءِ.“

توتیب

صفحو	
7	1- پنهنجي پاران ٻه لفظ ع- غ- 'تبسم'
9	2- مهاڳ علي احمد بروهي
15	3- ٻه ڳالهيون مهتاب اڪبر راشدي
34	4- چار جولاءِ جو صبح ۽ سنا جي پهرين ڏينهن جي گڏجاڻي
48	5- آمريڪا جا ڪريڊٽ ڪارڊز
52	6- سنا ڪارڪردگيءَ جي سالياني رپورٽ
60	7- مس ڊيبي
66	8- آمريڪن هسٽري آف نيچرل ميوزم آف نيويارڪ
70	9- ڇهه جولاءِ جو دلفريب صبح ۽ يونيورسل فلم اسٽوڊيو جو سير
71	10- ڊاڪٽر اي- ڊبليو پٽيءَ سان مختصر ڳالهه ٻولھ
74	11- ٻاهرين ملڪن ۾ تيز رفتار رستن جي سهولت ۽ قانون
76	12- ويلڪم تو يونيورسل اسٽوڊيو
84	13- هيوسٽن جون هوائون ۽ مان
86	14- هيوسٽن جو هوٽل ڪمفرٽ ان
97	15- ائين جولاءِ جو صبح ۽ هيوسٽن جا رنگين نظارا
102	16- نائينءَ جولاءِ جي صبح ۽ بونڊن جي رم جهم
105	17- هيوسٽن الوداع ۽ ڊلاس ايئرپورٽ

پنهنجي پاران به لفظ

سفر ڪري، سفر نامو لکڻ ۽ وري ڪتابي صورت ۾ سهيڙي اوهان تائين پهچائڻ، اهو منهنجو نئون ۽ پهريون جو ڪائناتو قدم آهي. شاعر جي حيثيت ۾ ڪائناتي سونهن جي اوت هڪ فطري عمل آهي، پر ان سونهن، سوپيا جو نشري اظهار مون لاءِ نئين نڪوري مشق آهي.

سفرنامي کي وڌيڪ سواڊي بڻائڻ لاءِ ڪجهه غيرارادي طور ۽ ڪجهه ڄاڻي واڻي به مٿس شاعراڻو رنگ چڙهي ويو آهي، ان ۾ منهنجو شعوري عمل دخل گهٽ آهي، جو آءٌ پهريون شاعر آهيان، پوءِ سيلاني. دراصل سيلاني مون کي هٿ سان بڻايو ويو آهي. ان ۾ سڄو ڏوه سارس واري فهم سيال ۽ محترم دوست انعام شيخ جو آهي. هيٺاهيون مٿانهيون ڏئي، سارس لاءِ قسطن لکائڻ شروع ڪرايائون ۽ پوءِ انهن قسطن مان وري ”زندگي تنهنجا رنگ هزار“ تائين پهچائڻ ۾ به سندن وڏو هٿ آهي. فهم جيڪڏهن پروفن ڏسڻ کان وٺي، ڪتاب جي ٽائٽل ڪور يا پريس تائين رات جو يارهين يارهين تائين ننڊ ڦٽائي، ڊڪ ڊوڙ نه ڪري ها ته ڪتاب به ڪونه ڇپجي ها ۽ نه توهان جي مٿي ۾ سور پوڻ شروع ٿئي ها. سفرنامي پڙهڻ کان پوءِ اگر احستابي عمل شروع ٿيو ته رزاق سهتي سميت سڀئي هٿ وٺائيندڙ همراه، برابر جا پاڳي پائيوار پائجو.

ڪٿي ڪنهن ڏاهي جو قول پڙهيو هئم، ته: ”اگر ڪا جنگ ڪٿي سگهو ٿا ته اها جنگ نه وڙهجو.“ اهو قول سرسري طور ته عجيب لڳندو، پر سندس پٺيان فلسفي کي سمجهبو ته ڏاهي جي ڏاهپ جو معترف ٿيڻو پوندو. سو

مون کان سواءِ به، سنڌ جي ڪيترن سڄاڻ دوستن جي حصي ۾ دنيا جو سير سڀاڻو آيو هوندو، پر مشاهدي واري اک تي (Binocular)

دورييني چاڙهي ڏسڻ ۽ گهمڻ ڦرڻ جديد دنيا جي سيلانيءَ سائينءَ الطاف شيخ جو ئي ڪم آهي.

مان جڏهن يورپ يا آمريڪا گهمڻ نڪتو هوس، ته يقين رکڻو منهنجو بلڪل سفرنامي لکڻ جو ارادو نه هو ۽ اهو سوچيو به نه هوم ته مون کي هي ڏينهن به ڏسڻا پوندا، ورنه آمريڪا گهمڻ بجاءِ هٿ ۾ پين پنو کنيو صرف روڊن، گهٽين ۽ ڪلبن جا نالا لکڻ ۾ پورو هجان ها. پوءِ به خدا جو شڪر آهي، جو ننڍا ننڍا ذاتي معلومات لاءِ لکيل نوٽ (Notes) ڪم اچي ويا، جو چڱي ٿاڻي ڪتاب لکي ويو آهيان.

ساٿ سلامت

ع - غ - تبسم

17- جون، ڪلفٽن ڪراچي

هي pdf ڪتاب تيار ڪيو.

صاحب خان "سوره" ميراڻي

0344 3919786

0300 3404488

ايڊمن : سوره سنڌي ادب WHATSAPP گروپ

مهاڳ

۴ جولاءِ ۱۴۹۲ع تي ڪرسٽافر ڪولمبس آمريڪا ڳولي لڏي. پورا پنج سؤ سال پوءِ، پاڪستان انٽرنيشنل ايئر لائينس جي عبدالغفار تبسم ڪراچيءَ کان ساڳي رخ ۾ هوائي سفر شروع ڪيو. مقصد هيو، نئين کوجنا ڪيل دنيا جو واءِ سٽاءُ لهڻ، هي هڪ عجيب اتفاق هيو يا حادثو! جو پنج هزار سال قديم تهذيب جي رهاڪو ڪي، اهڙي سڀيتا ڏسڻ وائسڻ جو شوق ذوق ٿئي، جا محض پنج سؤ سال اڳ کوجنا ڪيل هئي. سٽر سفر ۽ سياحت جو سوداءُ ته سيلاني جي سر ۾ اڳيئي سمايل هيو، وري ويتر ريڊي ميڊ بهانو مليو ”سنا سنڌي انسوسٽيشن آف نارٿ آمريڪا“ جي سالياني اجلاس ۾ شرڪت جو دعوت نامون. ڇي ويئي اڳ ئي رٿي. وري مٿان آيس پيڪن کان نياپو. پوءِ ته اک چنپ ۾ پراڻي دنيا پار ڪري اچي يار آمريڪا ۾ سهڙيو.

چواڻي آهي ته سٽر سفر ڪري امير ماڻهو يا وري فقير، عين غين ٻيئي ڪونه هيو. بلڪ ٻنهي حيثيت جي وچ ۾ سٽنبوڇ ٿيل هيو. دل جو ته برابر بادشاهه هيو، پر بي ملڪي بادشاهه. نه سندس حڪم ٿي هليو ۽ نه سڪو. جيئن هو سفيد پوش فرد لاءِ مشهور آهي ته اڃا ڪپڙا کيس خالي ماڻهن ليکي ملڪ جو والي. خوش نصيبي هي هئي جو اڏند ڪٽوليءَ واري اڏام مفت ۾ هئي. ماني ته هونئن به مولا جي آهي ۽ باقي خرچ پڪيو هيو سنگت بلي. بقول سالڪ الاولياءِ جي ته هر انسان جي مٿي تي رزق جي ڳنڍ رکيل آهي. تڏهن به مت جا موڙهيا، ٻارهوئي وتن روزگار لاءِ پرايا در ڪڙڪائيندا!

سياحت جو مزو آهي، جڏهن ڪو دل گهريو ساڻي ساڻ هجي. پوءِ پيار وارو پريتر نه سهي ته ڪو واقفڪار ئي سهي. ڇاڪاڻ ته سيلاني جيسين پنهنجي اندر جو احوال نه واري تيسين کيس اڏما پيا ايندا ۽ دل ٻيئي تڙپندي. جهنگل ۾ مور ناچا کس ني ديكها. پنهنجو پاڻ سان ڳالهائي پاڻ وندرائي ته الڳ ڳالهه آهي. پر ٽهڪ ڪنهن سان ڏجن؟ منهنجو ذاتي مشاهدو آهي ته خوشي اوري موقعي تي اڪثر يارن جي ياد ستائيندي آهي يا وري مارئي جيان پنهنجا پڪا ۽ پنوها، باقي

اڪيلو سفر ته آهي جيل واري Solitary Confinement. هزارن جي هجوم ۾ اڪيلائي جو احساس ذري گهٽ ماڻهوءَ کي خط الحواس ڪيو ڇڏي. وائڙن جيان وات ڦاڙي اوڀرن ڇاتين، رخن ۾ جهاتيون پائي اڪيون سيڪڻ ۾ ڪهڙو مزو. ماڻهو ڇا چوندا. پرائي مال تي ٽوپي نراڙ تي. پنهنجي ملڪ جي ڳالهه پي آهي. هڪ ڀروڄ جنهن ويٺي بصر کاڌا ته هن کان ڪنهن پڇا ڪئي ته روئين ڇو ٿو؟ ڀروڄ ورائي ڏني ته اڻٻا مال هي روسون به ڪاسون به.

پر، هي ڏسي حيراني ٿي ته سموري سفر ۾ سيلانيءَ کي نه اڪيلائي جو احساس ٿيو ۽ نه اوڀري هڻڻ جو اونو؟ جو هر سانوري کي گورن جي دنيا ۾ پهرين پيري اچڻ سان ٿيڻ لازمي آهي. گهٽ ۾ گهٽ سندس سفرنامي پڙهڻ ۾ ته اهڙو تاثر ڪونه ٿو ملي. بلڪ ڏسڻ ۾ ائين ٿو اچي ته همراه هر لحاظ کان خودڪفيل هيو. اهڙي ڪمال خود اعتماد (confidence) جو ڪارڻ ممڪن آهي ته شايد شاعري هجي، يا وري سندس تخلص ”تبسم“ جو اثر، يا ٿي سگهي ٿو ته ٻئي بيله هجن.

شاعريءَ جو غلبو ته، سفرنامي جي هر جملي تي روغن جيان چڙهيل ٿو ڏسجي. جتي به سيلاني کي سينريءَ مزو ڏنو آهي ته اتي بي اختيار شاعريءَ ۾ پئجي ويو آهي جيئن برائيتن بيچ بابت منظرڪشي ڪندي، ڄاڻائي ٿو ته، ”سمند ڪناري تي سنهي چيلهم واريون ائين بي جان سٽل هيون، پري کان لڳو پئي ڄڻ رنگ برنگي مڇيون سمند مان نڪري اچي ڪناري پيون هيون. اهو ئي پري پري تائين نيريون سايون ڳاڙهيون چٽيون زمين ۾ ڪتل، انهن هيٺان ڪرڙين جيان ڪامڻيون سٽل. ڪڏهن ڪڏهن پئي لڇيون ۽ ڦٽڪيون. يا پاسو پئي ورايائون يا سڌو سنئون سمهي سج جو ٿو پئي ورتائون..... اها وضاحت ڪانه ڪئي اٿس ته ڪامڻين سج کان تاءُ ورتو ٿي يا ڏنو ٿي. يا وري انهيءَ سيڪ جي خبر لاءِ سج کان پڇا ڪئي وڃي؟

سفرنامي تي سرسري نظر وجهڻ سان هي بخوبي احساس ٿئي ٿو ته تبسم آمريڪا جي هر ماڳ مڪان جو مشاهدو ماڻهو آهي، جنهن جو موقعو شايد مڪاني ماڻهن کي به مشڪل نصيب ٿيو هجي. مثال طور

نيويارڪ جو ٽائمس اسڪوائر جتي بلو Blue Films فلمن جا شو ڏيکاري وڃن ٿا، يا منهٽن Manhattan واريون نائيٽ ڪلبون ۽ هر جنسي وارا اڏا Gay Houses نهايت تفصيل سان بيان ڪيل آهن. مغلن واري شاهي حرم ۽ خواجه سرا جو مثال! خواجه سرا کي به محلات جي هر رائيءَ جي عياشيءَ واري ڄاڻ ته برابر هوندي آهي پر هو پاڻ ڪنهن به عملي ڪارج کان محروم رهندو آهي. يا وري سيلانيءَ جو برهم چاريءَ وارو حال هيو جو بقول شاه پٽائيءَ جي:-

چورين ڏنا چال تڏهن به

ڪنهن ڪنهن هنڌ ته زندگيءَ جو باريڪ بيني سان جائزو ورتو اٿس. بلڪ معلوم ائين ٿو ٿئي ته آمريڪي باشندن جي نفسيات جو بغور مطالعو ڪيو اٿس جيئن فوتو گرافيءَ متعلق سندن سخت ردعمل جا واقعا بيان ڪيا اٿس. هي هڪ حقيقت آهي ته آمريڪا ۾ گهوري ڏسڻ کي بلڪل ناپسند ڪيو ويندو آهي وري اهو به خاص طور ڪنهن پاڪستانيءَ جو ڏسڻ ڄڻ ته ايڪسري X-Ray ڪيڊ لاءِ شست ٿو ٻڌي. هروڀرو ائين به نه آهي ته آمريڪن يا يورپي مرد ۽ عورتون هڪ ٻئي کي گهوري يا چٽائي نه ڏسنديون آهن. البت سندن ڏسڻ جو مهذب طريقو آهي ۽ نه اسان وانگر ڏاڻڻ نگاهه. اسان ماڻهن جي نگاهن ۾ اڪثر نانگ لڙڪيل هوندا آهن. يورپي ماڻهو هڪ ته ڪاري عينڪ استعمال ڪندا آهن. جنهن سبب ڏسڻ واري جي نيت جو پتو ڪونه پوندو آهي ۽ ٻيو وري شيريون ۽ نيرويون اکين ۾ ڪاريون اکين واري سرچ لائيٽ جي تيزي وري هوندو آهي. اسان جي ملڪ جا ماڻهو ٻوليءَ جو وڏو حصو اکين سان ادا ڪندا آهن ۽ باقي هٿن جي چالن ۽ گوڙشور ڪرڻ سان.

پراڻي پچار سان گڏ سيلانيءَ پنهنجن جا پٿان پڻ پٽيندو رهيو آهي جو ڏيکاري ٿو ته سچ اڃا سوڌو منجهس سمائيل آهي جو اوڀر جيان ڪڏهن ڪڏهن اڀامي ظاهر ٿو ٿئي. جنهنجي هڪ پراڻي دوست ۽ ساٿي مالڪ ڏني شيخ جي رنگين مزاجيءَ جو واقعو بيان ڪندي ڄاڻائي ٿو ته، ”هوتل ۾ منهنجو ڪمر وڌيڪرو ۽ ڪشادو ڏسي مالڪ ڏني شيخ چيو ته يار آءُ سامان ڪٿي تو وٽ هليو اچان جو مٿين ڪمري ۾ چار پنڃ

همراه گڏ رهيل آهيون. ليڪن سندس سامان کڻي اچڻ جو اصلي سبب ٻيو هيو جنهن جي خبر مونکي دير سان پيئي. ڏنر ته اسحاق تنيئي ۽ آءٌ ويٺي پاڻ ۾ حال احوال ڪيو ۽ مالڪ ڏني اٿي ڪمري ۾ ڦيريون پاتيون..... ڏنر ته درين وارو پڙدو سرڪائي همراه ڪا مهل اتي پند پاهڻ بڻيو بيٺو رهيو. ”دراصل سامهون تلاءُ ٺهيل هيو جتي جرڪندڙ روشني ۾ ڪيترائي اڌ اگهاڙا جسر جرڪي رهيا هئا. هڪ نظر ۾ ائين ٿي لڳو ته ڪوہ قاف جون پريون حوض ۾ ۽ ڪجھہ چوگرد وهنجي رهيون هيون.“

پنهنجن جي هڪ ٻي پراڻي ريت ۽ روائت جو ذڪر ڪندي لکي ٿو ته آءٌ ڪمرو بند ڪري ميسنگ هال جي ڳولا ۾ چڪر کائيندو هو ٿل جي چيڙي تي اچي پهتس جتي هڪ بند ڪمري کان ڌمچر ٻڌڻ ۾ ٿي آيو. پڪ سمجهيم ته اهي ضرور پاڻ وارا همراه هوندا چو ته اهڙي قسم جو گوڙ گهمسان ۽ هل هنگامو اسان سنڌين جي خاص سڃاڻپ آهي. مونکي اهڙي گوڙ گهمسان تي يا ڳوٺ وارين ادبي ۽ سماجي گڏجاڻين جو منظر اکين آڏو تري آيو جتي هوبهو مڇي مارڪيٽ وارو ڏيک نظر ايندو آهي. جهاتي پائي ڏنر ته واقعي ئي اسان وارا همراه هئا جي پنهنجي تنظيمي ڳالهين تي گرمي چنڊي رهيا هئا.“

”سنا“ جي اجلاس واري ڪارروائي متعلق تبسم جو ڪجھہ سفرنامي ۾ ذڪر ڪيو آهي سو ڏيکاري ٿو ته سنڌين تي آمريڪا واري ماحول جو ڪجھہ نه ڪجھہ صحت مند اثر ضرور پيو آهي. ورنه هوبه اداره سازي ۽ جماعت بنديءَ جو اهڙو ئي برو حشر ڪندا رهندا ها، جهڙو ناٽڪ اسين، هت سواءِ هڪ اڌ جماعت جي، روزانو رچائي رهيا آهيون. هو هزارها ميل ملڪ کان ڏور هوندي به پنهنجي ديسي ڀائرن جي ايڪتا ۽ اتحاد لاءِ پاڻ پتوڙي رهيا هئا. علاوه ازين هو سمنڊ پار سنڌين جي سماجي ادارن جي مالي امداد لاءِ پڻ وٽ ۽ وس آهر هٿ ڊگهيري رهيا هئا، جا عجيب ماجرا ٿي محسوس ٿي. هي برابر آهي ته اسانجي سنڌ ۾ ڪيئي ذاتيون ۽ پاڙا آهن، جي پنهنجي سماجي زندگي، ٻين منظر قومن جهڙوڪ هندو ۽ پارسين جيان نهايت با ترتيب ۽ سڌريل طريقي گهاري رهيا آهن، جيئن خواجہ، خوجا، بوھري ميمڻ ۽ شيخ وغيره..

ليڪن باقي ٻيون سنڌي برادريون ۽ ويڙها تنظيمن ڀائپي ۽ واري وهنوار کان مڪمل طور محروم آهن.

”سنا“ جي گڏجاڻيءَ کان بيحد متاثر ٿي سندس منتظمين جي اڻٽڪ ڪوششن، محنت ۽ جاکوڙ کي ساراهيندي لکي ٿو ته هو آمريڪا جي فضائن ۾ هر سال ههڙو مانڊاڻ مچائيندا ٿا رهن ۽ پنهنجن هر زبان ڀائرن کي ميڙي ڪڏهن شڪاگو ۾ ته ڪڏهن نيويارڪ ۾ ته ڪڏهن وري واشنگٽن ۾، مطلب ته پرڏيهه ۾ رهندڙ سنڌين جي ٽن ڏينهن واري ميلي ۾ اهڙو رنگ ٿا پرين جو سندن ان جذبي جي تعريف نه ڪرڻ زيادتي ٿيندي.“ اڳتي هلي گڏجاڻيءَ جو نقشو هن ريت ٿو بيان ڪري، ”بهرحال ڪيليفورنيا جي ڪلجگ ۾ ۴ جولاءِ تي مڙيل ٻه ٽي سؤ سنڌي ڪٽنب جڏهن ميرٽ Marriot هوٽل جي ڪمرن کان سنوارجي سينگارجي، ڪنوينشن هال ڏي هلي رهيا هئا ته ائين محسوس پئي ٿيو ته، ڪنهن عيد ڏهاڙي سڀ ست ۾ چڻ عيد گاهه ڏانهن روان دوان هجن. رستي ۾ ڪل پوڳ، ننڍڙن ٻارن کي ڀرت ڀريل لباس ۽ مٿي تي سنڌي ٽوپيون ائين سونهي رهيون هيون، چڻ کي رنگ به رنگي پوپت بهار جي مند ۾، گلن جي جمڳڻ تي جهومر جرڪي رهيا هجن. پنهنجي مٿي ٻوليءَ ۾ گونجار ڪنن کي امڙ واري ٻوليءَ جو احساس ڏيئي رهي هئي.“

نئين ۽ سڌريل دنيا جي سائنسي ۽ ٽيڪنيڪل ترقيءَ سان گڏ تبسم آمريڪا جي ثقافت جا ڌنڌلا ماڻا ۽ ماڻا پڻ نقش ڪيا آهن جيئن پڙهندڙ کي تصوير جي ٻنهي رخن ۽ پنهنجي آزادانه راءِ قائم ڪرڻ جو موقعو پڻ ميسر ٿي سگهي. آمريڪا جي فلڪ بوس عمارتن، عجائب گهرن، شاهي رستن، علمي ۽ سائنسي ادارن سان گڏوگڏ ماڊرن ڪلچر جي ڪوتاهين ۽ ڪمزورين کي پڻ ساڳئي جوش و خروش سان بيان ڪيو آهي. مثال طور هي ته آدمشماري جو ڪيترو سيڪڙو انڌا ڌنڌ ۽ چٽواڳ عياشي جي چيپٽ ۾ اچي تباه ٿي چڪو آهي. نوجوان نينگرين ۽ نينگرن کي جا جنيسيات جي تربيت ڏني وڃي ٿي، تنهنجا ڪهڙا اگرا نتيجا نڪتا آهن. يا وري چوڪرا ۽ چوڪريون بالغ ٿيڻ شرط ڪيئن بي لغام ٿي، هوس جو شڪار ٿين ٿا. هن کان وڌيڪ تهذيب جي ٻي ڪهڙي تباهي ٿي سگهي ٿي جو عورتن جو وڏو حصو ڪنوارپ ۾ ئي ٻار

جڻن ۾ سرگرم ٿي وڃي ٿو. نتيجو هي ٿو نڪري جو آمريڪا ۾ ٻارڙن جو تقريباً اڌ حصو اهڙو آهي، جنهن کي پنهنجي پيءُ ماءُ جي ڄاڻ ٿي نه آهي. ظلم هي آهي جو فاحش ۽ بدڪاريءَ کي چيڪ ڇڏي، پوءِ انکي انساني آزاديءَ جي پاڪيزه نالي سان سڏڻ گهٽ ۾ گهٽ اسان پٺتي پيل ماڻهن جي سمجهه کان ٻاهر آهي. انهيءَ معصوم جي نفسيات اڳتي هلي ڪهڙي نوعيت اختيار ڪندي، جڏهن هن کي هي خبر نه آهي ته هو ڌرتي جو ڇاول آهي يا آسمان جي ڪڪرن کان ڇڄي هيٺ ڪريو آهي. ليڪڪ جي ڳاڻائي مطابق انگ اکر هن ريت آهن ته نيويارڪ ۾ پنج هزار ڪنوارين عورتن ۾ اڍائي هزار عورتون ٻار ڪيرائين ٿيون. هڪ سروي مطابق آمريڪا ۾ ۱۹۹۰ع ڌاري ساڍا پنج لک ٻار پيدا ٿيا انهن ۾ اٽڪل سوا ٻه لک ٻار ناجائز آهن.

وري تصوير جو ٻيو رخ ڏٺو وڃي ته آمريڪي قوم کي سلام ڪرڻو ٿو پوي جهڙي ريت هن پنهنجن ابن ڏاڏن انگريزن جي ڪوڙڪي کان جان ڇڏائي جنهن اوڙاهه ۾ اسين به هڪ صدي ساندھ پهرندي هاف فراءِ ٿيندا رهيا آهيون. آمريڪين آزاد ٿيڻ شرط جنهن تيز رفتاريءَ سان ترقي حاصل ڪئي، ۽ جمهوريت جي ادارن کي مستحڪم ڪري سموري دنيا ۾ سڪو ڄمايو آهي، تنهنجو مثال ملڻ مشڪل آهي. آمريڪي ترقيءَ جا ڪجهه مثالي اهڃاڻ ڏسڻا هجن ته پوءِ يونيورسٽيون، تاريخي ۽ سائنسي عجائب گهر، مصوري ۽ نقاشيءَ ۽ فلم اسٽوڊيو جي زيارت لازمي ٿيو پوي جنهن ڏس ۾ سيلانيءَ لاس ائنجلس جي آرٽ ميوزم، نيويارڪ واري جڳ مشهور تاريخ جي ميوزم، هالي وڊ واري يونيورسل فلم اسٽوڊيو جو تفصيلي ذڪر ڪيو آهي جو سرسري ديدار لاءِ ڪافي آهي. ثقافتي ماڳ مڪان سان گڏ تبسم ڪيترين اهڙين ڳالهين جي سمجهاڻي پڻ ڏني آهي جا آمريڪا ۾ سياحت لاءِ ارادو رکندڙن لاءِ رهنمائي ۽ رهبري جو باعث پڻ بڻجي سگهي ٿي. بهرحال عبدالغفار تبسم جو هيءُ سفر نامو سنڌيءَ جي تمام سٺن سفرنامن مان هڪ ڳڻيو ويندو.

علي احمد بروهي

ڪراچي

ٻه ڳالهيون

سفرناما، سنڌي ادب ۾ پنهنجي جاءِ ڪري چڪا آهن، الطاف شيخ جا سفرناما ان سلسلي جي بنيادي ڪوشش چئي سگهجي ٿي. چو ته الطاف کي پنهنجي نوڪري جي بهاني هڪ اهڙو موقعو مليو، جو هن هر ڀيري هڪ نئين سفر وسيلي مختلف ملڪن جو حال احوال دلچسپ نموني پڙهندڙن جي سامهون آندا. ان کان پوءِ وقتاً فوقتاً اهڙيون ڪوششون انفرادي سطح تي ٿينديون رهيون آهن، انهن ۾ قاضي عبدالحميد عابد جي يورپ جي دائري عرصي تائين عبرت ۾ ڇپبي رهي. ماهتاب محبوب جو هندوستان جو سفر به سفر نامي جي صورت ۾ پڙهندڙن تائين پهتو. سفر ته روزانو ڪئين ماڻهون ڪن ٿا، پر انهن مان ڪيترا هوندا جيڪي پنهنجا ذاتي تجربا ۽ مشاهدا، خوشگوار ۽ ناخوشگوار پڙهندڙن سان ونڊڻ چاهيندا؟ سو به اهڙي نموني جو پڙهندڙن جي دلچسپي به برقرار رهي، معلومات به هنن تائين پهچي ۽ سفرنامو ادب ۾ ڪو مقام به پيدا ڪري.

اهي ئي ڳالهيون ڪنهن به تحرير کي پڙهندڙن وٽ معتبر بڻائين ٿيون. عبدالغفار تبسم پنهنجي سفرنامي ۾ انهن ئي ڳالهين جو خيال رکيو آهي. اهي ماڻهو جن کي زندگيءَ ۾ اهو موقعو ملي چڪو آهي، جو هنن آمريڪا جو سفر اختيار ڪيو هجي، انهن لاءِ هي سفر نامو ڄڻ ته سندن خوشگوار سفر کي ٻيهر ورجائڻ مترادف آهي ۽ جن کي اڃا اهڙو ڪو موقعو ميسر نه آيو آهي، تن لاءِ هن سفرنامي ۾ ڪيتريون ئي دلچسپيون ۽ معلومات موجود آهي. هن سفرنامي جون قسطن ”سارس“ ۾ ڇپيون رهيون آهن، پر جڏهن ڪو سفرنامو يا

ڪتاب هٿ ۾ کڻجي ته ان کي هڪ نشست ۾ پڙهڻ جي ازحد خواهش رهندي آهي. هي سفرنامو به اهڙين تحريرن مان هڪ چئي سگهجي ٿو، جنهن کي مصنف، بغير ڪنهن لڪَ لڪاءَ جي، سچائيءَ سان تحرير ڪيو آهي.

مهتاب اڪبر راشدي

۴ جون ۱۹۹۴ع
ڪراچي

soorihsinhadiadab

ڪنهن به هوائي جهازن جي ڪمپنيءَ ۾ نوڪري ڪرڻ جو ملازم کي اهو وڏو فائدو هوندو آهي ته سال به سال دنيا جي سير ڪرڻ جو کيس موقعو هٿ ايندو آهي. جهاز جي ٽڪيٽ مفت ۾ باقي ڳاڻڻ ۽ ڪپاڻڻ لاءِ مڙوئي ڪجهه بچت ۽ ڪجهه ان ملڪ ۾ مقرر ڪيل هوائي ڪمپنيءَ جي عملي سان ڏيڻ ويٺ ڪم ايندي آهي. سو مان به ان سهولت جو فائدو وٺندي پي آءِ اي ۾ نوڪري ڪندي مڙوئي سال ۾ هڪ ٻه دفعو ڪيڏانهن نه ڪيڏانهن خدا جو خلقي ڏيهه ڏسڻ نڪري پوندو آهيان، هيل تائين بئنڪاڪ، ڪوالالمپور، سيلون (سري لنڪا) منيلا سينگاپور، سعودي عرب، دُبئي، شارجه جرمني، انگلينڊ ۽ آمريڪا وغيره ڏسڻ جو موقعو مليو اٿم. پر انهن سڀني مان سينگاپور سراسري طرح گهڻا پيرا گهمي اٿم. منهنجا پڙهندڙ دوست متان منهنجي هن سچائي مان غلط انومان ڪين ته ڀلا همراه سينگاپور گهڻا پيرا ڇو؟ سو وضاحت ڪندو هلان ته سينگاپور گهمڻ جو شوق ننڍپڻ ۾ ئي ”لتا جي“ جي واٽئون جڏهن ”جيون مين ايڪ بار آنا سينگاپور جو گانو ٻڌو هوم ته سوچيندو هوس ته الائي وڃي سگهيو الائي نه. ان گاني کي ۶۱-۱۹۶۰ع ڌاري ڳوٺ نئون ديري ۾ آيل هڪ ٽيٽر ۾ هڪ ڳائڻيءَ جنهن جو نالو خورشيد بانو هيو ان جي واٽئون روز ٻڌندو هوس ته روز اشتياق وڌندو زهندو هو هڪ ته ان من مهڻيءَ جو جرڪندڙ چوڻ ٻيو سندس نازن سان هارمونيم ۽ طبلي تي اسٽيج جي جهڪيءَ روشنيءَ ۾ اهو گانو هر روز ڳائڻ سو اهي ڳالهيون لاشعوري طور اُتساهينديون هيون ته حياتيءَ ۾ سينگاپور هن جوانڙيءَ جي فرمائش تي گهمجي ضرور سو مون کي جڏهن ۱۹۷۶ع ڌاري P.I.A طرفان پهرين مفت واري ٽڪيٽ ملي ته سڌو سينگاپور کان وڃي نڪتو هوس. سينگاپور پهچي اتان جي سونهن سوييا ۽ سير تي ڪنهن ٻئي سلسلي ۾ الڳ لکيو مختصر ته جنهن خاص ڳالهه سينگاپور ورائي ورائي پئي گهرايو سو Mount Fabre جي سج لهڻ وارو منظر مان بحيت شاعر محبوب جي حُسن، دلربائيءَ، سونهن سڀيتا کي ته لفظن ۾ لکي سگهان ٿو پر ان وٽندڙ سج لهڻ واري منظر کي اڄ تائين لفظن ڏيڻ جي ڪوشش ڪئي

پيرا ڪئي پر ڇڻ لفظ هت نه اچي سگهيا آهن سو اهو سچ آهي ته ڪئي پيرا سينگاپور وڃي شام جا پهر Mount Fabre تي گذاري وري واپس وطن موٽ ڪئي هئڻ خير اهو سلسلو اگر ڊگهيو ته سارس جا ڪل صفحا منهنجي پتاڙ سان پرڃي ويندا سو انهن وڃڻن سلسلي کي اتي پورو ڪري ڳالهه شروع ڪبي سنا (سنڌي ايسوسيئيشن آف نارٿ آمريڪا) جي اٺين ڪنوينشن جي جا هن سال لاس اينجلس ڪئليفورنيا ۾ ۳ جولاءِ کان ۵ پنجين جولاءِ تائين رٿيل هئي.

سنا جي ستينءَ گذجائيءَ جي دعوت مون کي منهنجي هڪ ٻن دوستن کانسواءِ پنهنجي سُريلي فنڪار منظور سخيراڻيءَ کي ۹۱ جون ۾ به آئي هئي. ٻيا دوست ته ويزا وغيره نه ملڻ ڪري نه پهچي سگهيا ها ۽ مان به نيويارڪ ۾ رهي ڪري شڪاگو نه وڃي سگهيو هوس. پر هيل يعني جون ۹۲ع ۾ دوستن جو دعوت نامو پڳو ان کان اڳ ۾ ئي مان گهمڻ ڦرڻ لاءِ پنهنجي تياري تقريباً ڪري چڪو هوس. گهر واريءَ ۽ ٽن ٻارن سوڌو ۲۵ جون تي جرمنيءَ لاءِ هتان نڪري پياسين فرينڪفرت ۽ ان جي آسپاس هفتو کن گهمي ٻارن کي واپس پاڪستان روانو ڪيو ۽ مان جرمنيءَ مان ۱ جولاءِ تي نيويارڪ لاءِ P I A جي جهاز ۾ سوار ٿيس (جرمنيءَ جا ست ڏينهن ڪئين گذريا) اهو ذڪر ڪنهن ٻئي سلسلي يا سفر نامي ۾ ڪبو.

سو جرمنيءَ کان نيويارڪ تائين ساڍا اٺ ڪلاڪ کن سفر رهيو ان وچ ۾ جهاز ٿوري دير لاءِ ايمسٽرڊيم تي ترسيو هو ايمسٽرڊم ايئرپورٽ ڪافي سهڻو ۽ صاف سترو آهي. مان گذريل سال به آمريڪا ويندي ايمسٽرڊم ايئرپورٽ گهمي ڏٺو هو. سو ائين ايمسٽرڊم کان اڏامندي ساڍا اٺن ڪلاڪ مسلسل سفر ڪري نيويارڪ جي J.F. Kennedy هوائي اڏي تي لٽا هئاسين. نيويارڪ ۾ مائٽن جو گهر آهي هڪ رات اتي رهي ۹۲-۷-۲ تي اتان ڪئليفورنيا لاءِ آمريڪن ائير لائنز جي ٽرمينل تي صبح جو اٽڪل ۱۰:۳۰ وڳي ڌارن اچي پگس جتان AA (آمريڪن ائير لائينز جو ڪوڊ) جو جهاز ۱۲ بجي روانو ٿيو هيو ۽ بلڪل ۰۸-۱۲ بجي پنهنجن جو مان AA جي اڏام نمبر ۳ ۾ ڪئليفورنيا لاءِ هوائن جي ڪلهي تي اڏامي رهيو هوس ۽ منهنجي

سامهون منهنجي منزل هئي لاس اينجلس ۽ سنا جا ائڄاٽل سنگتي.....
 جهاز پورن ساڍن پنجن ڪلاڪن جي اڌار کانپوءِ لاس اينجلس
 جي رن وي تي ڊوڙي رهيو هو. هتي هيءُ ٻڌائڻ ضروري ٿو لڳي ته
 نيويارڪ ۽ لاس اينجلس جي وچ ۾ ٽن ڪلاڪن جو فرق آهي يعني
 ساڍا پنج ڪلاڪ سفر ڪرڻ بعد لاس اينجلس ۾ پگاسين ته اُتي پنهنجن
 جا ۲-۳۵ منٽ ٿيا هئا ۽ اڃا مزيدار ڳالهه جا ڪرڻ ضروري ٿو
 سمجهان ته هتان جي وقت ۽ پاڪستان جي وقت ۾ پورن ٻارنهن
 ڪلاڪن جو فرق هيو يعني هتي جڏهن ڏينهن جا ۲-۳۵ منٽ ٿي رهيا
 هئا ته پاڪستان ۾ رات جا ۲-۳۵ منٽ ٿي رهيا هوندا. سو جهاز تان
 لهي سامان وغيره سنڀالي لائونج مان نڪري اچي ٻاهر بينس ته جيئن
 دوستن جي خبرچار وٺي سگهجي، ٻاهر بيهندي مون کي ڪلاڪ کن
 گذريو پر دوستن مان ڪنهن جي به خبر نه پئي پئي ته ڪٿي آهن پوءِ
 سوچ آئي ته شايد انهن اهو سمجهيو هوندو ته مون کي آمريڪا جي
 پوري ڄاڻ آهي سو همراھ اچي ڳولهي لهندو ڇو ته نيويارڪ مان منهنجي
 ڊاڪٽر پٽيءَ سان (جو سنا جو صدر به هيو) فون تي ڳالهه ٻولهه ٿي
 هئي ۽ ان سان گذريل سال به نيويارڪ مان فون تي ڳالهيون ٻولهيون
 ٿيون هيون سو ڊاڪٽر صاحب جي ذهن ۾ پڪ اهو رهيو هوندو ته
 همراھ هر سال آمريڪا پيو اچي سو ضرور هر شئي جو گهرو واقف
 هوندو. پر هتي ته ڳالهه ئي ايترو هئي مان لاس اينجلس جي ايئرپورٽ تي
 ڪو وقت ته وائڙن جيان بيٺو ۽ سوچيندو رهيس ته ڇا ڪجي ڇا نه
 ڪجي ان وچ ۾ ڊاڪٽر پٽيءَ کي ملوڪيءَ ۾ فون به ڪئي پر ڪو
 جواب نه پئي آيو شايد سڀ هتي ڪنوينشن ۾ آيل هئا مونڪا اهو پڇڻ
 ئي وسري ويو هو ته Marriot هٽل ڪهڙو؟ ڇو ته هتي پڇا ڪرڻ
 تي معلوم ٿيو ته تقريباً ڪئليفورنيا جي هر محلي ۾ Marriot هٽل
 موجود آهي نه صرف Marriot دنيا جو هر وڏو هٽل هر محلي ۾
 موجود هيو ۽ هر ٻن ٻن منٽن ۾ منهنجي سامهون هٽل وارن جون
 (Shuttles) مخصوص گاڏيون پنهنجي هٽل جا گراهڪ لاهي ۽
 چاڙهي رهيون هيون ۽ مان هڪ ڪنڊ ۾ بيٺو پنهنجي بيوقوفيءَ تي
 سوچي رهيو هوس ته هاڻي ڇا ٿيندو. نه پائي رفتن نه ڄاڻي ماندن-

نيٺ ۴ بجي ڌاران هڪ فيصلو ڪري ورتو ته Marriot ايئرپورٽ واري هوٽل تي ويڃي ۽ اتي رات رهجي ان مان هڪ ته هن اڻ ڏنل شهر ۾ اچي جيڪا پريشاني ٿي هيم تنهن جو ۽ جهاز جي سفر جو ٿڪ پڇي وٺيو ۽ انهن کان ئي ڪنوينشن جي جاءِ ڏس پڇي وٺيو. هوٽل هونئن ته مهانگو پئي سجهيو پر جيئن هوائي ڪمپنيءَ واري عملي سان اڌ رعايت ڪندا آهن سو سوچيم ايترو خاص مهانگو به نه پوندو ۽ چاچ به ڪري وٺي سو الله توهان ڪري اچي به وڪون پري اتي اچي بيٺس جتي هوٽلن جون خاص گاڏيون اچي بيٺيون پئي ٿوري ئي دير ۾ Marriot وارن جي گاڏي آئي سو ان ايئرڪنڊيشن گاڏيءَ ۾ چڙهي ست اٺ منٽ کن هلي اچي هوٽل جي آڱر مان بئگ هٿ ۾ لوڏيندو سڌو آيس Reception تي.

هلڪي ننڍي نيتي جوانڙيءَ دخل وٽان ئي مون ڏي منهن ڪري انگريزيءَ ۾ پڇيو مان توهان جي ڪهڙي مدد ڪري سگهان ٿي؟ مان جوانڙيءَ جي ان وقتائتي جملي تان گهور گهور ٿيندي ورائيو دراصل مون کي تلاش آهي سنڌي ايسوسيئيشن آف نارٿ آمريڪا وارن جي جن جي ائين سالياني ڪنوينشن جو اهم ڪارڊ هتي جي ڪنهن MARRIOT هوٽل ۾ ٿيل آهي منهن جو ايترو چوڻ ۽ ڏنر ته منهنجي ٿورو پريان بيٺل پاڪستاني مهاندين واري همراھ ٿورو منهنجي ويجهو سري آيو ۽ جيئن اها جوانڙي جواب ڏئي ئي ڏي ان همراھ منهنجي پرسنل اچي مون کان پڇيو ڇا توهان سنا جي سڌ تي آيا آهيو؟ هن جو ايترو چوڻ منهنجي سفر جي سڃي ٿڪ کي لاهڻ لاءِ ڪافي هو همراھ سنڌيءَ ۾ مون سان مخاطب هو سو به ڪئليفورنيا جي Marriot هوٽل ۾ معنيٰ ته مان منزل تي اچي پڳو آهيان وڌيڪ هن دوست پاڻ جڏهن پنهنجو تعارف ڪرائيندي چيو مان ڊاڪٽر محمود قلباڻي آهيان مان سندس نالو ۽ عهدو ته سنا جي دعوت تي ڪارڊ تي پڙهي ڇڏيو هو اصل زباني ياد هو سو همراھ سان پنهنجي انداز ۾ پاڪر پائي ڪيڪار ڪئي يار به ساڳي ئي پنهنجي روايتي فراخدي سان آڌر پاءُ ڪيو. مسٽر قلباڻيءَ مون کي پوءِ ڪائونٽر تي رجسٽريشن ڪرائڻ لاءِ چيو ۽ پاڻ ئي ان پدمڻيءَ کي مخاطب ٿيندي چيائين ته پنج ڇهه ڪمرا ڊاڪٽر

A. W. Bhatti لاءِ ذاتي مخصوص ٿيل هوندا انهن مان هڪڙو هن دوست جي حوالي ڪجانءِ پوءِ منهنجو نالو وغيره لکي ڇاپيون منهنجي حوالي ڪيون، ۽ اتي ڪائونٽر تي ئي بيٺي ڳالهين ڳالهين مان خبر پئي ته پاڻ وارن دوستن اٽڪل پنجاهه يا سٺ کن ڪمرا ايندڙ مهمانن لاءِ بڪ ڪرايا آهن جن مان ڏهن پندرهن کن ڪمرن ۾ مهمان اچي ويا هئا ۽ باقي اڃا خالي پيل هئا ۽ جيئن ته اڃا سڄي رات پئي هئي سو رات وڃ ۾ اميد هئي ته شايد مهمان پڄي وڃن.

ڪمري جون ڇاپيون کڻي لفت ذريعي پهرين نمبر فلور تي لفت جي ڪهي پاسي ڪوريدور جي بلڪل پڇاڙيءَ ۾ اچي پنهنجو ڪمرو کوليو ڊاڪٽر قلباڻي صاحب مون سان گڏ منهنجي ڪمري تائين آيو. ڪمري ۾ ويهي ڪجهه حال احوال ڏنا ورتاسين چانهن جو ڪوپ گڏجي پيتوسين ڊاڪٽر صاحب اويارين لهنوارين ڳالهين بعد اجازت ورتي اهو چوندي ته دوستن کي اوهان جي اچڻ جو اطلاع به ڪجي ۽ اڄ رات يعني ائين بچي ڌاران سنا جي E.C Meeting ايگزيڪيوٽو ڪاميٽيءَ جي ميٽنگ هن ئي فلور تي آخر ۾ ٺهيل هال ۾ ٿيندي ميٽنگ ۾ دراصل گذريل سال جي مجموعي ڪارڪردگيءَ تي نظر وجهي ۽ سياڻپ جي بندوبست لاءِ به تياريون وغيره ڪيون ۽ پاڻ ۾ ويهي صلاح مشورو ڪيو اوهان جيڪڏهن ٽڪل نه آهيو ته هال ۾ هليا اچجو اتي توهان جي دوستن سان ملاقات به ٿي ويندي.

ڊاڪٽر صاحب موڪلائي ويو ۽ مان ڪمري ۾ ٻرندڙ وڏو بلب وسائي ننڍڙي ليمپ ٻاري ڇڏي ڪا دير پلنگ تي آهليورھيس، مان ائين ئي لٽندي لٽندي الائي ڇا ڇا سوچي رهيو هوس ته اوچتو ڪنهن دروازو اچي کڙڪايو مان دروازو اٿي کوليو ته سامهون.....

اسحاق تنيو ۽ هڪ ٻيو مون جهڙو هڏ ڪاٺ جو ڀريل همراھ در جي سامهون نظر آيا - اسحاق ۽ مان ته ٻڪجي وياسين، اسحاق تازو تازو سنڌ مان آمريڪا پهتل هو. هو سنڌ جي صحافت سان ڪئي سال وابسته رهيو پر پوءِ ڄام واري اونداهي دور ۾ 1990 واري اليڪشن جي رپورٽنگ ڪندي سانگهڙ واري تڪ ۾ تشدد جو نشانو بڻيو کيس ڀرپور

اذيتون ڏنيون ويون.

۽ سندس اها ڪئميرا جنهن ۾ هن وٽ حلقي جي سڀني ڏاندلين جو عڪس ورتل هيو، اها ڪسڻ لاءِ ڪيس ڏني به ڏنا ويا. پر همراه مڙس ٿي عقوبتن کي منهن ڏنو. سو اسحاق کي ڊاڪٽر A.W. Bhatti سٺا جي صدر ذاتي دلچسپي وٺي آمريڪا گهرائي اسحاق جو ڪيس - Human Rights commis- sion ۽ آمريڪي سينٽرن آڏو ڪجهه اهڙي طرح سان وٺي کنيو جو واه واه ٿي وئي - اسحاق لاءِ پوءِ اها خبر پئي ته همراه هتي ٺٺ ۾ آهي رهي ڊاڪٽر صاحب وٽ مالاواڪي (MALAWAKI) ۾ ٿو ۽ مظلوميت واري حساب ڪتاب ۾ آمريڪا جا هر زبان دوست سندس گهڻو خيال رکي رهيا هئا. سو اسحاق سان ملڻ بعد جڏهن ٻئي همراه سان پاڪر پائيندي اسحاق تعارف ڪرايو ته همراه بلڪل ويجهن دوستن جو دوست نڪري پيو. هي دوست مالڪ ڏنو شيخ جنهن جو ڪيترن سالن کان دوستن سان رهائين ۾ ويهندي پيوڏڪر نڪرندو هو ڪڏهن ڳوٺ جي دوست استاد پنهل پنجديرائي جي واٽون ته ڪڏهن ڊاڪٽر مير محمد شيخ جي زباني همراه جا افسانا پيا ٻڌبا هئا اڪثر ڪري سندس پچار منهنجو ماسات مرتضيٰ ڌاريجو به پيو ڪندو هو همراه جا سنگت ساٿ ۾ پيا افسانا ورجاڻبا هئا هونئن هي دوست اصل لاڙڪاڻي شهر جي ڪرمان باغ جو آهي ۽ هتي آئي ڪيس ڪافي عرصو گذري چڪو آهي ڳالهين ڳالهين ۾ خبر پئي ته هتي ڪنهن آمريڪي چوڪريءَ سان شادي به ڪئي اٿائين ۽ هينئر سٺ فرانسڪو جي شهر سان هوزي (SAN HOUSAY) ۾ رهي ٿو جتي ڪنهن فرم ۾ ڪمپيوٽر انجنيئر جي نوڪري ڪندو آهي.

هن پنهنجي رنگين مزاجي جو ورجاءُ مونسان به ڪيو جنهن جو ذڪر مان اڳتي ڪندس سو اسحاق تنهن ۽ مالڪ ڏني شيخ سان ڪافي ديرويهڪ ٿي ان وچ ۾ چانهه به پي ورتي سين ۽ ڳالهيون به ٿينديون رهيون اسحاق کي اڃان هڪ فلور مٿي ڪمرو مليل هو جنهن ۾ مالڪ ڏنو شيخ ۽ هڪ ٻيو دوست سڀ گڏ ترسيل هئا منهنجو اڪيلو ويڪرو ۽ ڪشادو ڪمرو ڏسي مالڪ ڏني شيخ چئي ڏنو ته يار آئون

پنهنجو سامان تو وٽ کٽي ٿو اچي تو وٽ ٿيان. جو مٿي اڳمر ٿي هڪ ڪمري ۾ چار پنج همراھ آهيون ۽ دراصل مالڪ ڏني جي سامان مون وٽ کٽي اچڻ جو هڪ خاص ٻيو سبب هيو جنهن جي مون کي پاڻ دير سان خبر پئي. ٿيو ائين جو اسحاق تنئي ۽ مان حال احوال پئي ڪيا سون ته مالڪ ڏني اٿي ڪمري ۾ ڦيريون پئي پاتيون بات روم وڃڻ مهل هن اوچتو ڊريسنڱ روم (Dressing room) وارو پڙڌو سرڪائي وڌو ۽ پوءِ همراھ ڏنر ڪا مهل اتي ئي پند پهن ٻڌيون رهيو اسين پنهنجن ڳالهين ۾ رڌل هئا سون مان ان ڳالهه ڏانهن ڪو خاص توجه ان مهل ته ڪو نه ڏنو پر جڏهن اسحاق ۽ مالڪ ڏنو مون کان موڪلائي ڪمري مان نڪتا ۽ مالڪ ڏني موٽي اچڻ لاءِ چيو ته آئون سامان کٽي اجهو ٿو اچان ته مان ٻاهريون دروازو بند ڪري بات روم ڏانهن وڃڻ کان اڳمر ان سرڪيل پردي سان ٻاهر ڏٺو ته مان به چڻ اتي ئي ڪپي ويس - دراصل سامهون سوئمنگ پول ٺهيل هو ۽ ان ۾ پهرين نظر وجهڻ مان ائين لڳو ته ڪنهن خوابن جي دنيا ۾ پهچي ويو آهيان سوئمنگ پول (Swimming Pool) جي هڪ هڪ فوٽ وٽي تي وڏا وڏا (Sodium bulbs) سوڊيم بلب روشن هئا جن جي جرڪندڙ روشنيءَ ۾ ڪيترائي جوان، اڌر آڳاٽا جسم جرڪي رهيا هئا Swimming pool ۾ وڏي رونق لڳل هئي هڪ نظر ۾ ائين

لڳو ته چڻ ڪوه ڪاف جي ديس ۾ پڇي ويو هجي جتي

Swimming Costume پهريون ڪيتريون ڀريون

حوض جي چوڌاري گهمي رهيون هيون ڪي پاڻي ۾ وهنجي رهيون هيون ته ڪي ڀرتي ويهي وڏا وڏا تهڪ ڏيئي تر جو مزو وٺي رهيون هيون مطلب ته پوري رونق لڳي پئي هئي ۽ ان جهلڪ ڏسڻ بعد مون کي مالڪ ڏني شيخ جو اُپهرو ٿي منهنجي ڪمري ۾ سامان کٽي اچڻ جو خاص سبب معلوم ٿيو مان پردو ٻيهر بند ڪندي چين ۾ مرڪندو بات روم ڏانهن هليس

هت منهن ڌوئڻ مهل واچ لاهيندي مون ڏٺو ته رات جا 9 ٿي رهيا هئا ۽ ائين لڳي ڌاران مون کي ڊاڪٽر صاحب ٻڌايو هيو ته Sana Executive Body جي ميٽنگ شروع ٿيڻ واري هئي. مون کي

هونئن ته ميتنگ ۾ وڃڻ جو شوق نه هو پر جڏهن اها خبر پئي ته اتي اقبال ترين ۽ ٻين دوستن سان پڻ ملاقات ٿيندي ته مان تڪڙ ۾ هٿ منهن ڏوئي ورتو ۽ ڪمري ۾ اچي ڪپڙا مٽائڻ لڳس ته ڪمري جو دروازو ٻيهر کڙڪڻ لڳو سمجهيم ته پڪ مالڪ ڏٺو سامان سوڌو پهتو هوندو.

دل ۾ سوچيم ته اڄ هن ڪو ڪاف جي پرين جو خير ناهي جو مالڪ ڏٺو شيخ هر نائيس ديو جي روپ ۾ اچي پهتو آهي ۽ منهنجي ڪمري جي دري مان بيٺي اکين اکين ۾ اهو سڀ ڪجهه ڪري ويهندو جيڪو هونئن ممڪن ئي نه هو يعني دوست سڄي رات بيٺي مٿان کين گهوريندو رهندو ۽ دل ئي دل ۾ گدگد ٿيندو رهندو پر ان سڄي تماشي ۾ منهنجي نند جو الائي ڇا ٿيندو

خير مان وڏي دروازو کوليو هڪ ٿيلهو مالڪ ڏٺي جي ڪلهي ۾ هڪ بريف ڪيسن هٿ ۾ همراه سامان هڪ پاسي رکيو ۽ مونکي مخاطب ٿي هڪ وڏي اوباسي ڏيندي چيو ته آئون ڏاڍو ٽڪل آهيان سو نند ڪنيون ٿي وڃيم تون ڪيڏانهن گهمڻ ڦرڻ وڃڻو آهين ته وڃ آئون سمهي ٿو رهان. مان ته اهو سڀ سمجهيو پئي ته مالڪ ڏٺو واقع نند ڪندو يا منهنجي ڪمري کان نڪرڻ بعد ڀرڻو سرڪائي صبح تائين هڪ تنگ تي بيٺي سوئمنگ پول جي بنا اک چنپڻ جي نظاري بازي ڪندو رهندو. ٻهر حال همراه کي گهڻو زور مان به نه پريو. مان دل ۾ سوچيو ته ڀل همراه دل جو شوق پورو ڪري وٺي آئون تيسين ٿو ميتنگ ۾ وڃي ويهان ۽ يارن سان ڪچهري ڪري وٺان

ڪمري جو در ٻاهران بند ڪري آهستي آهستي ڪوريڊور ۾ گهمندو ان هال جي ڳولا ڪندو رهيس جتي ميتنگ ٿيڻي هئي. ڊاڪٽر صاحب ٻڌائي ويو هو ته اهو هال هن ساڳئي طبقي جي چيڙي ۾ آهي سو آوازن کي ڪن ڏيندو ڳولهي ٿو اچي آخري چيڙي تائين پهچي ۽ نيٺ هڪ بند دروازي اندروڻو ڌمچر ٻڌڻ ۾ آيو مان پڪ سمجهيو ته اهي پاڻ وارا همراه هوندا ۽ پڪ ميتنگ جي جاءِ اهائي آهي ڇو ته اهڙي قسم جو گوڙ گهمسان ۽ هل هنگامو اسان سنڌين جي سڃاڻپ جي خاص نشاني آهي. سڪڻي نعري بازي، ننڍين توڙي وڏين گڏجاڻين ۾ بنا مقصد

جي هل هنگامو ڪرڻ بنا مقصد جي دليل بازي ڪرڻ ڪلاڪن جا ڪلاڪ بغير ڪنهن مول مٽي جي بحث مباحثا ڪرڻ اها پنهنجي خاص سڃاڻپ آهي مون کي اهڙي گوڙ گمسان تي ڳوٺ وارين ادبي يا سماجي گڏجاڻين جو منظر اکين آڏو ڦري آيو جتي پڻ ائين ئي مڃي مارڪيٽ وارو ڏيک نظر ايندو آهي پل ۾ سوچيم هي ته Sana executive Committee جي گڏجاڻي آهي سو هتي ته ڪل آمريڪا جا رهندڙ دوست هوندا جيڪي سالن کان هتي رهن پيا ۽ هتان جي طور طريقن جا پابند هوندا سندن طبيعت ۾ بردباري ۽ بارگيري ته ضرور آئي هوندي سو ٿي سگهي ٿو ته ائون پليل هجان ۽ اهي گوڙ گمسان وارا همراھ ڪي پيا هجن جيڪي ايشيا وارن کان به انهن ڳالهين ۾ چڙهيل هجن.

پنهنجو شڪ مٽائڻ لاءِ مان هاڻ جو دروازو آهستيءَ سان کولي اندر ڏٺو، اندر ڏسڻ سان پڪ ٿي ته اهي پاڻ وارا همراھ ئي آهن ڇو ته سامهون اقبال ترين ۽ پيا اٺ ڏھ کن دوست اسحاق تنڻي سميت هڪ وڏي ٽيبل جي چوڌاري ويٺل هئا ۽ ڪنهن تنظيمي ڳالهين تي ڏاڍي گرمي پئي ڏيکاريائون سامهون ٽيبل تي پيل چانهن ۽ سينڊ وچڙ (Sandwiches) تي به پنهنجي گرمي چنڊي رهيا هئا.

مان اڳتي وڌي اقبال سان مليس اقبال به ساڳئي سڪ سان مليو سندس اڄ به اها ئي روايتي ملنسار طبيعت ڏسي محسوس ڪيم ته کيس آمريڪا جي طور طريقن مٿس گهٽ اثر ڪيو آهي، هونئن به اقبال سان ٿي وي جي ناتي تمام پراڻي واقفيت آهي. مان جڏهن ٿي وي تي ڊرامن ۾ حصو وٺندو هوس تن ڏينهن ۾ اقبال نئون نئون ٿي وي تي آيو هو ۽ اها ٻئي ڳالهه آهي ته مان اڳتي هلي ٿي وي تي گهڻو جٽاءُ نه ڪيو ليڪن اقبال پنهنجي خوبصورت (Photogenic Face) ۽ عمدہ اداڪاريءَ ڪري تمام گهڻو مقبول رهيو. هن ان اوج واري دور ۾ ئي ٽيليويزن کي آهستي آهستي خيرآباد چيو ۽ ڪنهن اشتهاري ڪمپيني سان وابسته رهيو مگر پوءِ اتان به آهستي آهستي وڃي سري آمريڪا پهتو ۽ هتي هو (Arlington Texas) ۾ ڪنهن آمريڪي کاڌي واري فرم ۾ آهي ۽ SANA جي گورننگ باڊي ۾ کيس خاص

اهميت حاصل هئي.

اقبال منهنجو تعارف دوستن سان پڻ ڪرايو ۽ اقبال پوءِ اهو ٻڌايو ته منهنجي هتي پهچي وڃڻ جو ڊاڪٽر قلباڻي کين اڳ ئي ٻڌائي چڪو هو. مون سان ڳالهائيندي ڳالهائيندي دوست وري پنهنجن تنظيمي ڳالهين ۾ لڳي ويا ڪجهه گذريل سال جي ڪارڪردگي تي بحث ۽ وري صبحاڻي کان شروع ٿيندڙ ڪانفرنس جي بندوبست ۽ خرچ پڪي جوائنٽ نظام مطلب ته پنهنجي خفي ۾ جنبجي ويا ۽ مان به ڪا گهڙي ويهي اتان ڪسڪي وڃڻ ئي مناسب سمجهيم نند جون اوپاسيون به اچي رهيون ۽ دوست مالڪ ڏني جي رنگين مزاجيءَ جي به خبر وٺي هئي سو اتان اٿي ساڳيو ئي آهستي دروازو بند ڪري انهن ئي پيرن تي واپس ٻاهر نڪتس ۽ ڪوريدور ۾ تهلندو لڏندو لفت جي ڀر ۾ رکيل (Cold Drinks) جي مشين مان هڪ ڊالر جو نوٽ وجهي پيسي جو ٽن ڪڍيو ۽ پيئندو ڪمري جي طرف هلڻ لڳس.

ڪمري وٽ پهچي دروازي کي آهستي ڪڙڪايو ۽ پوءِ در ڪلڻ جو انتظار ڪرڻ لڳس. ڪا دير دروازو نه کليو ته مان در سان ڪن لائي اندر ڪمري جي آوازن کي ٻڌڻ جي ڪوشش ڪندو رهيس ٿوري دير وڌيڪ انتظار ڪري در کي ٻيهر ڪڙڪايو پوءِ محسوس ٿيو ته هماره کي جاڳ ٿي آهي. مالڪ ڏني پڻڪندڙ چپن ۽ ننڊا ڪڙين، اکين سان دروازو کوليو ته مان اندازو نه ڪري سگهيس ته هماره واقعي نند مان آيو آهي (بقول اسان جي ڪن دوستن جي جيڪي هڪ مخصوص لفظ، ان موقعي تي استعمال ڪندا آهن) يا چاڻيياڙيءَ ۾ رڌل هو بهرحال جيئن ئي دروازو کليو ته مان بنهه هڪو هڪو ٿي مالڪ ڏني کي ڏسڻ لڳس ۽ مون کي هڪو ٻيو آئين محسوس ٿيو ته مان پنهنجي ڪمري جي آڏو نه پر لاڙڪاڻي جي ايمپائر سٽيما ۾ گل بڪاولي فلم ڏسندو هجان جنهن ۾ پوري پردي تي اڪيلو ديو، هيٺ تي هڪ ڪچو پايون مٿي تي به سڱ ظاهر ڪيون بيٺل هجي، مون کي مالڪ ڏني جي اکين تي چڙهيل عينڪ کانسواءِ تڪڙ ۾ ته ٻيو ڪجهه نظر نه آيو پر جيئن ئي اڪيون اوندهه ۾ ڏسڻ جون هيراڪ ٿيون ته يار سڄي بت اگهاڙو سوا انچ پٽيءَ ڪچي سان ظاهر ٿي پيو مان دل ٻڌي ڪمري ۾ گهڙي اندران ڪنڊو

چارهيو ۽ دروازو لاک ڪيو. ان وچ ۾ ڏٺو ته دوست اوباسيون ڏيندو بستري ۾ سمهي مٿان ڪمبل پائي رهيو هو ۽ جيسين مان ڊريسنگ روم مان ڪپڙا مٽاپون ڪمري ۾ آيس ته همراه هڪ هڪ ڏيڍ مڻ جو کونگهرو هڻي رهيو هو.

ايڏن اونهن ۽ گرجدار کونگهرن ۽ همراه جي اگهاڙي بت جي منظر ڪئليفورنيا جو نه سهي پر هن ڪمري جو ماحول ڏاڍو پوائتو ڪري ڇڏيو هيو. مان ان خوفناڪ منظر مان پاڻ کي ڪڍڻ لاءِ سامهون رکيل T.V سيٽ آن ڪيو. ٽي ويءَ تي جيئن ته ۴ جولاءِ آمريڪا جي ڏينهن ملهائڻ وارين تقريبن جون تياريون زور شور سان ڏيکاري رهيا هئا. واري واري سان، سي، اين اين جيڪا 10 نمبر چينل تي هلي رهي هئي ان تي يوم آمريڪا ۽ ڪولمبس جي آمريڪا دريافت ڪرڻ جي 500 سالن جي پوري ٿيڻ واريون تياريون ڏيکاري رهيا هئا. هوسٽن، نيويارڪ، نيوجرسي، فلوريڊا، فلاڊيفيا وغيره ۾ ٿيندڙ جشن جا سانباهه پوري زور شور سان جاري هئا. آمريڪا جي انهن مٿين رياستن کان سواءِ به ٻين ڪيترين رياستن ۽ مکيه شهرن ۾ ان جشن جا منظر ٽي ويءَ تي هلي رهيا هئا. انهن تقريبن جي تيارين کانسواءِ شڪاگو ۾ تازي طوفان ۽ برسات جي تباهه ڪارين جا، گاڏين جي حادثن، ماڻهن جي اڏري ۽ لڙهي ويل گهرن جا ڏيک به پئي ڏيکاريا ٿيون.

مان T.V بند ڪري اتان اتي ڪولمبس جي دريافت ڪيل آمريڪا ۾ مالڪ ڏني جي دريافت ڪيل سوئمنگ پول جي ڏسڻ لاءِ پردو سرڪائي اچي سوئمنگ پول جي رونق ڏسڻ لڳس. سرديءَ وڌي وڃڻ ڪري ڏنر ته سوئمنگ پول جي رونق به ڪافي گهٽجي چڪي هئي پر پوءِ به ڪو هڪ اڌ شوقين جوڙو اڃان وهنجڻ ۾ مشغول هيو. ڪافي دير ان منظر کي ڇڏيندي جاچيندي مان انهن ماءُ ڌيءَ جون ڳالهيون ياد ڪرڻ لڳس جن سان ايمسٽرڊم کان اڏامندي نيويارڪ تائين سات رهيو ۽ ان جي تڪين تيز ڳالهين منهنجو دماغ چڪرائي وڌو هو ۽ اهي سندن ڳالهيون منهنجي دماغ مان اڃان تائين نه نڪري سگهيون هيون. ايمسٽرڊم کان جيئن ئي جهاز اڏاميو ته مان محسوس ڪيو ته منهنجي پويان خالي سڀتن تي ڪي به عورتون ايمسٽرڊم مان سوار

ٽيون آهن. سندن فل ماڊرن ڊريس ۽ جينز جي پهريل سوتن سان مان اندازو لڳايو ته ڪافي ماڊرن ۽ ايڊوانس عورتون آهن پر جنهن خاص ڳالهه مون کي متوجہ ڪيو سو هيو سندن چهرو جنهن مان بلڪل پاڪستاني يا هندستاني عورتون لڳي رهيون هيون ۽ انهن مان هڪ ننڍي نيتي پي اُن کان پڪي عورت پئي لڳي پر ٻيئي هيون فل ماڊرن (جديد) لباس ۾ هونئن ته آمريڪا يا يورپ جي سفر تي ڪنهن به عورت جو فل ماڊرن ۽ ايڊوانس هجڻ ڪو تعجب خيز ناهي پر مون کي جنهن ڳالهه اصل چرڪائي وڌو سا هئي سندن ٻولي. جهاز رن وي تان اڏامي جيئن ئي نڪ سامهون اڏار شروع ڪئي مون کي ائين لڳو ته اهي ٻيئي محترماڻون پاڻ ۾ سنڌي ڳالهائي رهيون هجن. منهنجو شڪ يقين ۾ تڏهن بدلجي ويو جڏهن هنن مان پڪي عمر واريءَ عورت منهنجي ڀر ۾ پيل ڪتابن جي گهر ڪئي جيڪي مون سفر دوران پرواري سيٽ تي رکيا هئا، انهن ۾ خاص ڪري ڪرشن چندر، امرتا پريتم جا ڪجهه سنڌيءَ ۾ ترجمان ڪيل ناول استاد، شيخ اياز، رسول بخش پليجي ۽ ٻيا ڪجهه سنڌي ڪتاب جيڪي نيويارڪ ۾ يا ٻين هنڌن تي دوستن کي تحفي طور ڏيڻا هئا، سي وري پرواري خالي سيٽ تي پڙهڻ لاءِ رکيا هئا ۽ اُن محترم مون کان سنڌيءَ ۾ شيخ اياز جي نيوفيلڊس طرفان ڇپايل ڪتاب وڃون وسڻ آڻيون جي گهر ڪئي. مان اُن عورت کي هٿ وڌائي ڪتاب ڏنو ته سهي پر اندر ۾ چڻ آند مائڻ مڇي ويئي، جيڪا قدرتي طور هئي ڇو ته پنهنجي قوم جنهن جي گهراڻيءَ سان خبر اٿر ته سنڌياڻيون به عورتون سي به اڪيليون ۽ وري ايمسٽرڊم يعني يورپ جي ڪنهن ائيرپورٽ تان آمريڪا جي سفر تي سو مون کي هونئن ته اڄ تائين ناممڪن پئي لڳو پر ان جو زنده مثال منهنجي سامهون هيو مان کيس ڪتاب ڏئي انهن ٻنهي متعلق سوچيندو رهيس.

جهاز جي دريءَ کان ٻاهر خلائن ۾ ڏسڻ لڳس جهاز شايد ائٽلانٽڪ سمونڊ مٿان اڏامي رهيو هو پر جيئن ته آسمان تي ڪارا ۽ گهاٽا ڪڪر ڇانيل هئا ان ڪري صحيح طور سان هيٺ يا چوڌاريءَ جو منظر ڏسڻ ۾ نه پئي آيو جهاز ڪارن ڪڪرن وچ ۾ ڦاٿل هيو تنهن ڪري ڪڏهن ڪڏهن هيٺ مٿي پئي ٿيو استاد جي شعر جون ڪجهه

ستون جيڪي ڪانئس زبانيءَ ويجهڙ ۾ ٻڌيون هيون سي دل تي تري آيون.

بعضي جهاز ٿڙندو ۽ ٽاپڙندو ٿي هليو
ڪٽ ڪٽ ته ٿي هوا ۾ به ڪوبو ڪڏو لڳو
ٿي اوچتو پُڪار بخاري تيار ٿي
هر ڪم جو هٿ ۾ هو سو اڏو گابرو لڳو
”استاد بخاري“

ڪا دير ته ان وسوسي ۾ ويٺو رهيس ۽ ٻاهر خلائن کي گهوريندو رهيس رڪي رڪي ڪنهن مهل سامهون T.V تي هلندڙ فلم تي به نظر پئي وڌي، ڪا انگريزي فلم جيڪا پوءِ نيويارڪ ۾ اچي وڌي پردي تي به ڏني هئڻ (نالو ذهن تي نٿو چڙهيم) بهرحال هئي ته مزيدار فلم پر اندر جي هن تجسس مون کي ڪنهن به شيءِ ۾ مزو ڪونه پئي ڏنو ۽ اهو منهنجو تجسس يا اشتياق پنهنجيءَ ۾ ۾ (Justified) به هيو جو، سنڌي ڳالهائيندڙ به عورتون يورپ جي سِير تي جهاز ۾ گڏ سفر ڪنديون هجن ته هر زبان هئڻ جي ناتي سان لازم پئي سمجهيو ته سائن تعارف ڪجي ۽ ڪانئن دنيا جي ڪنڊ ڪڙڇ ۾ رهندڙ هر زبان وارن جو حال احوال به وٺجي بهرحال ان ڪشمڪش ۾ مون کي پنهنجا به پيارا سنگتي هدايت بلوچ ۽ آفتاب ميمڻ ليبر کاتي وارو ڏاڍا ياد پئي آيا انهن موقعن تي انهن جي جرئت ڏسڻ وٽان هوندي آهي پهرين ڳالهه ته مان هميشه انهن جا ڪيسا ۽ پتون پنهنجن تعارفي ڪارڊن سان ڀريل ڏسندو آهيان ۽ مان وري انهن جي ايتري پنهنجا تعارفي ڪارڊ ته ٺهيو پاڻ کي به گهر ۾ رڪي ايندو آهيان ۽ پوءِ وري ڪنهن نئين دوست سان تعارف مهل اهي پئي سنگتي نه ڪندا آهن هر نه تڙ ڪيسي يا پتونءَ ۾ هٿ وجهندا ڪيندا پنهنجو ڪارڊ ڏيندا همراه کي هٿ ۾ ستم ظريفي اها جو اڳيون توڙي چاهي الائي نه پر انهن کان به ڪانئن ڪارڊ گهرڻ ۾ ڪا قباحت ڪين ڪڏهن محسوس ٿيندي نه ڏني اٿم هونئن هنن منجهائيندڙ موقعن تي مون جهڙن ماڻهن لاءِ انهن ٻنهي پيارن جو مٿيون نسخو لاجواب هوندو آهي پر مان اهوئي پنهنجي شرميلي ۽ حجاب واري طبيعت کان لاچار جو هنن ٻنهي محترمان کان اڃان تائين نه ڪارڊ ۽ نه

سائن هن سفر دوران ڪا خيالن جي ڏي وٺ ڪري سگهيو هوس ۽ مون کي اها پڪ آهي ته انهيءَ عرصي دوران منهنجا مٿيان ٻئي دوست انهن سان گڏماني کائيندي يا گهٽ ۾ گهٽ چانهن پيئندي ضرور نظر اچن ها جيڪا سندن هڪ مخصوص ادا مون کي سچ پچ پياري لڳندي آهي. جهاز جيئن جيئن آمريڪا طرف اڏري رهيو هو تيئن تيئن هنن هر زبان محترمان سان نه ڳالهائڻ جو افسوس وڌي رهيو ۽ ائين به نه هو ته:

زبان يار من ترڪي ومن ترڪي نمي دامن
(منهنجي يار جي زبان ترڪي آهي ۽ ترڪي مون کي نه ٿي اچي)
ٻئي ڌريون هر زبان هيوسين پر! خير مان جهاز ۾ پوئين حصي ڏانهن سگريٽ پيئڻ لاءِ اتي ويس ڇو ته مون واري سيٽ (Non Smoking) سگريٽ نه چڪڻ واري حصي ۾ هئي تنهن ڪري جهاز جي پوئين حصي ڏانهن سگريٽ ڊڪائڻ لاءِ اٿيس ۽ ٽرڪٽر ۾ سگريٽ پورو ڪري پنهنجي سيٽ ڏانهن موٽندي پڪو پهه ڪري ورتو هئڻ ته هينئر سلسلو اڳتي وڌائڻ گهرجي ۽ پوءِ انهن محترمان جي سيٽ وٽان گذرڻ لڳس ته اندر ئي اندر ۾ پياري هدايت بلوچ ۽ آفتاب ميمڻ جو نعرو هڻي وڏي دل ٻڌي اچي سندن سيٽ مٿان بيٺس انهن مان هڪ جيڪا خوبرو ۽ نئين ننڍي هئي سا ڪنهن انگريزي ڪتاب پڙهڻ ۾ مشغول هئي ۽ باقي ٻي تقريباً منهنجي هر عمر ۾ مک چڪ ۽ ميڪ اپ ۾ مون کان ڪئي حصا ننڍي ۽ پنهنجي ڀر ۾ ويٺل محترم (جيڪا پوءِ خبر پئي ته سندس ڌيءَ آهي) تقريباً ان جيتري يا ان کان ٿوري پڪي 24 يا 25 سالن جي مس پئي لڳي.

پنهي محترمان ڪتاب مان منهن ڪڍي مون ڏانهن مٿي نهاريو منهنجا تقريباً ٻئي چپ سڪي ٺوٺ ٿي چڪا هئا پر نيٺ دل ٻڌي کانئن پهريون سوال ڪيو.

اوهين ڪيڏانهن وڃي رهيا آهيو؟

جيستائين ننڍي نيتي جواب ڏئي تيسين ان منهنجي هر عمر

ورائيو

اسين نيويارڪ وڃي رهيون آهيون.

اوهان رهندا ڪٿي آهيو؟

اسين نيويارڪ ۾ ئي رهندا آهيون ۽ هينئر مان پنهنجي ڌيءَ سُنيتا سان سندس وئڪيشن گذارڻ يورپ ويون هيونسين ۽ جيئن ته سُنيتا جي وئڪيشن پوري پئي ٿي سو گهر يعني نيويارڪ واپس وڃي رهيون آهيون.

پوءِ ڳالهين ڳالهين ۾ اها خبر پئي ته هيءَ سنڌي هندو ڪٽنب جيڪو ورهاڱي کانپوءِ ڪجهه وقت هندوستان ۾ رهي ۽ پوءِ هيڏي آمريڪا ۾ اچي آباد ٿيو هو. هتي سندن مرد واپار وڙو ڪندا آهن. نيويارڪ جي خوبصورت ۽ مصروف ترين علائقي منهٽن (Manhattan) ۾ سندن هڪ شاهي دوڪان به هيو جنهن تان ننڍن ٻارن جا ڪپڙا جينز، سرخي، مسڳ پائوڊر، ٽايون وغيره وڪڻندا آهن. جنهن مان سندن معقول آمدني رهي ٿي ۽ هر سال هي ٻئي مائٽريئر دنيا جي ڪنهن نه ڪنهن حصي ۾ سُنيتا جي وئڪيشن دوران گهمڻ نڪري پونديون آهن هينئر به هو جرمني، فرانس، انگلنڊ ۽ هالينڊ وغيره گهمي آمريڪا واپس وري رهيون هيون. هو ڪئي دفعا سنڌ جو به دورو ڪري چڪيون آهن. نه فقط هو ٻئي ڄڻيون پر گذريل ٻن سالن کان اڳ ته سندن سڄو ڪٽنب سنڌ جي دوري تي پنهنجا اباڻا ڪڪ ڏسڻ ضرور ايندو هو ۽ هاڻي هنن اچڻ بند ڪري ڇڏيو آهي ۽ سندن ڳالهين مان اهو ارادو صاف ظاهر هو ته هو وري هينئر ڪڏهن به سنڌ نه ايندا.

ائين سڀ مٿان ٻيهي ڳالهين ڪندي چڱو وقت گذري ويو ۽ پوءِ جڏهن فضائي ميزبان (Air Hostess) منجهند جي ماني رکي ويئي ته مان پنهنجي سڀ تي ويهي ماني به کائيندو رهيس ۽ پٺيان منهن ورائي ساڻن ڳالهائيندو به رهيس. ڳالهين ڳالهين ۾ جڏهن سنڌ جي موجوده صورتحال جو ذڪر نڪتو ته محسوس ڪيم ٻئي مائٽريئر ڪجهه سنجيده ٿي ويون هيون ۽ سندن خوشگوار موڊ ۾ ڪجهه تلخي نمايان جهلڪي رهي هئي ۽ پوءِ مان جڏهن اڃان به بحث کي وڌائڻ لڳس ته ٻئي ڄڻيون سانوڻ جي ڪڪرن جيان گجڻ ۽ وسڻ لڳيون. کين سنڌ جي موجوده حالتن جيڪب آباد جي مندر مسمار ٿيڻ کانوڻي شهادت ڪوٽ نئون ڏيري جي هندن اغوا ٿيڻ تائين هر واقعي جي ڄاڻ

هئي ۽ اهي ان سموري بدامنيءَ جو ڪارڻ سنڌ جي سمورن مسلمانن کي ڄاڻائي رهيون هيون خاص ڪري هندن جي تازي هندستان لڏ پلاڻ جو ذميوار به اسان کي ئي سمجهي رهيون هيون جيتوڻڪ مان سندن انهن الزامن رد ڪرڻ لاءِ ڪافي وزائتا دليل به پئي ڏنر. مان کين اهو ٻڌايو ته ان لڏ پلاڻ کي روڪڻ لاءِ سنڌي مسلمانن ڪيتريون ڪوششون ورتيون ۽ لڏيندڙن کي نه لڏڻ لاءِ ذاتي اثر رسوخ، دوستي ياري، جيتوڻڪ ڪيترين تنظيمن طرفان سيمينار به ڪرايا ويا ته هر زبان دوستن کي ائين نه ڪرڻ گهرجي، جتي جنم جنم ڏک سک ۾ حال پائين جان ڪنهن مذهب وغيره کي وڃي نه آئيندي گڏ گذاريندا آيا آهيون اتي ان بدامنيءَ جي لهر ۾ اڪيلو ڪري هليو وڃڻ موزون نٿو لڳي مان کين ٻڌايو ته ان بدامنيءَ جي نذر اسين سڀ جملي سنڌي ٿي رهيا آهيون سڀ لٽيا ڦريا ويا آهيون مان پنهنجن دليلن کي وڌيڪ مضبوط ۽ هنن محترمان جي دل مان اهڙي راءِ کي بدلائڻ لاءِ نه چوڻيءَ جي زور لاتو کين ائين به چيو ته اها بدامني ڪنهن عالمي سازش جو حصو ٿي پانڄي جنهن سبب اسان هر زبانن کي پاڻ ۾ ورهائڻ جون ڪي منظم ڪوششون ٿي رهيون آهن پر محترمان جي من ۽ ذهن ۾ اهي منهنجيون ڳالهيون اصل نه وڃيون.

مان ڪجهه ساڳئي قسم جي صورتحال گذريل فيبروريءَ ۾ ڏٺي ۽ ياترا دوران ڪن دوستن سان بحث ڪندي به محسوس ڪئي هيم پر انهن مان سڀ جو سڀ انهيءَ راءِ جا به ڪين هئا. جتي ڪي دوست سنڌ جي ان نازڪ صورتحال کي مٿيون رخ ڏئي رهيا هئا ته اتي وري ڪن سڄڻن، اديبن ۽ هڏ ڏوڪين کي مان سنڌ جي اهڙي آئل پٽل تي ڳوڙها ڳاڙيندي به ڏٺو هوم موتي، ڪلا پرڪاش، موهن گياڻي، شري ڪانت، مورچ مل ۽ ٻين کي سنڌ جي مٽي اکين تي رکندي ۽ ائين چمندي ڏٺو هوم جيئن ڪو پنهنجي پاڪ پوتر ڪتاب کي چمندو ۽ ان سان عقيدت رکندو هجي.

مون کي سڻيتا ۽ سندس ماءُ جي هن غلط راءِ کي سندن واتان ٻڌي سخت رنج رسيو هوم منهنجي اکين آڏو سنڌ جا اهي پراڻا نقش تري آيا جيڪي ڪجهه ته پاڻ به ننڍپڻ ۾ پنهنجي اکين سان ڏٺا هئا

ڪجهه وڏن جي واتان ٻڌاهئم. مان هڪ دفعي سينگاپور مان اباڻا فلم جي وڊيو آندي هئم ۽ پوءِ ان کي گهر جي ڀاتين سامهون جڏهن پهريون دفعو هلائي هئي ته ماسٽر چندر جي ان ٻولن ۽ منظر تي اسين سڀ گهر جا ڀاتي ڄڻ سڏڪي رهيا هئا سين جنهن ۾ سنڌوءَ ڪناري هو اهي صدائون ورتائين رهيو هو.

پڪي ماڳ پنهنجو ڇڏيون اڃ وڃن ٿا
وڃن ٿا وڃن ٿا لڏيون اڃ وڃن ٿا
هائ هاءِ پڪا پراڻا ڇڏيون اڃ وڃن ٿا

۽ ان جي پس منظر ۾ سنڌي، بيل گاڏين، بسين، ريلن يا پيرين پنڌ، مٿي تي سامان ڪنيون سنڌ ڇڏيندا ڏيکارين ٿا سندن نيٺن مان وهندڙ نيرن جو، سدا وهندڙ سنڌو اڃ به گواه آهي. پر اڃ انهن ماسٽر چندر ۽ ڀڳت ڪنوررام جهڙن صوفي منش فقيرن جي ٻولن جي نفسي ٿيندي ٻڌي ۽ ڏسي رهيو هوس ته اڪيون ڄڻ وري به پرڃي آيون هيون ۽ اها مختصر انهن پنهي محترمان واري ملاقات جيڪا نيويارڪ پهچڻ کانپوءِ اتي ئي ختم ٿي چڪي هئي ساهينئر به ڪئليفورنيا ۾ ڄڻ منهنجي ذهن تي سوار هئي.

واڃ تي نظر وڌم ته رات جا ۲ وڃي رهيا هئا دوست مالڪ ڏني جا ڪونگهرا روم جي ان ڪليسا جي گهنڊ جيان وڃي رهيا هئا جيڪو سڄي روم جي ستلن کي عبادت لاءِ اُتاريندو هجي يا گهٽ ۾ گهٽ منهنجي ڳوٺ جي ان مڱڻهار جي دهل جيڏو آواز ته ڪري رهيا هئا. جنهن کي دردر تي وڃائي گجو مڱڻهار بسنت رت ۾ ڳاڙها پيلا گل ڏئي ڇانورن جي تالهي يا نقدي وٺي بسنتي رت جي آمد جو اطلاع ڏيندو هو.

مان سوئمنگ پول ڏانهن ڪلندڙ ڪڙڪيءَ وٽان هتي پردو سڌو ڪري پنهنجي بستري ڏانهن وڌي آيس. ڪمبل مٿان وجهي ٽيبل ليمپ وسائڻ پئي چاهيم ته ٽيبل تي رکيل صبح يعني ۴ جولاءِ جي سنا ڪنوينشن جو مڪمل پروگرام جيڪو ڪمپيوٽرائيزڊ ٽيل ان ٽيبل تي پيو هو جيڪو منهنجي اندازي مطابق مالڪ ڏني منهنجي ڄاڻ لاءِ منهنجي پرسان ٽيبل تي رکيو هيو يا ٿي سگهي ٿو منهنجي پر پٺ ڪو

دوست آيو هجي ۽ ڄاڻ لاءِ پروگرام ڪاپي رکي ويو هجي بهر حال ان تي نظر پير ڪئي پڙهڻ لڳس رٿيل سٽاءُ ڪجهه هن ريت هيو.

۳ جولاءِ جي صبح ۽

سنا جي پهرين ڏينهن جي گڏجاڻي

اسين سنڌي بنيادي طور تي ته حضرت محمد صلي الله عليه وسلم جي دين اسلام يا مشرق جي ٻين مذهبن جهڙوڪ سڌارٽ گوترم جي ٻڌازم ۽ مها وير جي جين ڌرم يا بابا گرونانڪ جي هندوازم واري ان نظريي جا ته فطري طرح ڦاٽل آهيون ته ڪنهن کي نه ڏکونجي، ڪوڙ نه ڳالهائونجي ڪام ۽ ڪروڙ کان پاسو ڪيو وڃي ڪوڙ کي سچ ۽ بُرائيءَ کي چڱائيءَ سان فتح ڪرڻ گهرجي يا جين ڌرم جيان ته ڪنهن به جيو کي نه ڏکيو وڃي ۽ جيڪڏهن اهي ڳڻ ڪنهن انسان جي طبيعت ۾ رلي وڃن ٿا ته هو ماڻهو عام ماڻهن کان مٿي پيار محبت واريءَ مٿيءَ مان ڳوهيل آدرشي انسان ليکجي ٿو.

اسين سنڌي به فطري طرح ان آدرشي انسانن جهڙا پيار محبت جي مٿيءَ مان ڳوهيل صوفي منش صفتن جا نرالا انسان آهيون اسان جي رڳ رڳ مان شاه، سچل ۽ ساميءَ جي آلاپن جا ورلاپ ٻڌڻ ۾ ايندا پر پوءِ اسان مان ڪي شانت پيريل شيرير جڏهن راوڻ جي روح سان لڳ لاڳاپو ڳنڍن ٿا ته اسان جهڙا ڪروڙي ۽ وروڙي به وري ڳولها نه ٿيندا. منهنجي مٿئين پٽار ڪرڻ جو مقصد اهو هيو ته هتي سنا جي مڙندڙ ساٿين ۾ ڪي دوست روايتي طور اهڙا به ٻڌڻ ۾ آيا جهڙا مٿي چئي چڪو آهيان ڪجهه دوستن جي زبانيءَ سنا جي سربراهيءَ تي ويڙهه ۽ ٻيون ڳالهيون اهڙيون ٻيون ٻڌڻ ۾ اچن جو خدا پناه ۾ رکي پر جڏهن سنا جي ڪن موجوده مخلص ماڻهن سان پهرين ڏينهن تي ملاقات ٿئي ۽ ڊاڪٽر محترم اي ڊبليو پٽي يا سائين قلباڻي صاحب، نثار صديقي جيڪو اڄ کان شروع ٿيندڙ هن ڪنوينشن جي ميزبان ڪاميٽيءَ جو ڪو چيئر پرسن پڻ هيو ۽ ٻيا سائين مل وقاصي يا ڊاڪٽر رفعت انصاريءَ قاضي ارشاد وغيره جهڙا ماڻهو مليا ته سندن ان ٿڪ ڪوشش، محنت ۽ مخلصاڻپ جو داد ڏيڻو پيو جو آمريڪا جي فضاڻن ۾ هر سال

ههڙو مانداڻ مچائيندا ٿا رهن ۽ پنهنجن هر زبان ۽ هر نفسن کي ميڙي ڪڏهن شڪاگو ۾ ته ڪڏهن نيويارڪ ۾ ته وري ڪڏهن واشنگٽن ۾، مطلب ته پرڏيهه ۾ رهندڙ سنڌين جي هن ٽن ڏينهن واري ميلي ۾ اهڙو رنگ پرين ٿا جو سندن ان جذبي جي تعريف نه ڪرڻ زيادتيءَ ۾ ليکبو. بهر حال ڪئليفورنيا جي ڪلجگ ۾ ۴ جولاءِ تي مڙيل ٻه ٽي سو سنڌي ڪٽنب جڏهن ميرٽ (Marriot) هوٽل جي ڪمرن مان سنوارجي، سينگارجي ڪنوینشن هال ڏي هلي رهيا هئا ته ائين محسوس پئي ٿيو ته ڪنهن عيد ڏهاڙي سڀ ست ۾ چڻ عيد گاهه ڏانهن روان دوان هجن رستي ۾ ڪل پوڳ، ننڍڙن ننڍڙن ٻارن کي ڀرت ڀريل لباس ۽ مٿي تي سنڌي ٽوپ ائين سونهي رهيا هئا چڻ ڪي رنگ برنگي پوپت بهار مند ۾ گلن جي جهڳٽن تي جهرمر جهرمر جرڪي رهيا هجن پنهنجي مٿي ٻوليءَ جي گونجار ڪنن کي ماکيءَ جي لارجيان مٺي لڳي رهي هئي. ڪوريڊور ۾، هوٽل اندر ٺهيل دوڪانن (Sales Shops) تي، لفٽ مان لهندي، هتان هتان سنڌي نمودار ٿي رهيا هئا مان پڻ پنهنجو ڪمر و لاک ڪري لفٽ ذريعي هيٺ گرائونڊ فلور تي لهي آيس ۽ سنڌي سڄڻن جي هن ميڙي مان گذرندو هوٽل جي (Basement) هوٽل جي تري ۾ ٺهيل ڪنوینشن واري هال ڏي ست سان گڏ هلڻ لڳس.

لاس اينجلس جي هن شاندار هوٽل ۾ سنا جي پهرين ڏينهن جي گڏجاڻيءَ ۽ هال ۾ اندر گڏ ٿيڻ کان پهريان مان پنهنجي پڙهندڙن کي ڪجهه آمريڪا جي هن خوبصورت خطي جو واءِ سواءِ به ڏيندو هلان چو ته ڪوبه سفر نامو تيسين مزونه ڪندو جيسين ان ملڪ جي اٿڻيءَ ويهڻيءَ طور طريقن آب هوا ۽ جاگرافي بيهڪ جي ڄاڻ نه ڏبي ته چڻ اهو فني طور به نامڪمل سفر نامو ليکيو ويندو. هونئن ته مٿين مواد مان، ائين پئي محسوس ٿيو ته آئون صرف سنا جي گڏجاڻيءَ جي رپورٽ لکي رهيو آهيان. اهو سچ آهي ته مان سفرنامون لکڻ مهل ائين ئي پئي سوچيو ته پنهنجن دوستن کي صرف سنا جي گڏجاڻيءَ جي رپورٽ ڏجي ۽ واضع ڪجي ته سنا ڇا ۽ ڪهڙي بلا آهي؟ ۽ هر سال جيڪو مانداڻ پُرامن جهنڊي هيٺ مچائن ٿا، اهو اسان جي هتان جي دوستن لاءِ ڪافي

تجسس جو باعث ۽ پراسرار رهي ٿو ته مان هڪ ليڪڪ جي حيثيت ۾ اهو فرض پئي سمجهيو ته پنهنجن همعصر سڃاڻ سنگيتن کي ان کان آگاهه ڪيان، پر پوءِ هڪ ليڪڪ جي حيثيت ۾ اهو قرض سمجهيم ته سنا جي گڏجاڻيءَ سان گڏ آمريڪا جي واءِ سواءِ کان به دوستن کي واقف ڪرائيندو هلان. ان سفرنامي جي لکڻ لاءِ اٽساه ڏياريندڙ دوستن انعام شيخ ۽ فهم سيال جو به وڏو هٿ آهي، ورنه مون جهڙي سست ماڻهوءَ لاءِ سچ پچ اهو ڏکيو مرحلو ۽ مسئلو هو، بهرحال ڪجهه همت وري سارس ۾ ڇپجندڙ انهن خطن به ڏياري جنهن ۾ دوستن منهنجي ان ايڏي پٽاڙ کي پسند پئي ڪيو.

مان سنا جي پهرين ڏينهن جي گڏجاڻيءَ کان اڳ لاس اينجلس ۽ ڪيليفورنيا جي ڪجهه ٻين (Counties) ڪائونٽيز جو به مختصر تعارف اوهان کي ڪرائيندو هلان ته مان سمجهان ٿو ته نهايت مناسب ڳالهه ٿيندي، ڇو ته اها مختصر معلومات اوهان جي لاءِ مفيد به ٿي سگهي ٿي ۽ مون کي به اها تسلي ٿيندي ته سنا جي رپورٽنگ (Reporting) سان گڏ اوهان پڙهندڙن لاءِ ڪجهه ٻي به معلومات مهيا ڪرڻ جي مختصر ڪوشش ضرور ڪري سگهيو آهيان.

مان هونئن ته هن وقت تائين آمريڪا جون هيٺيون ڪجهه رياستون گهمي سگهيو آهيان جن مان نيو جرسي، فلاڊيفيا، واشنگٽن، ڪيليفورنيا، ٽيڪساس، نيويارڪ ۽ ورجينا وغيره ۽ انهن سڀني رياستن مان گهڻو نيويارڪ گهمي ڏئي اٿم، باقي رياستون ائين ٻن چئن ڏينهن جو چڪر هڻي گهمي پوريون ڪيون اٿم، جيتوڻڪ چوڻي آهي ته آمريڪا جي نيويارڪ ۽ نيو جرسيءَ کان سواءِ باقي رياستن کي گهمڻ ۽ ان جي سونهن سوڀيا مان لطف اندوز ٿيڻ لاءِ به ڪافي ڏينهن ۽ عمر گهرجي پر جيئن ته آئون مڪمل سياح جيان ته انهن رياستن کي گهمي ڪونه ٿو سگهان ڇو ته ان لاءِ ڊالر ۽ ڏينهن جي سخت ضرورت پئي ٿي ۽ پاڻ وٽ ٻئي شيون ججهي انداز ۾ بنهه ڪونهن. سو جيئن پونئر مڙوئي بهار رت ۾ هن هن مڪڙيءَ جو واس پيو وٺندو آهي مان به ائين ئي آمريڪا جي مٿين رياستن کي چڱي طرح گهمي ته نه پر هڪ نظر ڏسي مڙوئي اندر جي لڪل حسرتن کي پئي پورو ڪيو آهي.

فلا ڊيفيا آمريڪا جي پهرين گاڏيءَ جو هنڌ آهي ۽ هيءَ رياست تقريباً نيويارڪ کان سوميلن جي فاصلي تي آهي مان 1991 ۾ جڏهن پهريون دفعو آمريڪا ويو هوس ته پنهنجي سنڌوءَ سان گڏجي ائٽلانٽڪ سٽيءَ تائين ويو هوس. (Atlantic City) ائٽلانٽڪ سٽي آمريڪا جي ٻئي وڏي جواخاني واري شهر طور مشهور آهي. هتي دنيا جا وڏا وڏا Casinos ڪيسينوز ٺهيل آهن جتي پوري رات جوا جائز طريقي سان هلندي رهي ٿي ائين سمجهو ته سڄو ڳوٺ جو ڳوٺ جوا خاني لاءِ ٻڌل ۽ اڏيل آهي ۽ هينئر ته مان جڏهن 1993 ۾ آمريڪا ويو هوس ته اها به خبر پئي ته هينئر اتي صرف رات جي بجاءِ ڏينهن جو به جوا ڪيڏن جو بل سينيٽ ۾ پاس ٿي چڪو آهي، سو پنهنجن انهن سنڌي سنگتين لاءِ جيڪي ائٽلانٽڪ سٽيءَ جي جوا خانن جا هيراڪ آهن انهن کي مان اها خوشخبري به ٻڌائيندو هلان ته مون کي اتي رهندڙ دوست 93 ۾ ٻڌايو ته هينئر پوري رات کان علاوه پورو ڏينهن به اتي جوا ڪيڏي سگهجي ٿي.

هونئن ته آهي ئي شهر سڄو وڏن هوٽلن ۽ جواخانن تي ٻڌل، پر مون کي تاج محل جي همشڪل تاج محل جي نالي سان ٺهيل Casi-no Resort گهمندي لطف آيو. همراهن ڪيسينو جي ٻاهران وارو ڏيک بلڪل تاج محل جيان جوڙيو آهي ۽ پيٽر ٽرمپ جيڪو هن ڪيسينو جو مالڪ آهي سو پاڻ آمريڪا جي جوا خانن جو بي تاج بادشاهه ليکيو ويندو آهي سندس لاس ويگاس ۾ به جوا خانا آهن.

سو ائٽلانٽڪ سٽيءَ ويندي رستي تان نيوجرسِيءَ وٽان به گذرڻو پوندو آهي ۽ مان نيو جرسي (Tourist Coach) سياحن واري گاڏيءَ تي ائٽلانٽڪ سٽيءَ ڏانهن ويندي 1991 ۾ ائين ئي سرسري گهمي هئي پر 1993 ۾ دل کولي نيوجرسِي به گهمي ورتي هئي. عزيز دوست ۽ ٻارن سان گاڏيءَ تي (Action Park) ايڪشن پارڪ ويندي نيو جرسيءَ کي سٺيءَ طرح گهمي ورتو هوم نيو جرسيءَ ۾ قائم هيءَ پارڪ، ”ايڪشن پارڪ“ جي نالي سان تمام گهڻو مشهور ٿيو آهي. ايڪشن پارڪ به هڪ سڄي ڏينهن جي تفريح جي جاءِ آهي ۽ ان جي تفريح واري تشريح لاءِ به سارس جي هڪ سموري قسط

گهرجي مختصر اهو ته جيڪي دوست نيويارڪ تائين وڃي سگهن ٿا ۽ خاص ڪري پنهنجي ڪٽنب سان گڏ، ته مان انهن کي هڪ دفعو ايڪشن پارڪ وڃڻ جي ضرور صلاح ڏيندس، کين مزو نه اچي ته ٽڪيٽ جا پئسا واپس ڪبا.

سو وري اٽلانٽڪ سٽيءَ کان اڳتي وڃبو ته فلاڊيفيا رياست اچي ٿي. مان اڳي به ٻڌائي چڪو آهيان ته فلاڊيفيا آمريڪا جي پهرين گاديءَ واري رياست رهي آهي ۽ ان بعد اهو گاديءَ جو هنڌ واشنگٽن ڏانهن منتقل ڪيو ويو هو ۽ اڄ به ساڳيو ئي آهي. فلاڊيفيا جو ذڪر ڪندي جيڪڏهن (Bail of Pensalavania) پنسلونيا جي ان گهنڊ جي ڳالهه نه ڪبي ته مزو مون کي به نه ايندو هي ۽ پنسلونيا جو گهنڊ آمريڪا جي آزاديءَ جو اهو يادگار گهنڊ آهي جنهن کي آزاديءَ جي خوشيءَ ۾ وڃائيندي وڃائيندي فلاڊيفيا وارن پڇي وڌو هو ۽ اهو ڀڳل گهنڊ اڄ به فلاڊيفيا جي ميوزم ۾ محفوظ آهي ۽ سياحن جي توجه جو مرڪز آهي ۽ آمريڪا ۾ هي گهنڊ، آزاديءَ جي گهنڊ طور مشهور آهي. ان کانسواءِ فلاڊيفيا جو فرينڪلن انسٽيٽيوٽ سائنس ميوزم به گهمڻ وٽان آهي. خاص ڪري سائنس جي شاگردن لاءِ نهايت مفيد ۽ ڪار آمد عجائب گهر آهي هيءُ ميوزم چئن منزلن تي مشتمل آهي ۽ هر منزل تي هڪ عجيب سائنسي ڪرشمي وارو گهر اڏيل آهي پر خاص ڪري هن جي ٻي منزل تي ٺهيل اها انساني دل نهايت پرڪشش ڪرشمو آهي، جو مٽيءَ ۽ پٿر جي ٺهيل هن دل جي توهان هڪ هڪ رڳ ۽ نَس ۾ ويهي دل سان گڏ سفر ڪري سگهو ٿا مان ڪنهن شاعر کي هن دل جي گهمڻ جو مشورو نه ڏيندس ورنه سندس دل بابت قائم ٿيل مختلف رايا مٽجي سگهن ٿا ۽ اڳتي وري پاڻيءَ جي ذريعي بجليءَ ٺهڻ جو منظر انرجي آئس لينڊ ۾ ويهي توهان اهڙي ته تفصيل سان ڏسي سگهندؤ جو توهان کي ننڍن ننڍن تجربن ذريعي خود ئي خبر پئجي ويندي ته پاڻيءَ کان بجليءَ ٺهڻ تائين ڪهڙا ڪهڙا مرحلا آهن ۽ بجلي ڪيئن پاڻيءَ مان پيدا ڪئي وڃي ٿي مختصر ته هي سائنسي ميوزم گهٽ پر قدرت جي ڪرشمي جو حسين مظهر سمجه ۾ ايندو سو مان ڳالهه پئي ڪئي آمريڪا جي رياست ڪيليفورنيا ۽ ان جي يارهن

Counties ڪائونٽيز جي ۽ نڪتاسين وڃي فلاڊيفيا، ها سو! لاس اينجلس کان سواءِ ٻيون ڪيليفورنيا جون ڪائونٽيز جيڪي نهايت خوبصورت ۽ وڻندڙ آهن تن مان ڪجهه ڪائونٽيز* جو ذڪر هيٺ ڪندس سڀ کان پهريون (1) سان ڊياگو (SAN DIAGO) سان ڊياگو ڪيليفورنيا جو ٻيو ۽ آمريڪا جو ستون وڏو شهر ليڪيو ويندو آهي (2) اورنج ڪائونٽي (ORANGE) لاس اينجلس ۽ سان ڊياگو جي وچ واري سرسبز ۽ پرڪشش علائقي کي اورنج ڪائونٽي چيو ويندو آهي. ۽ هن ڪائونٽي ۾ دنيا جو پهريون، وڏو، سهڻو ۽ عجيب ڊزني لينڊ ٺهيل آهي. جيڪو هن وقت دنيا جو اٺون عجوبو ليڪيو وڃي ٿو. مون کان دوست مالڪ ڏني ۽ ارشاد ميمڻ ڪيليفورنيا گهمائيندي منهنجي مختصر قيام هئڻ ڪري رايو ورتو هو ته ڊزني لينڊ گهمندڻ يا هالي ووڊ ته مان فلمي دنيا جي پراڻي سڀني کي ساڀيان ڪرڻ لاءِ ڊزني لينڊ وڃڻ بجاءِ يونيورسل اسٽوڊيو گهمڻ کي ترجيح ڏني هئڻ ۽ سنا جي ڪانفرنس ختم ٿيڻ بعد مان ڪا جولاءِ تي هالي ووڊ يونيورسل اسٽوڊيو گهمي ورتو هوم. مون ٻڌايو پئي ته اورنج ڪائونٽي آمريڪا جي پندرهنين وڏي ميٽروپوليٽن آبادي واري رياست ليڪي ويندي آهي ۽ هن ڪائونٽي ۾ چويهه شهر ۽ انهن ۾ ڪا لک کن آبادي ٿيندي هن ڪائونٽيءَ جو ڪافي حصو باغن ۽ سمونڊ ڪناري تي مشتمل آهي ۽ دنيا جا اڪثر سياح سمونڊ ڪناري صبح جو گهلندڙ هوائن جو واريءَ سان ٽڪرائجڻ واري موسيقي جي مڌرتا ٻڌڻ لاءِ هزارن ميلن کان ڪهي هتي ايندا آهن.

اورنج ڪائونٽيءَ کي خوابن جي سرزمين به سڏيو ويندو آهي هونئن به آمريڪا جي ڪئليفورنيا واري رياست ان پنهنجي سونهن سوڀا جي ڪري سون واري رياست ليڪي ويندي آهي يعني گولڊن اسٽيٽ سڏبي آهي

3- ڪيليفورنيا جي ٽين ڪائونٽيءَ جو نالو سٽن فرانسسڪو بي ايريا (San Francisco Bay Area) آهي

4- Inland Empire ان لينڊ ايمپائر ڪائونٽي:-
انگورن ۽ زيتونن کان مشهور هيءَ ڪائونٽي آمريڪا ۽ خاص

ڪائونٽي: يورپ يا آمريڪا ۾ تعلقي يا ضلعي جيتري حد کي ڪائونٽي سڏيو ويندو آهي.

ڪري ڪيليفورنيا جي ثقافتي ۽ تاريخي عمارتن جو مظهر آهي. هيءَ ڪائونٽي انگور، سرڪي ۽ انگور مان ٺهندڙ شراب ڪري آمريڪا ۽ سڄي دنيا جي موالين لاءِ مقدس ڪائونٽي ليکي ويندي آهي. تاحد نظر هتان جا جهنگ، انگور ۽ زيتون جا باغ انسان ۽ خاص ڪري موالين مڙسن جي اکين لاءِ نار ثابت ٿي سگهن ٿا.

هن هنڌ پهچڻ ۽ گهمڻ مهل دل گهريو پئي ته پنهنجن ٻن چئن شاعر ۽ اديب يارن کي جيڪر هي ڏيهه گهمائي وڃجي ۽ ڪنهن بهاني جيڪڏهن هو هتي پهتا به ته پڪ اٿس ته هتان اهي موالين مڙس موٽندا مشڪل، چوندا ته عمر جو بقايا حصو هن اڻ مٽي مٽ واري ملڪ تي ئي گذاربو ۽ همراھ هيئن ئي سٽي جهڙا ڪوڙ ساٿرا شعر ٺاهي وٺندا.

جيڪي آءُ پٺيان

لڪي ڇڏميان

کاتي عمر خيام جي.

يا

شيخ اياز چواڻيءَ ته:

پيو جيئو پگ پگ پيو جڳ جڳ جيئو يار

جنهن به نه پيتو سو ته ڪٿي جو ڪيتو ڄڻ ڏئي ٿو

گهٽ گهٽ تي مٽ ڪولي جهوميا مٽي جا متوالا

هو اوڀر کان آيو پنهنجو سج ڀري پيالو

بهر حال هيءَ ڪائونٽي مي نوشن جي جنت سڏي ويندي آهي. هن

ڪائونٽيءَ ۾ آمريڪا جو جڳ مشهور (Civic light opera)

سوڪ لائيٽ اوپيرا واقع آهي جتي نامور ڊانسر ۽ ڪلاڪار ڪلا ۽

ڪرت جو مظاهرو ڪندا رهندا آهن. Aero Head ايرو هيڊ ۽ بگ

بيئر (Big Beer) بگ بيئر ڍنڍون سياحن جي ڏسڻ وٽان آهن.

Great losangles-5 گريٽ لاس اينجلس ڪائونٽي:-

ڪئليفورنيا جي پنجون نمبر ڪائونٽي لاس اينجلس آهي جنهن

ڪائونٽيءَ جي ميرٽ هوٽل ۾ هيءَ سٺا جي ميٽنگ رڪي ويئي هئي ۽

جنهن لاءِ اڄ سنڌي آمريڪا جي مختلف رياستن ۽ دنيا جي ٻين ملڪن

مان ڪهي آيا هئا. جيئن هتي پهچڻ تي خبر پئي ته لنڊن مان ورلڊ سنڌي ڪانگريس جي نمائندگيءَ لاءِ ڊاڪٽر هاليپوٽو صاحب ۽ ڊاڪٽر افضل شيخ ۽ سنڌ مان محترم رسول بخش پليجو صاحب به پگل آهن. چار هزار ٿياسِي چورس ميلن تي پکڙيل هن ڪائونٽيءَ کي اولپڪ شهر هئڻ جو به اعزاز حاصل آهي. نو ملين آباديءَ وارو هي علائقو ثقافتي، سماجي ۽ راندين جي ڪري نه صرف آمريڪا پر سڄي دنيا ۾ مشهور آهي. دنيا جا وڏا ۽ نمايان ٿيٽر ۽ (Opera Houses) ناچ گهر به هن علائقي ۾ آهن. LA (لاس اينجلس) ٿيٽر سينٽر، جتي چار وڏا اسٽيج ڊرامن جا هال ٺهيل آهن ۽ هنن هالن ۾ سارو سال دنيا جا مشهور ڊراما ٿيندا رهن ٿا. OLUERA STREET ڪئليفورنيا جي پراڻي گهڻي ليکي ويندي آهي ۽ هن گهڻيءَ کان ٿورو پريو ڪئليفورنيا جو چائنا ٽائون واقع آهي. چائنا ٽائون جي رونق نئين سال تي ڏسڻ وٽان هوندي آهي هر طرف چيني پنهنجي مخصوص آرڪسٽرا سان گهڻين ۽ چوڻڪن تي نئين سال جو جشن ملهائيندي نهايت دلڪش ۽ عجيب پڻ لڳندا آهن مون کي ته هونئن به چينين جا سنهڙا آواز ۽ سفيد لباس نهايت وڻندڙ ۽ من لپائيندڙ لڳندا آهن. سو نئين سال تي اهي چيني پريون اچو لباس پهريون ڳائيندي وڄائيندي چڻ خوابن جون شهزاديون لڳنديون آهن.

چينين، جاپانين، آمريڪين، اسپينش ۽ ٻين گاڏڙ قومن واري هن شهر جي بيهڪ ۽ خوبصورتي پنهنجي آهي. ڪئليفورنيا دنيا ۾ تمام گهڻن زلزلن جي ڪري به مشهور آهي. هت مهينن نه پر هڪ ڏينهن ۾ به ڪئي پيرا ڌرتي ڌڙندي رهي ٿي تنهن ڪري ماڻهن گهڻا منزلا عمارتن ٺاهڻ جا خواب ڏسڻ ئي ڇڏي ڏنا آهن، تازو هتي ڪارن ۽ گورن جا به زبردست نسلي فساد ٿيا هئا جيڪي سي اين اين تي اسان پاڪستان ۾ به ڏسي سگهيا هئاسين ۽ ڪالهه مون کي دوست ارشاد ميمڻ ان علائقن جو مختصر چڪر به هڻايو هيو ۽ فسادن کان متاثر ٿيل دوڪان سپر اسٽور ۽ رهائشي جايون اڃان تائين سڙيل ۽ متاثر نظريئي آيون. دنيا جي مهذب قوم سڏائيندڙن جا پاڻ ههڙا حال ڏسي ڏاڍي تڪليف پئي محسوس ڪيم.

بهر حال ميرت هوٽل جي ڪمرن، لائونج ۽ پارڪنگ ايريا ۾ پنهنجن همراهن جو ميٽر متل هو ۽ سائين قلباڻي صاحب کان اها به پڪي خبر پئي ته محترم پليجو صاحب به پڇي ويو آهي ۽ اڄوڪي ڪنوينشن ۾ شرڪت ڪندو.

ڪانفرنس هال جي ٻاهران به ٽي ننڍا اسٽال جن تي ڪافي دوستن بيٺي سنڌي رسالا ۽ سنا جي موقعي تي ٺاهيل خاص (Bedges) جي خريداري ڪري رهيا هئا. مان پنهنجي داخلا ڪرائڻ بعد انهن ٻن دوڪانن تي ويس جتي مون کي سنا جي نگرانيءَ هيٺ آمريڪا مان نڪرندڙ هيٺيان ڪتاب ۽ رسالا نظر آيا. آمريڪا مان نڪرندڙ سنڌي ۽ انگريزيءَ مختلف رسالا ۽ ميگزين ۽ انهن جي ايڊيٽرن جو مختصر تفصيل هيٺ ڏجي ٿو.

Name	Publisher	Editorial Board
1- SANGAT	S.A.N.A	1- khalid Hashmi 2- Irshad Kazi 3- Manzoor Shah 4- Mithal waqasi 5- Mehmood Qalbani

هن هر ٽئين مهيني واري نڪرندڙ ميگزين جو اصل محنتي محرڪ ۽ سنڌ يونيورسٽيءَ واري عرصي کان ادبي لڏي سان لاڳاپيل نوجوان قاضي ارشاد آهي جيڪو قاضي اشفاق جو پيءُ آهي. ۽ ٻئي نمبر تي منظور شاهه هن سنگت جي ڇپائڻ ۾ نهايت سرگرم پئي رهيو آهي ۽ دوست هتي پنهنجو ڪاروبار به ڪندو آهي ۽ سنا ۾ نهايت سرگرم آهي ۽ ”سنگت“ جو اڌ کان مٿي حصو انگريزيءَ ۾ ڇپيل آهي ته ڪجهه حصو سنڌيءَ ۾ ڪل صفحا ملائي ڪري 80 کن بيهندا آهن ”سنگت“ جي رابطي لاءِ ائڊريس آهي.

پوسٽ باڪس 1236 سينٽ پيٽرس مزوري 63376

فون نمبر 314-447-9512 فيڪس لاءِ 314-946-3861

سنگت جي سالياني خاص ايڊيشن به نظر آيم جيڪا 12 صفحن تي مشتمل هئي ۽ ان جو ايڊيٽر دوست شبير شيخ هيو ۽ ان ۾ ڪافي

تازيون تازيون خبرون هيون جيئن ان مان ئي خبر پئي ته ويجهڙ ۾ اڃا
ڪلهه پاڪستان مان ڪهڙا ڪهڙا دوست هتي مختلف هنڌن تي تعليم،
علاج وغيره لاءِ پهتل آهن جن مان ڪجهه دوست جي سڃاڻپ ۽ ٻڌل سي
هئا ڊاڪٽر مقبول هاليپوٽو جيڪو ڊاڪٽر منور هاليپوٽو جو ڀاءُ هيو ۽
ٽريننگ لاءِ پهتل آهي.

۲- مسٽر آفتاب شيخ جيڪو منهنجي ضلعي جو به آهي ۽
ڪراچيءَ جي شانتي نگر وسنديءَ کي آباد ڪرائڻ ۾ نمايان نمايان ۽
ڪافي مشهور شخصيت رهيو آهي ڪافي دلچسپ شخصيت جو مالڪ ۽
سوشل دوست آهي.

۳- صاحب خان چانڊيو جو پڻ لاڙڪاڻي ضلعي جو دوست آهي.

۴- محترم اشفاق قاضي جيڪو Chemothropy لاءِ تازو

هتي پهتو هو.

ان بعد سنڌ جي گرم نرم حالتن تي ۽ سٺا جي صدر محترم اي.
ڊبليو پٽيءَ جي امريڪن ڪانگريس ۾ سنڌ ۾ انساني بنيادي حقن جي
لتاڙ تي وٺ پڪڙم وغيره ڪافي سٺا ”مضمون“ سنگت جي هن شماري
۾ شامل هئا.

2- SINDH MONITOR (Magazine)

سنڌ مانيٽر:- هيءَ ٻاويھ صفحن تي مشتمل ماهوار ميگزين
مڪمل انگريزيءَ ۾ اقبال ترين جي نگرانيءَ هيٺ ارلنگٽن
(Arlington Texas) مان ڇپي آهي هن جي نگران بورڊ ۾ هيٺيان
دوست سرگرم نظر آيا:-

چيئرمين محترم خالد هاشمي ۽ ميمبر

محترم اسرار انصاري ۲- ڊاڪٽر نرنجن دوداڻي ۳- ڊاڪٽر
آفتاب قاضي ۴- ڊاڪٽر جاويد آر لغاري ۵- ڊاڪٽر اعجاز ترڪ ۶-
مسٽر شنڪر لکواڻي، هئا.

هن جي چوويھ صفحن کي پڙهڻ لاءِ پنج ڊالر ڀرڻا هئا پر هنن
دوستن مون کي ڪاپي بغير ڊالرن جي منهنجي حوالي ڪئي. هنجي

ايڊيٽوريل ۾

Peace, Liberty and Justice for Sindh.

جو عنوان پڙهڻ وٽان هئو جنهن کي مان رات جو ڪنوڀنشن کان واپس تي ڪمري ۾ پڙهي ڇڏيو هوم ۽ اقبال جي موقف مون کي بيحد متاثر ڪيو هو اقبال هونئن به سنڌ جي ثقافتي ۽ شاگرد رهنما جي حيثيت ۾ ڪافي متاثر ڪندڙ رهيو آهي پر سندس لکڻين ۾ به ڪافي تاثير نظر آيو.

هن ميگزين ۾ يوسف جڪراڻي جي حادثي ۽ ٻين اهم مسئلن تي به ڪافي ڪجهه لکيل هو.

پڙهندڙ دوست جيڪڏهن The Sindh Monitor سان رابطو رکڻ چاهن ته هيٺين ايڊريس تي خط و ڪتابت ڪري سگهن ٿا.

The Sindh Monitor

PoB 5992 Arlington Texas

46005 - 5992 U.S.A

3- SANA MEMBER SHIP DIRECTORY

سنا ميمبر شپ ڊائريڪٽري هيءَ ننڍڙي، خوبصورت ۽ هٿ ۾ سهڻي لڳندڙ ڊائريڪٽري تقريباً 78 صفحن تي مشتمل هئي. هن ۾ آمريڪا ۾ رهندڙ سڀ دوست ته نه پر پوءِ به گهڻي حد تائين سنڌين جون انڊريسون ۽ سندن موجوده ڌنڌو وغيره ڇپيل هيو. هن معلوماتي ڊائريڪٽريءَ جو هتي آمريڪا ۾ رهندڙ سڀني سنڌين جي گهر ۾ رابطي کان هئڻ تمام ضروري آهي هن ۾ سنا جي عهديدارن کان وٺي عام سنا جي ڪارڪن تائين سڀني دوستن جي رهائش ۽ نوڪريءَ وغيره جو تفصيل سان ذڪر ٿيل آهي.

هن ڊائريڪٽري جي ڇپائيءَ ۽ نگرانيءَ جو گهڻي قدر ڪم محترم عبدالرزاق ميمڻ جي هٿ وس هو سندس رابطي کان پتو ۽ فون نمبر هن ريت آهن

34 Punbar Drive Pihsburgh
P A 15235 Phone 412 (823 -8201).

اندر ھال ۾ گھڙڻ سان مون ھال جي ويٺلن تي سرسري نظر وڌي، تقريباً اڌ ھال ڀرجي چڪو ھو دروازي لڳ در جي سڄي پاسي ھڪ عاليشان اسٽيج ٺھيل ھئي جنھن کي اڳيان اجرڪ ھئي ڏکيو ويو ھو ۽ مائڪ تي اعجاز ترڪ صاحب کي گذارشون ڪري رھيو ھيو، ماڻھو اڃان ھال ۾ ايندا پئي ويا مان به ھڪ پاسي ۾ ويھي رھيس پوءِ ڏٺم ته منھنجي پيرسان محترم رضا محمد ڀٽو جيڪو لاڙڪاڻي جو مشھور معروف سياستدان آھي پنھنجي اھل و عيال سميت ويٺل نظر آيو پوءِ خبر پئي ته ھتي لاس اينجلس ۾ سندس نياڻي ڊاڪٽر آھي ۽ ھو صاحب ھر سال ان وٽ گھمڻ ڦرڻ ايندو آھي سندس نياڻي ھتي جي نہايت قابل ڊاڪٽر ليکي وڃي ٿي ۽ سندس ڀاءُ جيڪو پڻ ڪراچيءَ ۾ مونسان گڏ پي آءِ اي ۾ مون کان مٿانھين گروپ ۾ ڪم ڪندو آھي. ٻيا به ڪيترا سڃاتل ۽ اڻسڃاتل چھرا نظر پئي آيا. محترم نثار صديقي جيڪو ميزبان ڪاميٽيءَ جو چيئرمئن ھيو سو به ڪافي متحرڪ نظر پئي آيو.

سنا جي پھرين ڏينھن جي ڪارروائي ھلائڻ لاءِ سڀ کان پھريون اعجاز ترڪ، شاھ جا بيت تحت لفظ ٻڌائڻ شروع ڪيا پر ان کان اڳ مٿي اسٽيج تي ويھڻ لاءِ محترم پليجي صاحب سنا جي صدر ڊاڪٽر اي ڊبليو ڀٽي، اسحاق تنڻي ۽ مونکي سڏيو ويو. شاھ جي شعرن کان پوءِ مونکي پنھنجي شاعري ٻڌائڻ لاءِ چيو ويو ان بعد ڊاڪٽر ڀٽي صاحب کي آجياڻي تقرير لاءِ گھرايو ويو جنھن سنا جي مول متن ۽ ماضي جي ڪارڪردگي تي روشني وڌي ان بعد محترم شوڪت انصاري، عبدالرزاق ميمڻ ۽ اقبال ترين به سنا، سنڌين ۽ سنڌ متعلق ڳالھ ڪئي. ان دوران ڪجهه صلاح مشورن سان ڊاڪٽر اختر ڀٽي به اسٽيج تي آيو ۽ هن صلاح ڏني ته سنا کي ٽن حلقن ۾ ورھائڻ گھرجي ته جيئن انتظامي معاملن کي سنڀالڻ ۾ سولائي ٿئي هن اها به صلاح ڏني ته ڪئنڊا الڳ حلقو (Zone) ۾ ورھائجي ۽ اتان جي ڌار بادي چونڊي وڃي، بهرحال ڪافي دوست، ڪافي مشورن سان ايندا ۽ ڳالھائيندا رھيا.

اوچتو سامهون ٻڌندڙن مان عورتن واري پاسي کان هڪ نوجوان عورت اٿي بيهي ويٺلن، کي اهو ڳالهائيندي ششدر ڪري ڇڏيو ته اڄوڪي ڪارروائي جي شروعات ڪلام پاڪ جي تلاوت سان چو نه شروع ڪئي ويئي. هن اهو سوال ڪري هيڪر ته ويٺل سڀني کي هڪو ٻڪو ڪري وڌو پر پوءِ پاڻ سنڀالي ڊاڪٽر قلباڻي ورائيو ته جيئن ته اسان گڏجاڻي جي شروعات شاهه جي بيتن سان ڪئي آهي ۽ ان بيتن جو به ساڳيو مفهوم آهي جيئن قرآن شريف جي آيتن جي معنيٰ آهي ڊاڪٽر قلباڻي شاهه سائين جي هيٺين ست پڙهي ٻڌائي ته

تو جو بيت يانئاسي آيتون آهن
نيو من لائين پرين سندي پارڏي
”شاهه“

پر محترم مسلسل سڀ ڳالهيون انڪاريندي پنهنجي ڳالهه تي ڳنڍي ٻڌي بيهي رهي ته توهان غلط ڪم ڪيو آهي شروعات تلاوت ڪلام پاڪ سان ٿيڻ ڪپندي هئي، مان ان عورت کي ڏٺو ڏسڻ ۾ ئي صوم و صلوٰه جي پابند پئي لڳي ۽ شايد تعلق به سندس ڪنهن مذهبي گهراڻي سان پئي پانيو بهرحال ڪافي دير اهو بحث مباحثو هلندو رهيو استيج تي ويٺلن جن ۾ محترم پليجو صاحب به شامل هو، واري واري سان هن عورت کي مطمئن ڪرڻ جي ڪوشش پئي ڪئي پر هوءَ ان ڳالهه جي وضاحت لاءِ مسلسل ضد ٻڌيون بيهي رهي سنا جي هلندڙ ڪارروائي جو رخ تبديل ٿي چڪو هيو سڀ ويٺل ان محترم کي واري واري جواب ڏئي مطمئن ڪرڻ جي ناڪام ڪوشش ڪندا رهيا نيٺ قصو کٽو ائين جو محترم ترڪ صاحب معافي وٺي جان ڇڏائي ۽ پوءِ سنا جي باقي ڪارروائي اڳتي هلندي رهي.

ڊاڪٽر وقاصي هڪ ريزوليوشن Resolution پيش ڪيو

Regional secretaries will be responsible for the social activities of
sana

ريجنل سيڪريٽري سماجي تقريبن ۽ مشغولي لاءِ

جوابدار هوندا ۽ اهو رزوليوشن اڪثريت راءِ سان پاس ڪيو ويو ان بعد ڊاڪٽر رفعت انصاري اٿي سنا جي منشور جي آرٽيڪل ۱۱ جي وضاحت پڇي جيڪو آرٽيڪل Formation of executive council متعلق هيو ۽ ائين سنا جي ڪارروائي لنچ تائين هلندي رهي ماني جي وقفي دروان سڀ ويٺل هال کان ٻاهر نڪري آيا ۽ لنچ لاءِ هيڏي هوڏي واجهائڻ لڳا، مون کي ڊاڪٽر A.W. ڀٽيءَ چيو ته توهان ۽ اسان گڏ لنچ ڪنداسين سو مان ڊاڪٽر ڀٽي، لنڊن کان پهتل وفد جنهن ۾ محترم ڊاڪٽر افضل شيخ به هئو ۽ مالڪ وغيره سڀ هوٽل کان ٻاهر نڪري روڊ پار ڪري هوٽل جي ساڄي پاسي پرتورو پر پرو ميڪڊونل شاپ تي (Mac Donal) برگر ۽ بوتل پي لنچ ڪئي سين، لنچ تي هيڏانهن هوڏانهن جون ڳالهيون به ٿينديون رهيون. برگرڪنگ، ميڪڊونل ۽ ست، يارنهن شاپ (Mac Donal and 7-11) ان ٽنهي نالن جي وضاحت مختصر مثال ڏيئي مان توهان کي ائين سمجهائي سگهان ٿو ته جيئن ڪراچي ۾ سني سويت هائوس يا بلوچ آئسڪريم جون برانچون يا شاخون ڪراچيءَ جي مختلف هنڌن تي آهي تيئن آمريڪا ۾ هنن ٽنهي نالن سان ننڍا ننڍا دوڪان به آمريڪا ۾ ڦهليل آهن جتي اوهان کي Fast Food Pizza وغيره واريون شيون ملي سگهن ٿيون جن سان اوهان پنهنجو هلندي ڦرندي پيٽ پري سگهون ٿا برگر ۽ اوهان سائيءَ پاڇيءَ جو Vegetable Burger چڪن برگر Chicken Burger وغيره به ملندو جن سان اسان يعني مسلمان وغيره پنهنجي گذران ڪري سگهون ٿا. ميڪڊونل جون ته سڄي دنيا ۾ شاخون آهن. اوهان يورپ يا جاپان وغيره ڪنهن به هنڌ ويندو ته اوهان لاءِ ميڪڊونل شاپ اوهان جي آجيان لاءِ اوهان کي ملندا ۽ هيءَ تقريباً ۲۴ ڪلاڪ ئي کليل رهن ٿا ۽ هميشه توهان جي لاءِ فاسٽ فوڊ Fast Food يا Cheese وغيره سان توهان جي آمد جا منتظر رهندا آهن. هنن دوڪانن تي روڪ رقم کان سوا توهان ڪريڊٽ ڪارڊ تي به ماني کائي سگهون ٿا.

آمريڪا جا ڪريڊٽ ڪارڊ:- Credit Cards of Americas

هيءَ آهي ڪارڊ آهن جن جي وسيلي اوهان ڪيسي ۾ روڪ رقم رکڻ کانسواءِ به خريداري ڪري سگهو ٿا ۽ جيڪڏهن توهان جي ڏيتي لپتي جي پراڻي ساڪ صحيح آهي ته توهان هنن ڪارڊن تي ان ڪمپني جي مقرر ٿيل حد مطابق خريداري ڪري سگهو ٿا. پر اهو سڀ توهان جي ساڪ پٽ تي آهي.

آمريڪا ۾ پاڻ سان گڏ پئسا رکڻ تمام وڏي جوابداري آهي جنهن جو نتيجو اوهان جي پنهنجي سر جو نذرانو به ٿي سگهي ٿو. آمريڪا ۾ هٿ ۾ ڪا قيمتي شي رکڻ جنهن ۾ پرس ڪئمرا وغيره ڪجهه به ۽ ڪيسي ۾ گهڻا پئسا رکي گهمڻ سر جي سٽيءَ برابر آهي مان پهرين سال نيويارڪ جي منهن (MANHATTAN) ۾ گهمندي جڏهن ۴۲ گهٽيءَ تي آيس ته منهنجي هٿ ۾ هڪ ڪئمرا به هئي جنهن سان فوٽو پئي ڪڍير هلندي اوچتو هڪ آمريڪي جوڙي زال مڙسن مون کي ٻانهن کان جهلي اهو سمجهايو ته اها ڪئميرا ڪنهن لفافي يا شاپنگ بئگ ۾ وجهي گهر نه ته ڪئمرا جي عيوض پاڻ به تيل ٿي سگهين ٿو ۽ مان پوءِ اها ڪئميرا هڪ لفافي ۾ بند ڪري پاڻ سان گهمائيندو رهيس سو انهن سڀني جوابدارين کان بچڻ لاءِ ڏيهي ماڻهو پاڻ سان آهي ڪارڊ ڪنيون گهمندا وتندا آهن پر اتي هڪ ٻي به چوڻي آهي ته ڪارڊن سان گڏ ڪجهه ڪيسي ۾ ڊالر رکڻ به ضروري آهن ورنه اهو چئي به چاقو وهائي ڪيندا آهن ته ڪيسي ۾ ڊالر نه ٿئي ته توکي آمريڪا ۾ به رهڻ جو حق ناهي. سو ڪڏهن ڪڏهن ته ٻئي پاسا ڏاڍا ڏکيا ٿي پوندا آهن جو پئسا هجن به آزار نه هجن به ناحق، بهرحال ڪريڊٽ ڪارڊن جو فائدو وڏو آهي توهان ڪيسي ۾ ڪارڊ ڪنيون، ۽ وتو لکن هزارن جي خريداري ڪندا پر انهن ڪارڊن جو نشو به ڪنهن اچي وسڪيءَ (Chivas Regal) جهڙو ٿئي ٿو ماڻهو کي ڪارڊ ڪيسي ۾ آهي ته ويندو خريداري ڪندو خبر تڏهن پوندس جڏهن مهيني ۾ پوسٽ ذريعي ڪارڊ ڪمپنيءَ وارن جو کاتو وياچ سميت اچي وٽس سهڙندو ۽ همراه اهو مور ۽ وياچ لاهڻ ۾ ئي پورو ٿي ويندو اهو ڪارڊ سسٽم گهڻو ڪري آمريڪي يهودين جو هڪ پرڪشش وياچ پريل ڪاروبار آهي. ڪارڊ جو نشو به ائين آهي جيئن مڇي ڪنڊيءَ ۾ رکيل.

ساڀاڪي کي خوراڪ سمجھي ڳهڻ چاهي ۽ پوءِ اها ڪندي سندس نڙيءَ ۾ اٽڪي پوي سو همراھ خريداري جي نشي ۾ ويندو وياڄ جي ڌڻ ۾ ڦاسندو پر ٻڌڻ ۾ ائين آيو آهي ته ان ڪارڊن جو حل به اسان ايشيا وارن وٽ آهي همراھ جڏهن وطن ورڻ وارا هوندا آهن ته ان مختلف ڪارڊن تي چڪي خريداري ڪندا آهن ۽ اهي شيون ڪڍي اچي ڳوٺ کان نڪرندا آهن ۽ پوءِ جڏهن واپس ورندا آهن ته ان رياست جو منهن به نه ڪندا جتان جا قرضي هوندا يعني وري نئين سنئين ٻئي رياست ۾ پهچي، شروعات ۾ ساڪ سڌي ڪري پوءِ وري ساڳيو ڪم، يعني خريداري ڪري سگهو وري وطن جا وڻ وسائيندا ۽ ائين آمريڪا جي ٻاونجاهه رياستن ۾ پيا گهمندا ڦرندا آهن ۽ پنهنجو گذر سفر پيا ڪندا رهندا آهن. اهو مثال سڀني جي لاءِ ته نه ٿو ڏئي سگهجي ڪيترائي ويچارا پنهنجي محنت مزدوري ڪري پرڏيهه ۾ ڏيهه جو يادون سنڀاري ايمانداري سان گذر سفر ڪندا رهن ٿا اندر ۾ جيءَ جهورائون ڪنڀون روڊن تي (C A B) ٽيڪسيون هلائيندي اسٽورن، دوڪانن تي محتون ڪندي پيا نظر ايندا. اندر ئي اندر ۾ وائيءَ جو هي ستون پيا دهرائيندا نظر ايندا.

ڏور هتان کان ڏور
اوڏيهي ڏور هتان کان ڏور
چاندوڪيءَ تي ليڪيل لمحا
پوري سگهين ته پور
اوڏيهي ڏيهه اسان جو ڏور،
”تبسم“

مان پنهنجي عزيز ترين دوست ۽ مائٽ اعظم ڏي جيڪو پهريون نيويارڪ جي Flushing فلشنگ ۾ ڪنهن اسٽور تي ڪم ڪندو هو، ويندو هوس ته اتي جيڪي به ٽيڪسيون هلائيندڙ ملندا هئا سي سو مان نوي سيڪڙو هندستان جا سک ۽ پاڪستاني پنجاب جا رهاڪو ملندا هئا ۽ انهن مان اڪثر ڪارن جي هٿان قتل به ٿيندا رهندا آهن مثال ڪنهن ڪاري انهن کي نيويارڪ جي خطرناڪ ترين علائقن لاءِ بڪ ڪيو جيئن Brooklyn ۽ Bronx برانڪس ۽ بروڪ لين ٻئي

ڪاري آبادي جو ڳڙھ ۽ مجرم پيشه ماڻهن جي پناهه وارا علائقا سمجهيا وڃن ٿا. پوري آمريڪا ۾ ۲۰ سيڪڙو آدمشماري انهن ڪاريءَ ڪل وارن جي آهي ۽ جيڪي ۾ن آمريڪا جا اصل وارث سمجهيا ويندا آهن پر پوءِ نوڪرين ۾ حصو نه هئڻ برابر ۽ روزگار تي ٻاهرين لوءَ جي قابض هئڻ ڪري هو هڪ ته احساس محروميءَ جي احساس ٻيو دنيا جا سڀ نشا واپرائڻ ۽ ڪپائڻ ڪري به هينئر تمام پوئتي پيل مخلوق ليکي وڃي ٿي. سو ڪنهن پلاننگ تحت

ايشيائي ٽيڪسيءَ وارن کي انهن علائقن ڏانهن ڀاڙي تي وٺي اتي ڦريندا ۽ قتل ڪندا رهندا آهن ۽ ائين ايشيائي يا پرڏيهي پيٽ جي ڪري اڪثر هليدان تي به چڙهي وڃن ٿا. هنن ڪاريءَ ڪل وارن عورتن يا مردن جون پوشاڪون عجيب ڪان عجيب تر هونديون آهن وري سون تي سهاڳ سندن وار ٿين ٿا ننڍن ٻارن کان وٺي وڏي عورتن جا وار گهنڊيدار ۽ انهن جي ڳٽائي يا چڱون چڱون ٿيل ڳٽون جن ۾ تيل جا ٻڪ پيل چپن تي مختلف رنگن جي لپ اسٽڪ (سرخي) سجايل وارن ۾ ننڍڙا ننڍڙا مختلف رنگن جا بڪل پيل انهن بڪلن تي پنهنجي دوست ايوب گاد جو شعر جيڪو صحيح طرح ته ياد ناهي پر شايد ائين آهي.

تنهنجي وارن ۾ ڪيڏو ٺهي ٿو بڪل

ڇڻ ته ڪينجهر ۾ ڪو تري ٿو ڪنول

سو جيتري سڪي گهر جون اوتريون اهي ڪاري ڪل واريون عورتون پنهنجي وارن جون مختلف ۽ مهانگيون ڊيزائنيون ٺهائيندون رهنديون آهن ۽ وري پوءِ اها به خبر پئي ته انهن وارن کي هڪ جاءِ ڄمائي رکڻ لاءِ هڪ ڪؤنر جهڙي ڪريم به عام ملي ٿي جيڪا وارن کي هوا کان هيڏانهن هوڏانهن ٿيڻ کان کين بچائيندي رهي ٿي. ان ڪري:- محبوب جا زلف ڏٺا ڪڏهن هن پاسي ڪڏهن هن پاسي.

وارو تصور اتي آهي ئي ڪو نه محبوب ٽيڪسيءَ ڪار يا تيز رفتار ريل ۾ ڪڙڪيءَ پاسي ويٺل هوندو ته به سندس ڪاڪل هڪ جاءِ ڳٽيل ۽ ڄميل نظر ايندا. اسان جو شاعر دوست تاجل بيوس تازو آمريڪا ويو آهي موٽ تي ڪانئس ضرور ٻڌبو ته اهو انهن ڳٽيل وارن لاءِ ڪهڙيون سٽون ٿو سڻائي. بهرحال محبوب جي زلفن اڏڻ ۽ هوا تي

وڪرڻ جو ۽ ان تي شاعريءَ ڪرڻ جو ته لطف ئي اور آهي.
 سو ڳالهه پئي هلي سنا جي هلندڙ پهرين ڏينهن واري ڪارروائيءَ
 جي منجهند جي مانيءَ واري وقفي جي، مان، ڊاڪٽر پٽي، هاليوٽو افضل
 شيخ ۽ ٻيا ٽڪڙ ٽڪڙ ۾ ميڪڊونل تان برگري ۽ بوتل پي ٽڪڙا
 ڪانفرنس هال ڏي موٽياسين پر ڪانفرنس هال جي ٻاهران ڏٺم ته اڃان
 دوست هيڏانهن هوڏانهن پيا گهمڻ ڦرڻ سو مان به مالڪ ڏني سان
 گهمندو وڃي هوٽل ميرٽ جي Basement تري ۾ ٺهيل ريسٽورنٽ
 ۾ نڪتس، ڏٺم ته اتي به اسان وارا همراھ پئي نظر آيا. مونسان گڏ
 مالڪ ڏني هڪ ٽيبل ۽ ان جي چوڌاري چئن پنجن ويٺل پنهنجن همراهن
 کي کيڪار ڪئي همراھ اتي اچي مالڪ ڏني ۽ مون سان مليا ۽ پوءِ پاڻ
 سان گڏ ويهڻ لاءِ چيائون اسين ساڻن گڏ ويهي رهياسين. دوستن
 مانجهاندو پئي ڪيو اسان کان به پڇيائون ته اسان انهن کي ميڪڊونل
 تي لنچ جو ٻڌايو جڏهن دوست مانجهاندي کان فارغ ٿيا ته پوءِ گڏجي
 ٿڌو پيتوسين ويٺل دوستن مان هڪڙي جي مهاندي تي مان ٿورو شڪڙ
 لڳو هوس سو جڏهن ماني کائي فارغ ٿيا ته مان کائڻس پڇيو ته توهان
 انور جتوئيءَ جا ڇا ٿيو؟ دوست جي چين کي هلڪي مرڪ آئي ۽ ورائي
 ۾ مون کي چيائين توهان عبدالغفار پٽيءَ جا ڇا ٿيو؟ بهرحال اهو تجسس
 ختم ائين ٿيو جو دوست مونکي آڪير مان ڳرائڙي پائيندي چيو ته غفار
 ڇا ٿيو اٿئي پنهنجي دوست انور جتوئي کي به نٿو سڃاڻي سگهين؟ مان
 پاڻ انور آهيان ۽ پوءِ ته بس پاڪرين پئجي وياسين.

مان ۽ انور يونيورسٽي جي دور جا دوست رهيا هئاسون.
 يونيورسٽي مان جڏهن ۱۹۷۴ ۾ ايم اي بين الاقوامي تعلقات Inter-
 national relations ۾ پئي ڪئي ته انور ۽ مان ڪلاس
 ميٽ هئاسين، ميڊم مهتاب اڪبر راشدي محترم لياقت جتوئي سائين
 مهتاب شاه، سائين اسدالله شيخ جيڪو هينئر شايد سنڌ جو هوم
 سيڪريٽري به آهي اسان جا ڪلاس ٽيچر هئا ۽ هر ڪلاسين ۾ انور
 جتوئي کانسواءِ، رحيم بخش جمالي اڳيون صوبائي اسيمبلي ميمبر،
 تسنيم ڪرل، مرحوم سڪندر ڏهراج، عبدالله ڦلپوٽو جيڪو هينئر
 خيرپور شاه لطيف يونيورسٽي ۾ I R ڊپارٽمينٽ جو چيئرمين پڻ آهي،

قربان شينو جو خيرپور بار ۾ وڪيل آهي محترم انيس شيخ جا هينئر مسز رحمان ٿي پي آءِ اي ۾ نوڪري ڪري رهي آهي وغيره سڀ گڏ ايم اي ڪندا هئاسون، ته انور سان ملي ڪجهه وقت ماضي ياد ڪندي سنڌ يونيورسٽي جي يادگيرن جو ورجاء ڪندا رهياسين ۽ ان وچ ۾ مالڪ ڏني ٻين ويٺلن دوستن جو تعارف ڪرايو ته هڪ مسٽر بابر وڪيو جيڪو دوست، سائين جمال ابڙي جو نياڻو ۽ اسان جي موجوده عورتن ليڪڪائن ۾ انفراديت واري ليڪڪا سلطانه وقاصي جو ڀاءُ ۽ ٻيو دوست ارشاد ميمڻ جيڪو پڻ سنڌ روينيو کاتي جي محترم حاجي هارون ميمڻ جو نوجوان ڀاءُ هيو. بهرحال ميل ملاقات بعد هاڻي هليڻ جي به ڪيٽسڻ جو هتي ڳالهين ڳالهين ۾ ويهندي ڪوڙسائري دير ٿي چڪي هئي. انور ان دوران صبحاڻي شام جي ماني جي دعوت ڏني جا سندس گهر وڃي ڪاٺي هئي. ڳالهين ڪندا هوٽل جي تري ۾ ٺهيل هن ريسٽورنٽ کان نڪري هاڻي ۾ وري اچي پهتاسين. مانجهاندي کانپوءِ جو رٿيل (Session) پروگرام شروع ٿي چڪو هو دوست واري واري سان ڳالهائي اندر جي اور ڪري رهيا هئا هينئر مالڪ ڏني ۽ پاڻ کانسواءِ ٻه چار دوست ٻيا به پاڻ ۾ ملي هڪ ٽولو ٺهڻي پيا هئاسون جن ۾ انور، ارشاد، بابر، آفتاب شيخ ۽ (مس ديبي) شامل هئاسون انهن جو تعارف مان پهرين ٻن قسطن ۾ انهن جي فوٽن سميت اوهان سان ڪرائي چڪو آهيان.

سنا جي ڪارڪردگي جي سالياني رپورٽ: - ڊاڪٽر محمود

قلباڻي، مسٽر رزاق ميمڻ ۽ ڊاڪٽر شوڪت انصاري الڳ الڳ سماجي، ثقافتي ۽ فنانس جون رپورٽون پيش ڪيون ان وچ ۾ هاڻي ۾ آيلن دوستن مٿين همراهن کان سوال جواب به پي ڪيا ۽ ان بعد شام جو پنجين بجي ڌارن وري چانهه جي وقفي لاءِ گڏجاڻي مهمل ڪئي وئي اسان جملي ٽولي وارن چانهن ساڳي ئي هوٽل جي تري ۾ ٺهيل ريسٽورنٽ ۾ وڃي پيتيسين ۽ هاڻي ڏي موٽي آياسين ته هاڻي هاڻي ٿورا ماڻهو ويٺل نظر آيا بهرحال اسان به ڪجهه دير ويهي اتان آياسين ته هاڻي وري رات جي ماني ۽ بعد ۾ راڳ جي رهاڻ تي دوستن سان ملاقات ٿيندي راڳ جي نالي تي ته منهنجي دل شام کان ئي گد گد ٿيڻ شروع ڪيو هو. سر

سواد جي لاءِ مون کي منهنجا دوست هتي پاڪستان ۾ ئي ڪيترو
 ٽوڪيندا رهندا آهن انهن ۾ منهنجو عزيز دوست ٻيلي کاتي وارو امداد
 علي ڪهڙو هميشه پيو ٽوڪيندو رهندو آهي ته توکي ڀل ڏم ڏينهن ماني
 يا چانهن نه ملي به پریشان ايترو نه ٿيندين جيترو ڳاڻڻن دوستن جي ٻن
 چئن ڏينهن جي نه ملڻ تي حيران پريشان ٿي پوندو آهن. سو اڄوڪي
 هن رٿيل پروگرام ۾ رات جي ماني بعد راڳ جو ٻڌي هاڻي کان ئي
 جهومندو، لڏمندو اچي ڪمري پيڙوٿيس ته ڪجهه ٿڪ ڀڄي پوءِ شام
 جو ماني تي ڪمري مان نڪريو. ان وچ ۾ مالڪ ڏني مونکي چئي
 ڇڏيو هو ته مان ڪمري تي دير سان ايندس جو کيس ڪن دوستن وٽ
 ويٺو هو سو اڪيلو اچي ڪمري ۾ آهلي پيس ۽ شايد ڪجهه دير ۾
 سوچيندي سوچيندي اک به لڳي ويئي.

اک وري ڪنهن در جي کڙڪي تي کلي اٿي دروازو کوليم ته
 مالڪ ڏٺو ۽ بابر وغيره ڪمري اندر گهڙي آيا ۽ مون کي ننڍا ڪرو ڏسي
 رڙ ڪندي چيائون يار اڃان ستو پيو آهين هيٺ ڊنر هال مهمانن سان
 پرڃي چڪو آهي مان تڙ تڪڙ ۾ هٿ منهن ڏوئي دوستن سان گڏ هيٺ
 هال ۾ لهي آيس واقعي ڊائنگ هال تقريباً ٽپ لڳو پيو هو اسان به هڪ
 پاسي کان مڙوئي هتان هتان هڪ هڪ ڪرسي گڏ ڪري پنهنجي
 چوڀاري ٺاهي وررتيسين ان وچ ۾ ماني جي شروعات ٿي چڪي آهي ۽
 اسين به جنبجي وياسيون ماني بعد منهنجو سڄو سامهه تنگيل هو راڳ ۾
 ته ڪئليفورنيا جي هن ڪارونيوار ۾ ڏسجي ته اڄ ڪهڙو ٿو راڳ ٻڌڻ ۾
 اچي خبر ناهي ته ميدونا يا مائڪل جيڪسن هوندو يا ڪي ٻيا راڳي
 هوندا بهرحال ٿوري دير کانپوءِ هال جي هڪ پاسي کان آرڪسٽرا وارا
 نمودار ٿيا ۽ هال جي وچ تي پنهنجي سامان کي سڃاڻڻ لڳا راڳ شروع
 ٿيو ته سڀ نشا ٽٽي پيا راڳ جي لطف وٺڻ وارو خاڪو جيڪو شام
 کان منهنجي مٿي ۾ ڦريو پئي هيءُ ڪم ان جي صفا ابتڙ نڪتو. راڳ ته
 جيڪو مزو ڏنو سو ڏنو پر مان هتي ان جو ذڪر به انڪري نه ڪندس
 جو پاڻ سان گڏ پنهنجن پڙهندڙن جو به وقت ضايع ڪرڻ برابر هوندو
 سو هلجي راڳ کان اڳتي ته جيئن توهان جو مود به خوشگوار رهي.
 ڪي هندوستاني همراھ جن هتي مڙوئي پنهنجي پيٽ گذارڻ لاءِ

اهي آبتا سبتا ساز گڏ ڪري مڙوئي وقت ٽپائڻ لاءِ راڳ سان چڱي دير هٿ چراند ڪئي ۽ نيٺ مان دوستن کان موڪلائي مالڪ ڏني کي اتي هال ۾ ڇڏيون ڪمري ۾ اچي پهتس ۽ پنهنجن ڏيهي راڳين جهڙوڪ، محمد يوسف، منظور، وحيد علي، غلام شبير سمي کي ياد ڪندي وڃي ننڊ جي ڏيهه کان نڪتس. رات جو دوست مالڪ ڏنو الائي ڪيڏي مهل اچي ڪمري پيڙو ٿيو ۽ مان سندس دروازو ڪيئن ۽ ڪيڏي مهل کوليو اها سڄي ڏينهن جي ٿڪ ۽ ننڊ جي نشي ۾ اصل خبر ئي ڪونه پئي.

ٻئي ڏينهن صبح جو اک کلي ته صبح جا ساڍا ست کن وڃي رهيا هئا، اتي ئي بستري ۾ سمهي پير فون تي روم سروس ڊائل ڪري کين به چانهيون آڻڻ لاءِ چيو ۽ پوءِ سڌو رخ رکيو بات روم جو. سوئمنگ پول پاسي وارن پردن کي هٽايو ته ٻاهر ڪئليفورنيا جي سهڻي ۽ خوشگوار صبح کي پنهنجي انتظار ۾ ڏنر آسمان تي هلڪا نيرا ڪڪر چانيل هئا پريان نيرا، اڃا ڳاڙها گل هوا جي جهوٽن تي لڏي ۽ نمي رهيا هئا. هيءُ هوٽل ايئرپورٽ جي ويجهو هئڻ ڪري هتان هر لهندڙ ۽ اڏامندڙ جهاز تمام ويجهو ڏسڻ ۾ پئي آيو جهاز اڃان رن وي ڇڏي مٿي اڏامڻهارڪو ٿيو پئي ته اسانجي ڪمري آڏو بلڪل ويجهو اسان وٽان پئي لنگهيو سو اسان هر لهندڙ ۽ چڙهندڙ جهاز کي ويجهي کان ويجهو ڏسي پئي سگهياسين پر بند ڪمري جي ڪري (Tight Air) ان جي آواز کان اسان هر پرو ايڏو متاثر به نه پئي ٿياسون جو بي آرامي جي شڪايت ڪريون بهرحال هڪ وڻندڙ صبح سان آغاز ٿي چڪو هو مان جهٽ ۾ بات روم مان برش ڪري واپس ٿيس ته دوست مالڪ ڏني کي به اٿاريان جو اجهو بيرو چانهه کڻي آيو، مان اڃان مالڪ ڏني کي اٿارڻ جي ڪئي پئي ته فون جي گهٽي وڳي ۽ ڏنر ته گهٽي جي آواز تي همراھ جي ساڪت جسم ۾ زندگيءَ جا آثار ظاهر ٿيڻ لڳا. مان وڌي فون ڪئي ٻي پاسي کان دوست ارشاد ميمڻ جو آواز سمجھ ۾ آيو. دوست خوش خير عافيت ڪرڻ بعد مالڪ ڏني جو پڇيو ان وچ ۾ ڏنر ته مالڪ ڏنو به پوري طرح جاڳي چڪو هو هن فون وٺي ڳالهائڻ شروع ڪيو ته مان وڌي وڃي ٻاهريون دروازو کوليو جو دروازو

ڪڙڪي رهيو هو ۽ دروازو کولي ڏٺو ته بيرو چانهن سوڌو دروازي تي بيٺل هو مان کيس چانهن اچي اندر ٿيل تي رکڻ لاءِ چيو ۽ بيرو چانهن رکي ٻاهر ويو ته مان ويهي چانهن ٺاهڻ لڳس چانهن جا ٻئي ڪوپ ٺاهيا مس ته مالڪ ڏني فون بند ڪئي ۽ مون کي مخاطب ٿيندي چيائين ته ارشاد به اچي رهيو آهي ۽ پاڻ هڪدم تيار ٿيون جو اڃ صبح جي نشست به تقريبن ائين بجي شروع ٿيڻ واري آهي. اسين ٻئي تيار ٿي ناستو وغيره ڪمري تي ئي ڪري ٻاهر نڪرڻ وارا هئاسن ته دوست ارشاد به اچي ٺڪاءُ ڪيو تنهي گڏجي وري ويهي چانهن پيتيسين ۽ چانهن پيئندي ڪئليفورنيا ۽ هتان هتان جون ڳالهيون به ڪندا رهياسين . ڳالهائيندي لڳو ته دوست نهايت سلجهيل نفاست پريل ۽ فهميدو هيو ڏاڍي پيار ۽ خلوص سان سمجهائيندو ۽ ورائيندو رهيو اسين ڳالهائيندا ڪورريڊور مان ٿيندا لابي لتاڙيندي اچي ڪانفرنس هال ۾ پڳاسين. اڄوڪي سڄي ڏينهن جو پروگرام هيئن هيو آچر ۵ جولاءِ جو پروگرام هيئن طرح رٿيل هو.

SUNDAY JULY 5th

- 1- BREAK FAST 8.30 A.M
- 2- WELL COME ADDRESS
- 3- ANNUAL PROGRESS REPORT
BY EXEC: COUNCIL
- 4- PROCEEDING FOR PICNIC

ڏٺوسين هال جي ٻاهران گهما گهما ۽ جو منظر هيو پر شريڪ مهمان ڪلھ کان گهٽ پئي لڳا، يا اڃان سوير هئي تنهن ڪري حاضري ڪجهه گهٽ سمجهه ۾ پئي آئي. بهرحال اڃان دوست اچي رهيا هئا ۽ ميٽرو مچي رهيو هيو سو ڪجهه اڳواٽ چوڻ مناسب نه هو، ته اڄ حاضري ڪيتري رهندي. ڪانفرنس هال جي ٻاهران لڳايل سنا جي اسٽالن تي سرسري نظر وجهندي اندر هال ۾ گهڙياسين. هال جي هڪ پاسي جاءِ وٺي ويهي رهياسين. انگريزيڪيوٽو ڪائونسل جي ميمبر واري

واري سان اچي پنهنجيون لکيل رپورٽون پڙهي رهيا هئا، ۽ مختلف مسئلن تي ڳالهائي رهيا هئا. سنا جي مالي وسيلن ڳالهائڻ جو وارو آيو ته مالي سهائتا جي لاءِ گذارش ڪئي ويئي دوستن جا نانءُ ڪنيا پئي ويا ۽ جن جن جا نالا ڪچيا پئي انهن پنهنجي وس آهر ڊالرن جي شڪل ۾ پنهنجي سهائتا جو پئي اعلان ڪيو ۽ مون کان ٿورو اهو ياد لهي ويو ته اها ڪارروائي گذريل رات، رات جي مانيءَ تي به ٿي چڪي هئي يعني مانيءَ کانپوءِ راڳ جي محفل شروع ٿيڻ کان پهريون به اهڙيءَ طرح جي مال سهائتا لاءِ اعلان ۽ گذارشون پئي ٿينديون رهيون ۽ مختلف دوستن پئي پنهنجي حساب سان ڊالر ڏنا يا ڪن دوستن في الحال نالا پئي لکرايا ۽ ان مهل به مونکي عجيب عجيب منظر ڏسڻ ۾ پئي آيا. ڪن دوستن ته رضا خوشيءَ سان سهائتا پئي ڪئي، ڪن جا نالا ورتا پئي ويا ته سندن موڊ آف پئي ٿي، ڪن سرنديءَ وارن کي هال مان آهستي آهستي نانگ وانگر سرڪندي به پئي ڏٺو متوقع نالن ڪڇڻ وارا همراہ بهانو ڪيون هال کان ٻاهر نڪتا پئي ويا پر ڪن دوستن ته هال وارن جي اميد کان وڌيڪ به ڊالر ڏيئي دوستن کي حيران وپريشان ڪرڻ جي پڻ ڪوشش ڪئي. مطلب ته مون کي سمجهه ۾ ڳالهه ويئي، ته سنا جو خرچ پڪي جو سلسلو ڪيئن هلي رهيو آهي، هيءُ ساڻي سڄو سال پرڏيهه ۾ رهي محنت مزدوري ڪري سال ۾ هڪ دفعو جيڪي جتي آهي اتان ڪهي اچي پاڻ ۾ هڪ هنڌ ملي پوءِ ڪي اڪيلا ته ڪي عيال سميت اچي مقرر جاءِ تي ملن ٿا ۽ پاڻ ۾ ويهي سڄي سال جا واقعا ڏک، سک، آئينده جا پروگرام رٿي پاڻ ۾ صلاح مشورا ڪن ٿا ۽ اهو سڄو مائٽاڻ پنهنجي کيسي مان پنهنجو حصو ڏيئي پنهنجي لاءِ به ڏينهن خوشيءَ جا خريد ڪن ٿا. پر افسوس جو ان ميڙاڪي تي هتان جي اردو پريس کي ايڏي سخت تڪليف ٿي ٿئي، جنهن جو اندازو توهان ان مان لڳايو ته ۱۹۹۳ ۾ جيڪا سنا ڪانفرنس نيو يارڪ ۾ ٿي گذري ان لاءِ اڃان تائين به سنڌين دشمن پريس ۾ گهوڙا گهوڙا ٿي رهي آهي. تازو به مهينا اڳ ۾ جي تڪبير رسالي ۾ جيڪا سنڌ ۽ سنا دشمن رپورٽ ڇپي آهي، سا سڄي مڪروه الزامن تي ٻڌل هئي نه صرف تڪبير پر ساڳئي وقت جنگ، ڊان ۾ به سنڌين، سپاهين جي ان سوشل ميڙاڪي متعلق زهراڻي

وقت به وقت ڪئي وڃي ٿي. مان انهن مت موڙهيل ماڻهن کان صرف اهو پڇڻ ٿو چاهيان، ته آخر توهان چاهيو ڇا ٿا؟ نه سنڌين کي پاڻ ۾ ملڻ ٿا سهو نه پاڻ ۾ سماجي ثقافتي لاڳاپا ڳنڍڻ ٿا برداشت ڪريو. جڏهن ته نيو يارڪ، جرمني، سعودي عرب، ابوظهبي، فرانس، مطلب ته دنيا جي ڪنڊ ڪڙڇ ۾ اردودانن جي ميڙاڪن، مشاعرن ۽ ٻين تقريبن جون انهن جي فوٽن سميت وڏي فخر سان رپورٽون شايع ڪيون وڃن ٿيون، پر سنڌين سال ۾ هڪ دفعو به اگر ڪٿي ملڻ جو موقعو ڪڍي ورتو ته انهن تي ايڏا الزام ۽ بهتان پريا وڃن ٿا جو خدا جي قهر کان به اردو پريس ڪونه ٿي ڊڄي. مون کي ڄاڻ پئي ته ۹۳ ۾ نيو يارڪ ۾ ٿيل سنا جي گڏجاڻيءَ تي ساڳي ئي ڏينهن نيويارڪ ۾ شايع ٿيندڙ هفتيوار اردو اخبارن باقاعده ان گڏجاڻين جا فوٽو اخبارن ۾ شايع ڪيا، ۽ رپورٽ ۾ پاڪستان دشمنن جو ميڙ ڪوئي ايڏي سخت الزام تراشي ڪئي ويئي جو ويچارا سڃاڻي سنڌي هڪاڻڪا رهجي ويا هڪ ٻئي کي فونين ڪري روبرو ملي آهي اخبارون ڏيکاريندي وائڙا ٿي ويا ۽ سندن اکين جي ترندڙ ڳوڙهن ۾ صرف اهي سوال هئا ته ڇا اسان آمريڪا جا رهندڙ سنڌي سال ۾ هڪ دفعو ملي به نٿا سگهون. ڪيترا ته ويچارا ان پروپيگنڊا کان ايترو سهمي ۽ ڊڄي ويا هئا جو شايد اڳتي ان گڏجاڻيءَ ۾ اچڻ کان به لهرائن ۽ اهوئي سنڌ ۽ سنڌين جا دشمن چاهي رهيا آهن، ته سنڌين جي پاڻ ۾ ساليانه عالمي ميڙاڪن کي منتشر ڪجي کانئن پاڻ ۾ گڏجي ويهڻ جو حق به ڪسي وڻجي نيو يارڪ ۾ ۹۳ ۾ ٿيندڙ سنا گڏجاڻيءَ ۾ ماسٽر چندر، سنڌ جي عظيم ڪلاڪار جي فرزند ۽ نياڻيءَ کي جيڪي رهن به نيو يارڪ ۾ ٿا تن کي هن گڏجاڻيءَ ۾ راڳ رنگ جي رهاڻ لاءِ سڏيو ويو هو مهيش چندر ڄڻ هوبهو ماسٽر چندر جيان پئي ڳايو/ماسٽر چندر کي روبرو هڪ دفعي زندگيءَ ۾ ٻڌو هئم مون کي منهنجي ذهن ۾ ان عظيم ڪلاڪار جي ڳائڻ جا ورلاپ ۽ انداز اڃان محفوظ آهن. مون کي پڪيءَ طرح ياد آهي ته، شهيد ذوالفقار علي ڀٽي جي سهري مرحوم خان بهادر ڀٽي ماسٽر چندر کي هڪ دفعو ڳوٺ نئون ديري ۾ گهرايو هو، مان جيتوڻيڪ ڪافي ننڍو هوس پر ان عظيم ڳائڻي جي ان محفل جا نقش منهنجي

ذهن جي فرحيءَ تان اڃان تائين نه ميسرجي سگهيا آهن. مون کي اهو به پڪيءَ طرح ياد آهي ته ماسٽر چندر جي آلاپن تي بادلن ۾ جهم ۾ جهم برسائي پڻ پنهنجي خوش ٿيڻ جو اظهار ڪيو هو. مرحوم احمد خان جي بنگلي جو چؤنري ۾ ماسٽر چندر جي اها رهاڻ ڪيئي ڪلاڪ هلي هئي، ۽ مان اڪيون ٻوٽي ان لمحن کي روح ۾ اوتيندو رهيو هوس. منهنجي ڀر ۾ ويٺل منهنجي پاڙي جو مرحوم رسول بخش دايو جنهن کي مان پيار ۽ احترام مان هميشه مامو ڪري چوندو هوس ۽ هن سان مون کي وڌيڪ انس به انڪري هيو جو هو راڳ جو مون کان ڪئي پيرا وڌيڪ رسيلو هوندو هئو. مرحوم استاد منظور علي خان نئون ديري ۾ اچي رهاڻ ڪندو هو، ته هيءُ اڪيلو ماڻهو ان کي نمري ٿاڻ ۽ ڪلاسيڪل ٻڌڻ لاءِ زور ڀريندو رهندو هئو ۽ اها ٻي ڳالهه آهي سندس ڳالهه کي وزن وٺائڻ لاءِ ٻيو ڪوبه ويٺل ڪونه هوندو هو. سو مامو رسول بخش منهنجي ڀرسان ويٺل هو ۽ مان ماسٽر چندر کي ڪئي ڪلاڪ نئون ديري جي ان بنگلي جي چؤنري ۾ ويهي ٻڌو هو. جتي پوءِ ڀٽو صاحب ويهي عام ماڻهن سان عيد يا عام موقعن تي ملندو رهندو هو ۽ جتي بي نظير صاحب به اڄ ڪلهه عام ماڻهن سان ويهي ڏک سور وٺيندي آهي منهنجي ذهن تي اڄ به ڀٽي صاحب ۽ بي نظير جي ساڳئي ايوان ۾ ويهي سياسي ڪچهريون ڪرڻ ۽ سياسي اٿل پٿل جي وايو منڊل جا لمحا محفوظ آهن. ان چؤنري جي ويٺلن ۾ پاڪستان ۽ دنيا جون تمام وڏيون شخصيتون مان پنهنجن اکين سان ويهندي ۽ رهاڻيون ڪندي ڏٺيون اٿم پر منهنجي ماضيءَ جي ورقن تي جيڪا سگهاري الف. ب اڪريل آهي اها آهي ماسٽر چندر جي اها ان نه وسرندڙ راڳ رهاڻ جنهن جي ٽا. ا. منهنجي دماغ جي ڪمپيوٽر واري سرڪٽ مان اڃان تائين اڏامي نه سگهي آهي. سو ماسٽر مهيش چندر ۽ سندن خاندان جا ٻيا فرد اڄڪلهه آمريڪا ۾ رهن ٿا ۽ سنا جي ۹۳ واريءَ گڏجاڻيءَ ۾ کين خاص طور تي ڪوٺيو ويو هو. ماسٽر مهيش جو به ساڳيو ئي انداز ڄڻ ساڳيون سڪون پئي لڌائين. اهڙين مڙين پيار ۽ ڀاڻه ڀريل امن ۽ شانتيءَ وارين انهن گڏجاڻين کي اردوءَ پريس جيڪو رنگ ڏنو ۽ ڏئي رهي آهي اها سنئين سڌي سنڌي قوم جي وجود جي

خلاف سازش آهي. اسان جي پريس جو ان طرف ڌيان ناهي پر کين ضرور ڏيڻ گهرجي ان مانڊائن کي ڦٽائڻ وارن جي اسان جي ليکڪن کي ڀرپور مزاحمت ڪرڻ گهرجي ڇو ته ان گهري سازش جا اثر بظاهر ڏسڻ ۾ نه ٿا اچن پر تمام وڏي چال آهي ته جيئن اسين هميشه هميشه لاءِ هڪ ٻئي جي هٿن رابطن کان ڪٽيل رهون ۽ اهڙن عالمي رابطن ۾ دبئيءَ، لنڊن ۽ سنگاپور جي سنڌين جاسالانه ميٽرڪا اچي وڃن ٿا، سندن خيال آهي ته اهڙيون ڊيجاريندڙ ۽ هراسيندڙ رپورٽون شايع ڪري سنڌين کي هڪ ٻئي سان پرڏيهي رابطن کان ڪٽيل رکجي ليڪن، ڏيهي پرڏيهي دوستن ۽ تنظيمن کي اهڙن پيار محبت وارن امن پرڻي ميٽرڪن مچائڻ کان نه لنوائڻ ۽ ڊچن گهرجي استاد چواڻيءَ ته:

مون ٿي ڳايا راڳ- آڌيءَ مانجهيءَ ماڳ جا
آزاديءَ آواز ڪي- دهشت ڏنا داڳ
بخاريءَ جا پاڳ- جهنجهوڙئي جاڳي پيا. استاد
يا استاد جون هيءَ ٻه ستون :

چوماسي جا چپ سرءُ کان سبجن نٿا
توڙي گندي ڳپ خوشبو پوءِ به کليو وڃي. استاد
سنا جي سنگتين جو اهو پئسو گڏ ڪرڻ وارو سلسلو ڪافي دير هلندو رهيو، ۽ پوءِ اسٽيج تي مائیکل ڦلواڻيءَ جي آمد جو اعلان ڪيو ويو مائیکل ڦلواڻي آمريڪا جي اميگريشن جي قانوني صلاح مشوري لاءِ هڪ نامور صلاحڪار ليکيو وڃي ٿو. آمريڪا ۾ گهڙڻ کان اميگريشن ۾ ڪيس داخل ڪرڻ کانوٺي ڪارڊ يعني گرین ڪارڊ (green card) حاصل ڪرڻ، يا ان کان به اڳتي جي آمريڪا جي شهرت وٺڻ لاءِ جيڪي قانوني طور طريقا يا مرحلا درپيش اچن ٿا هتان جي سنڌين ۾ مائیکل ڦلواڻيءَ کي ان لاءِ اٿارٽي سمجهيو ويندو آهي ڪا دير ته مائیکل ان قانوني هيٺ مٿاهين ۽ داءِ پيچن تي ڳالهائيندو ۽ سمجهائيندو رهيو، ۽ پوءِ ويٺلن مان سوالن جوابن جو دور شروع ٿيو. جنهن دوست کي جهڙي قسم جو مونجهارو هيو مائیکل انجي رهنمائي پئي ڪئي، ۽ ائين ڪندي نيٺ پڪنڪ جيڪا سمونڊ ڪناري برٽن پارڪ وٽ رٿيل هئي تنهن جو وقت به اچي پڳو ۽

دوست ھال مان نڪري ھوٽل جي ٻاهر آڳر ۾ بيٺل بسن ۽ پنهنجين ڪارن وغيره ڏانهن روانا ٿيڻ لڳا. ڏسندي ڏسندي ڪانفرنس ھال خالي ٿيڻ لڳو ۽ ٻاهر رونق وڌڻ لڳي دوستن جن وٽ پنهنجيون پنهنجيون گاڏيون ھيون اھي انھن ۾ سوار ٿيڻ لڳا باقي جي ٻاھران آيل دوست ھئا ۽ وٽن ڪوبه بندوبست وغيره نه ٿيل ھو ته سنا وارن ھڪ ٻن ڪوچن جو بندوبست ڪيو ته جيئن باقي دوست ان ۾ روانا ٿي سگھن. ۽ ائين ھيءُ قافلو اٽڪل مٺي ھڪ بجي ڌارن پڪنڪ واريءَ جاءِ ڏي روانو ٿي ھليو. رستي ۾ ڪافي ماڳ مڪان ڏسندا ويڪرن، ڪشادن رستن تان لنگھندي نيٺ اڌ ڪلاڪ جي سفر کان پوءِ اچي پڪنڪ واريءَ جاءِ رسياسين. مون ۽ دوست مالڪ ڏني کي ھوٽل کان محترم منظور شاھ جيڪو سنا جي اشاعتي شعبي جو ميمبر ھيو ۽ پاڻ ھتي ٽريولنگ ايجنسي وغيره جو ڪاروبار ڪندو رھندو آھي، ان پنھنجي ڪار تي ويھاري اچي پڪنڪ واريءَ جاءِ تي پھچايو. آمريڪا ۾ ھفتي جا ٻه ڏينھن موڪل ھوندي آھي چنچر ۽ آچر، سو اڃ آچر ھئڻ ڪري اسان جي ھت پھچڻ کان اڳ ۾ ئي ڪافي رش لڳي پئي ھئي چو طرف رونق پئي نظر آئي. مان، مالڪڏنو ڪار مان لھي ھڪ وڻ جي چانءِ ھيٺ ويھي، ڪي گھڙيون ڳالھيون ڪندا رھياسين. مس ڊيبي، اقبال ترين، ارشاد، مالڪ ڏنو ۽ آفتاب شيخ به اسان سان اچي ويٺا ۽ ڪاڊير ويٺي رھاڻ ٿيندي رھي.

Miss Debby مس ڊيبي - سڄي يورپ يا آمريڪا ۾ ٻار، عورت خاص ڪري خود مختيار ٿيڻ ٿا منهنجي پنهنجي تجزيي مطابق دنيا جي انهن حصن ۾ جيڪا ٻارن ۾ خود اعتمادي پيدا ٿئي ٿي اها گهڻي ڀاڱي ان خود مختياريءَ جو نتيجو آهي. يورپ آمريڪا وغيره ۾ توهان پنهنجي اولاد کي برويا ڀلو ٻڌائي سگهو ٿا پر ان تي زبردستيءَ عمل نٿا ڪرائي سگهو. توهان عورت يا ٻار سان ڪا به زيادتي نٿا ڪري سگهو. ايتريقدر جو جيڪڏهن پيءُ يا ماءُ آهي ته به پنهنجي ٻار کي ڪڏهن ۽ ڪٿي به چماٽ وغيره نه ٿا هڻي سگهن. ان شين جو ايترو خيال ڪيو ويندو آهي جيترو توهان سوچي به نه ٿا سگهو. مثال طور ماءُ پيءُ ڪاوڙ جي اگر ڪنهن مهل پنهنجي ٻار کي

چمات وهائي ڪڍي ۽ ٻار جي ڪاوڙجي پوليس وغيره ۾ ٻڌايو ته انهن والدين تي سمجهو ته شامت اچي ويئي مون کي ان جو ننڍو مثال منهنجي دوست ٻڌايو ته هڪ پاڪستاني فيمليءَ ۾ تازو اهڙو واقعو پيش آيو جو پيءُ ڪاوڙ ۾ پنهنجي ڌيءُ کي چمات وهائي ڪڍي جو ڏيڻس هڪ رات هڪ بوائي فرينڊ Boy Friend سان گڏجي اڌ رات کانپوءِ گهر ۾ آئي ان هڪ چمات تي ان ڏيڻس ايڏو وڏي فساد ڪيو جو ويچارا مائٽ ڪي ڏينهن جيل ۾ ويهي پاڪستاني ريتن رسمن کي ياد ڪندي ڳوڙها ڳاڙيندا رهيا ۽ پوءِ جيئن ئي ٻاهر نڪتا ته ٽپڙ ڪنيون آمريڪا مان واپس وطن هليا ويا. اها سندن ڌيءُ اڄ به اتي ئي ان بوائي فرينڊ سان سندن پاڙي رهي پئي آهي، سو اهڙا ڪوڙ مثال آمريڪا ۾ روز ٿين پيا هتان جي چڙواڳ ماحول ۾ جڏهن ٻار پلجي ٿو ته پوءِ زندگيءَ جي ڪنهن به موڙ تي پابندي قبولڻ لاءِ تيار ناهي پوءِ مشرقي والدين ۽ مغربي اولاد جو وڪ وڪ تي تضاد شروع ٿئي ٿو نتيجي ۾ مائٽ سڌو وطن جو رخ ڪندا آهن.

سو ڳالهه پئي هلي مس ڊيبيءَ جي، مس ڊيبي سائفرانسڪو (Sanfrancisco) جي هڪڙي ڳوٺ ۾ رهندي آهي، هن سان ڳالهين ڳالهين ۾ اها خبر پئي ته هوءَ هن وقت گهر ۾ اڪيلي رهندي آهي. سندس پيءُ ٻه سال اڳ فوت ٿي چڪو آهي. سندس ٻه پيڻيون شادي ڪري پنهنجي گهر هليون ويون آهن. باقي ماءُ جنهن سان هوءَ گڏ رهندي هئي سا به ڪجهه ڏينهن اڳ ڪنهن بوائي فرينڊ سان رهڻ لڳي آهي هنيئر ڊيبي اڪيلي پئي رهي. هوءَ ڳالهائڻ جي نهايت سستي رک رکاءُ نه رکڻ واري چوڪري پئي لڳي. هن ماءُ جو بوائي فرينڊ سان گڏ رهڻ وارو قصو اهڙي عام رواجي طريقي سان پئي ٻڌايو جنهن ته اها ڪاوڙي ڳالهه نه پر اتان جي رسمن رواجن پٽاندر هڪ عام ڳالهه هئي. هونئن به آمريڪي يا يورپين معاشري جون جتي ڪجهه سٺيون ڳالهيون آهن اتي ان معاشري جا ڪجهه مکروه پيانڪ رخ به آهن جيئن آمريڪا جي صرف نيويارڪ رياست ۾ پنج هزار ڪنواري عورتن مان هڪ حساب مطابق اندازاً ٻه اڍائي هزار عورتون ٻار ڪيرائڻ ٿيون. 1990 جي هڪ سروي مطابق آمريڪا ۾ 1990 ۾ پنج لک

ايڪونجاھ هزار ٻار پيدا ٿيا ۽ انهن مان اٽڪل سوا ٻه لک کن ناجائز ٻار هئا سو آمريڪي معاشري جي پستيءَ جو انهن ڳالهين مان اندازو لڳائجي ته جتي آمريڪا جي شاهراهن جون روشنيون، ۽ ڊالر جي چڪ ماڻهوءَ کي هتي وٺي اچي ٿي اهي ڳالهيون به کيس پستيون پون ٿيون نيو يارڪ جي ٽائيمز اسڪوائر يا بائيٽالينهن گهٽيءَ (42nd street) وٽ ڪيترائي اگهاڙين فلمن جا شو ٿين ٿا. اتان لنگهندي توهان کي ننڍي يا وڏي عمر جا همراھ هٿن ۾ اگهاڙا فوٽو ڪنيون روڊ، رستن تي اوهان کي لڳائي انهن فلمن ڏسڻ تي مجبور ڪندا.

نيويارڪ جي دل يعني منهن ۾ جيڪڏهن ڪي تمام وڏيون نائٽ ڪلبون آهن ته اتي انهن جي آمهون سامهون چوڪرن جون ڪلبون به سر عام آهن جن جي پٺ ۾ چار ساڳئي چوڪرين جي نائٽ ڪلبن جيان ڪئي وڃي ٿي ڪيترا (Gay Houses) کي هائوسز يعني چوڪرن سان ميل ميلاب جون بلڊنگون به توهان کي متوجھ ڪرڻ لاءِ منتظر رهن ٿيون. ۽ اهڙي قسم جا (Gay Houses) نيويارڪ جي مهانگي علائقي ۾ موجود آهن. يا سٽن فرانسسڪو ۾ ڪاسٽروجو علائقو ۽ ڪئليفورنيا ۾ سينٽا مانيڪا جي علائقي ۾ گي هائوسز ٺهيل آهن.

سينگاپور ۾ به Bogie Bazar نالي اهڙي ٽين جنس واري همراهن جو آڏو آهي جيڪو عرب اسٽريٽ جي ختم ٿيڻ سان ڪاٻي پاسي واقع آهي. بوگي بازار يا بوگس بازار ۾ رات جو ٻارنهن بجي کان صبح ٽيڻ تائين رونق رهي ٿي هن بازار ۾ رات جو ڏهين يا يارنهن بجي کان ئي ٽيبلون ۽ ڪرسيون وغيره سجايون وڃن ٿيون ۽ سفيد ٽيبل پوشن سان سينگاريل اهي ٽيبلون پوريءَ گهٽيءَ ۾ لڳايون وڃن ٿيون ۽ پوءِ انهن وچين جنس وارن همراهن جا دلال باقاعده ٽيبلن تي ويٺل همراهن آڏو هٿ ۾ البم ڪنيون گهمائيندا، همراهن جي چوڌاري پيا لامارا ڏيندا ۽ پنهنجي من پسند وچڻ جنس واري سان رات گذارڻ لاءِ انهن جا مختلف زاوين کان نڪتل اگهاڙا فوٽو انهن البمن ۾ سڃائي اوهان سان قيمت وغيره طي ڪرڻ جي ڪوشش ۾ مصروف نظر ايندا. ان وچ ۾ ٽيبلن تي باقاعده مقرر ڪيل خادم اوهان لاءِ بيئر يا وسڪي جيڪو اوهان چاهيو

سو اوهان وٽ آئڻ لاءِ تيار نظر ايندا.

پوري ٻارهن وڳي، سويدي، نيلو ساوتري وغيره اوچتو پوري هار سينگار سان ان گهٽيءَ ۾ ظاهر ٿيندا ۽ ان وچير هن بازار جي رونق عروج تي نظر ايندي آهي اصل اتان لنگهڻ جي جاءِ به نه بچندي آهي. پوءِ اهي همراہ پنهنجي قيامت جهڙن ناز اندازن سان، اوهان جي آڏو وڏن ڊگهن چيلهم جيڏن وارن ۽ نوخير اڀريل ڇاتيءَ سان، نت نيون ادائون کڻي اوهان جي اڳيان پويان گهمندا ۽ اشارا ڪندي نظر ايندا. تماشبين ۾ آسٽريلوي خلاصي، يا دنيا جي مختلف سامونڊي يا هوائي جهازن جو عملو خاص ڪري آمريڪي يا يورپي ملڪ جا سياح اوهان کي انهن همراهن جي هٿ ۾ هٿ يا چيلهم چوڌاري ٻانهون وڪوڙيندي يا مختلف چر مخلائون ڪندي مصروف ملندا. سندن ٿيل تي پيل وسڪيءَ يا بيئر جا گلاس خالي ٿيندا رهندا هو انهن وچئين جنس واري همراهن جي زلفن جي نشي ۾ الوٽ ٿيندا نظر ايندا، پوءِ اگر دلال ذريعي يا سڌو سنئون ڳالهين ۾ ٺهي ويا ته اتان غائب پوءِ انهن جي گهرن ۾، يا ٻڌڻ ۾ آيو ته سندن ڊانسنگ فلورن Dancing Floors تي جيڪي انهن جي عياشين جي اڏن تي آهن، جتي هو ڪنهن عورت کان گهٽ Entertain نٿا وندرائن اهي سڀ اتان جي دوستن جي وات جون ڳالهيون آهن انهن ۾ ڪيتري سچائي آهي اها خبر اتان جي رهواسين کي باقي Bogus Bazar ۽ سندن سجاوٽ، طور طريقا وغيره مان پنهنجي اکين سان 1978 ۾ ڏٺا هئا انهن جي عياشين ۽ ڊانسنگ فلور جون ڳالهيون اتان جي هڪ دوست سرش ٻڌايون هيون.

سو قصو پيو هلي مس ڊيبيءَ ۽ سندس گهر جو. پاڻ مس ڊيبيءَ ٻڌايو ته هوءَ سترهن سالن ۽ ڪجهه مهينن جي ٿي آهي، پر جڏهن پورن ارڙهن سالن جي ٿيندي ته کيس آمريڪي قانون موجب آزاد رهڻ جو پورو حق ملي ويندو ۽ هوءَ پنهنجن هر فيصلن ۾ قانوني طور وڌيڪ آزاد ٿي ويندي. اسان مس ڊيبيءَ جون تصويرون پئي ورتيون سين ته هن موڊ آف نه پئي ڪئي. ٻي صورت ۾ توهان ڪنهن به آمريڪي عورت يا مرد جي تصوير سندس مرضيءَ کانسواءِ نٿا ڪڍي سگهو. مون کي هڪ ننڍو

واقعو ياد آيو ته هڪ ڏينهن آئون Queen's ڪئيز نيويارڪ جو مشهور خوبصورت علائقو جتي منهنجي عزيزن جو گهر به هيو، هينئر هو آتان لڏي ڪنهن ٻي علائقي ڏانهن ويا آهن سو آتان جيئن گهران نهي سنبري وڊيو ڪئميرا ڪنيون گهمڻ لاءِ نڪتس، ته گهر کان ٿورو اڳتي هڪ گهر جي ٻاهران درجي ڏاڪڻن تي هڪ نئين نيٽي عجيب هنگامون ڪيون ويئي هئي. صبح جو اٽڪل يارهين بجي ڌاران نشي ۾ ڌت ويئي اول فول بڪي، ۽ هر ايندي ويندي کي پئي گاريون ڏنيون ۽ گهٽ وڌ ڳالهايو سندس جسم تي صرف نالي خاطر لباس پيل هو. سو مان چاهيو پئي ته ان عورت کي وڊيو ۾ محفوظ ڪري ڳوٺ وارن دوستن کي آمريڪا جي عورتن جو هيءُ نرالو روپ به ڏيکاريان سو آئون روڊ جي ٻئي پاسي کان بيهي جيئن ئي ڪئميرا سڌي ڪئي ته ان عورت No، No جون رڙيون ڪرڻ شروع ڪيون، ۽ ايترو هنگامو ڪيائين جو مون تقريباً پوين پيرن تي پڄي وڃي پنهنجي گهر ۾ لڪي جان ڇڏائي. سو آمريڪا يا يورپ جي دڳ ويندن ماڻهن کي گهوري ڏسڻ ۽ انهن ڏي اک ٽيڙ ڪرڻ وڌو گناهه سمجهيو ويندو آهي ۽ تصويرون ڪڍڻ يا سندن وڊيو ٺاهڻ ته ڄڻ وڏي ڳالهه آهي. مان پنهنجي شوق ۾ وڊيو ڪنيون ٽائيمز اسڪوائر جي آسپاس روڊن جي ڇهل پهل جي وڊيو ٺاهي رهيو هوس ته ڪئميرا جي اک مان لنگهندڙن يا ڪئميرا جي فوڪس ۾ ايندڙ هر عورت يا مرد جي چهري تي ناخوشگواريءَ جا تاثر صاف پئي ڏسندو رهيس پر آئون به نيويارڪ جي نقشي کي محفوظ ڪرڻ جي ڌن ۾، انهن جي ناخوشگوار تاثرن جو لحاظ ئي نه پئي ڪيو. منهنجي ان زوريءَ تي مان محسوس پئي ڪيو ته عورتون يا مرد ڪئميرا واري رخ کان زوريءَ هيٺ ڪنڌي ڪيون، ٻئي پاسي نڪتا لپڙائيندا پئي ويا. پر مس ڊيبي جيئن ته تمام سليڇي ۽ لحاظ رکندڙ عورت هئي سو هن اسان سڀني سان واري واري سان گڏجي پڪنڪ واريءَ جاءِ تي مختلف تصويرون ڪڍائڻ ۾ ڪو عذر نه پئي ڏنو. اسين گهمندا سمونڊ پاسي بيٺل هڪ فيريءَ ڏي نڪري آياسين ۽ ان جي ڀرسان بيهي سمونڊ جو مزو وٺڻ لڳاسين.

سامهون سنا ۾ آيل مهمان عورتون مرد يا سندن ٻار ڏاڍو هن

ماحول مان مزو وٺي رهيا هئا. ننڍڙا پٽڪڙا ٻار معصوم فرشتن جيان هيڏي هوڏي ڊوڙي رهيا هئا ۽ عورتون پاڻ ۾ ويٺي ڪچهري ڪري رهيون هيون ته مرد پنهنجين ڊاڙن گشن ۾ پورا هئا. ايتري ۾ مانيءَ جو سڏ ٿيو، مانيءَ وٺڻ لاءِ قطار لڳائي ۽ واري واري سان ٿيل تي پيل مانيءَ کڻي کاڌي سين. مانيءَ به اهڙي جهڙي گهر ۾ کائي رهيا هجون لڏيدار پاڪستاني کاڌن سان پيپسيءَ جي بوتل به. بوتل کي عام زبان ۾ آمريڪي يا اسان جا ديسي همراھ سوڍا چوندا آهن. ۽ اها سوڍا تقريباً هر مانيءَ سان عام پاڻيءَ جي واهي طور استعمال ڪئي ويندي آهي. هتي دوست پاڻي گهٽ باقي سوڍا جو استعمال آمريڪا ۾ گهڻو ڪندا آهن. مانيءَ بعد آئسڪريم وغيره مطلب ته هڪ شاندار لنچ ڪئي سين. منجهند جي مانيءَ بعد، ڪجهه دوست رسي چڪڻ جي راند ۾ لڳي ويا ته ڪجهه گهمڻ ڦرڻ ۾ مصروف رهيا.

محترم پليجو، اقبال مان ۽ ٻيا به ڪيترائي دوست پنهنجي زور آزمائڻ لاءِ پڻ شغل ڪندا رهيا سين ۽ ائين شام جو 5 کن ٿيا جو دوستن واپسيءَ جي تياري شروع ڪئي ۽ ڏسندي ڏسندي ساڳين سوارين ۾ ويهي رستي تي ڪئليفورنيا جي خوابن جهڙيون گهٽيون، عمارتون جهڙوڪ اسٽيٽ هسٽوريڪل پارڪ، ميڪسيڪن مارڪيٽ ۽ چائنا ٽائون وٽان گهمندا ڦرندا اچي هوٽل کان نڪتاسين.

لاس اينجلس ۾ آرٽ جا دنيا ۾ سڀ کان وڏا ميوزم به قائم آهن. ڊائون ٽائون ۾ جاپاني مشهور اڏاوت جي انجنيئر اراتا سوزوڪيءَ جو ٺهيل خوبصورت ترين، ميوزم آف ڪنٽيمپري آرٽ (Musuem of Contemporary art) لازوال مصوري شاهڪارن سان، جن ۾ آمريڪي آرٽسٽن جون امن دور واريون شاهڪار تصويرون به موجود آهن سي هن ميوزم ۾ ڏسڻ وٽان آهن. هونئن ته آمريڪا جي هر رياست ۾ نيچرل هسٽري ميوزم موجود آهي پر نيويارڪ جو اهو ميوزم به ڏسڻ وٽان آهي. مان ۽ منهنجو دوست ۽ عزيز، اعظم خان هڪ سڄو ڏينهن ان جي ڏسڻ تي خرچ ڪيو هئوسين. سب وي تان نڪتاسين ته سڌو آمريڪن نيچرل هسٽري ميوزم ۾ لڪاءُ ڪيوسين اصل سب وي جوڊرني هن ميوزم جي منهن ۾ پئي ڪليو سو گهمي ڦري وري سب وي

ذريعي اچي گهر ڪوئيز ۾ پهتا هئاسين. سو ڳالهه پئي ڪيم ته تقريباً آمريڪا جي هر رياست ۾ آمريڪن ميوزم آف نيچرل هسٽري موجود آهي ۽ هتي لاس اينجلس وارو ساڳيو ميوزم پڻ مغرب جو سڀ کان وڏو نيچرل هسٽري (قدرتي تواريخ جو) ميوزم ليکيو وڃي ٿو هن ۾ جنگل جي جانورن، پکين پکڻن کي ان جي قدرتي ماحول ۾ اهڙي هوشياريءَ سان رکيو ويو آهي جو ڏسڻ وارا ان جي ترتيب ڏيندڙن کي داد ڏيڻ کان سواءِ نه رهي سگهندا نيويارڪ جي هن تواريخي عجائب گهر ۾ ڪئين لک سال قديم جانور ڊائوسار (Dinosaurs) جا ڍانچا ڏسڻ وٽان آهن. ٿي سگهيو ته لاس اينجلس جي هن عجائب گهر ۾ به موجود هجن پر جيئن ته هتي قيام مختصر هئڻ ڪري مان هتان جو قدرتي تواريخ وارو عجائب گهر نه ڏسي سگهيو هوس. سو ايتري ڄاڻ نه هئم.

American History of Natural Musuem of New York

باقي نيويارڪ وارو عجائب گهر ڏسڻ لاءِ ڪوئيز سان 42nd st. ٽرين تي چڙهي 42 st. فٽ ايونيو fifth tan وري "C" سي ٽرين تي سفر ڪري سڌو لٿاسين اچي 81st ايڪاسي گهٽيءَ تي اڃان سب وي مان نڪتاسين ته سڌو ان تواريخي ميوزم جو در سامهون هو. اندر گهڙي اڏائي ڍالرن جون ٻه ٽڪيون وٺي اسان ميوزم گهمڻ لڳاسين (اهو ٻڌائي ڇڏيان ته ٻارن لاءِ اڌ ٽڪيٽ هئي) زميني طبقي تي گهمندي 40 فٽ آبي ۽ 66 فوٽ ويڪري T.V رکيل هئي جنهن کي (IMAX SCREEN) اماڪس اسڪرين به چئبو آهي. ان تي ان ميوزم بابت فلم شو ٿيندا رهن ٿا. اهڙي وڏي ٿي وي سيٽ تي، واشنگٽن ۾ جڏهن ڪٽنب سميت نيشنل ايئر اينڊاسپيس ميوزم ۾ هلندڙ، سيموئل لينگلي ٿيئٽر (Samual P. Langley theature) ۾ جڏهن جهاز جي ابتدا ۽ ارتقائي مرحلن تي مشتمل فلم "To Fly" ڏسڻ وٺاسين ته منهنجي ٻن ٻارن خليل جبران ۽ ارسلان ڊپ وچان اڪيون بند ڪري ڇڏيون هيون دراصل

ايڏي وڏي پردي تي ائين پئي لڳو ته جهاز سڌو اڏامي اسان طرف اچي رهيو آهي يا هڪ سين ۾ ريل ائين پئي نظر آئي ته ڄڻ اجهو اسان ڏي ڪاهيون پئي اچي دراصل ايڏي وڏي پردي تي وري ڊبل وزن جي ٽيڪنڪ واري فلم جنهن کي ڏسندي ائين لڳندو آهي ته اها هر شيءِ جيڪا هو ڏسي رهيو آهي سا، ڏانهس ڪاهيون پئي اچي اهڙن منظرن ۾ وڌا به مشڪل سان دل ٻڌي ويهي فلم ڏسندا آهن.

سو هتي هن نيويارڪ جي امريڪن هسٽري آف نيچرل ميوزم جي زميني طبقي تي پڻ ساڳئي ئي وي رکيل آهي ۽ ان ۾ اوائلي جانورن ۽ سندن زندگيءَ متعلق فلمون ڏيکاريون وينديون آهن. هن ميوزم جي پهرين طبقي تي سنڌ جي علي محمد خاصخيلي، 75 سال عمر واري همراه جي ڪاشيءَ ۽ جنڊيءَ جو ڪم به رکيل آهي. سنڌوءَ جي ان تهذيبي ورثي کي نيويارڪ جي هن ميوزم ۾ محفوظ ڏسي، دل ڏاڍي خوش ٿي هئس. هن ميوزم جي ٽئين منزل تي رٿيس ۽ پڪي وغيره هئا ۽ چوٿين ۽ آخري طبقي تي لکين سال پراڻي Dynosoris ڊائنو سارز جا پيچرا رکيل هئا.

ميوزم گهمي ڦري اگر ٻئي پاسي کان ٻاهر نڪرو ته سڌو هڪ اسڪول وٽان اچي ٻاهر نڪرنداسين سو اسان به گهمي ڦري ٻاهر نڪتاسين ته ان اسڪول جي آڳر واري چپر وٽ ويهي ڪجهه ٿڪ پئي پوءِ گهر ڏانهن موٽيا هئاسين ۽ ان وقت اسڪول جي آڳر ۾ ننڍڙن فرشتن (اسڪول جا ٻار) Little angles کي گهر واپس ورائڻ لاءِ ڪيتريون بسون سندن انتظار ۾ بيٺيون هيون.

سنا جي ٻئي ڏينهن تي پڪنڪ تان موٽندي ڏاڍو ٿڪجي پيا هئاسين سو سڌو هوٽل تي موٽي اچي ڪمر و کولي اڃان بستري تي ليٽياسون ئي مس ته اک لڳي ويئي ۽ مان شايد مالڪ ڏني کان به ٻيڻا کونگهرا هڻي رهيو هوس.

ڪلاڪ کن اگهور نند ڪرڻ بعد اٿياسين ۽ چانهن جو ڪوپ پي غسل وغيره ڪري آئيني تي آخري نظر وجهندي مان ۽ مالڪ ڏنو هيٺ لتاسين دل تي هي شعر تري آيو.

آئيني جي اڳ پٺيان، ڏسندو رهيس
من نه من سهڻو لڳان، ڏسندو رهيس
سامهون ڏسندي ئي اندر پڇري ويو
پويان پي آئي بچان، ڏسندو رهيس
”تبسم“

هيٺ لهندي مالڪ ڏني ياد ڏياريو ته اڄ رات جي ماني دوست
انور جتوئيءَ جي گهر آهي سو هتان فارغ ٿي اوڏانهن هلنداسون هال ۾
به باقي ڪي ٿورا ماڻهو بچيا هئا، باقي سڀ پڪنڪ جا ٽڪيل وڃي
ڪٽي ٽڪ پڇي رهيا هئا.

سو دلچسپ ڳالهين ۽ صلاح مشورن بعد سنا جي ٻئي ڏينهن جي
گذڙائي پوري ٿي ۽ حسب وعده سڀ انور ۽ بابر جي گاڏين ۾ انور
جي گهر رات جي مانيءَ لاءِ روانا ٿياسين انور جو گهر سٺن ڊيماس
San Dimas ڪائونٽي ۾ واقع هيو.

رستي ۾ انور جي ڪاروبار واري جاءِ جتي سندس هڪ - 7
11، (سيون، اليون) شاپ هيو ۽ ان سان لڳ گئس اسٽيشن (Gas
Station ياد رهي ته پيٽرول پمپ کي آمريڪا يا يورپ وغيره ۾
گئس اسٽيشن سڏبو آهي اتان لنگهندي ٿوري دير اتي ترسياسين انور
11-7 وارو دوڪان گهمايو هڪ هڪ بوتل پيٽيسن ۽ اڳتي انور جي
گهر لاءِ روانا ٿياسين، ڪل پوڳ ڪندا اچي انور جي گهر سهيڙياسين،
سندس ڪئليفورنيا جي خوبصورت علائقي ۾ هڪ خوبصورت گهر هيو
مانيءَ تي ڪجهه مذهبي بحث دوران گرما گرمي ٿي ۽ ان بحث ۾ ڪافي
دير مشغول رهياسين ان سان گڏو گڏ انور جي گهر واريءَ يعني پاڇائيءَ
جي هٿن جي گرم گرم مزيدار ماني به کائيندا رهياسين. ڪا دير ماني
کائڻ بعد به ڊرائنگ روم ۾ هتان هتان جو ڳالهين ڪندا رهياسين بابر
جي هٿ ۾ ڪئميرا هئي ۽ بابر ڪجهه فوٽو گرافس به ڪيندو رهيو.
بابر دوست ارشاد، آفتاب، مس ڊيبي انور مالڪ ڏنو ويهي ڪيتري دير
تائين حال احوال ڳالهين ٻوليون ڪندا رهياسون تان جو گهڙيال تي نظر
پئي ته رات جا يارنهن وڃي رهيا هئا اهڙي سهڻي ڪچهريءَ تي استاد
جون سهڻيون ستون هيانءَ تي تري آيون

لهرن تي لهرون اٿيون ڇولين تي ڇوليون
اڄ ملي استاد اڄ- هڪ ٻئي کي ڪوليون
روح رڳون ڳوليون- ڇو هي اڄ اجهي نٿي.

گهڙيال تي نظر وجهندي ئي رڙ ڪئيسون ته هاڻي هوٽل تي هلڻ
گهرجي ڇو ته انور جي گهر ۽ هوٽل وچير به ڪافي پنڌ هيو تقريباً منو
يا پورو ڪلاڪ کن رستي تي لڳو واٽ تي ڪئليفورنيا جي رنگين رات
جون جهلڪيون ڏسندا اچي هوٽل پيڙا ٿياسون مان ۽ مالڪ ڏٺو ته
ساڳئي هوٽل ۾ اچي لٿاسون باقي پيارو دوست ارشاد اسان جي ڀرسان
ئي ڪٿ رهي پيو سو اسان کي هوٽل تي ڇڏيندو پاڻ پنهنجي گهر ڏي
روانو ٿيو واڃ تي ڏنر ته تقريباً ٻارنهن ٿي رهيا هئا. دوستن جي ايڏي
قرب ۽ پيار تي دل ئي دل ۾ استاد جو هيءُ ستون جهونگاريندو مان ۽
مالڪ ڏٺو هوٽل جي لابي لٽائيندي ڪمري طرف هلڻ لڳاسين.

هٿ ۾ ڏيئي هٿ ويهه بخاريءَ ويجهڙو
تنهنجي منهنجي تانگه جو ساڳيوئي ساڻيه
ڏوريون گڏجي ڏيهه سنگت ساٿ سگهو ڪري

ڪمري ڏانهن هلندي ڪوريڊور ۾ هڪ در اندران همراهن جا
پريور ٽهڪ ٻڌڻ ۾ پئي آيا. اصل سڄي ڪوريڊور ۾ پڙاڏا پئي گونجيان
مالڪ ڏني کي خبر هئي ته اهو به پنهنجن ڪن يارن جو ڪمرو آهي.
سو، چيائين ته يار تبسم بيهم ته هنن همراهن کي ڏسندا هلون ۽
جيستائين مان جواب ڏيان ئي ڏيان، تيسين همراهم دروازو کڙڪائي،
سندن دروازو کولي اندر گهڙي به چڪو هيو. اندر چار پنج دوست
پنهنجي ڌن ۾ مڱن دنيا جهان جي هن لڙ بڪيڙن کان الڳ ٿلڳ مٿ جا
مٿ ڪوليون، ڄڻ ٽنڊي الهيار جي ڪنهن ڳوٺ ۾ ڪنهن سانوڻ جي
شام جو ڪنهن لانڍيءَ ۾ ڪا رهاڻ رچايون ويٺا هئا، سندن هڪ هڪ
ٽهڪ، پيو نه ته پرياسي وارن جي دلين کي چهڪ ته ضرور ڏيندو
هوندو، پر پرياسي ڪمرن ۾ به شايد سنا جا ساڏي هيا جو بنا روڪ
ٽوڪ جي هي همراهم هل هنگامي سان هوٽل مٿي تي ڪنيون ويٺا هئا.
دوستن سان عليڪ سليڪم ٿي دوستن نه ڪئي هر نه ڪا تر

اچي لائون مڌجا مٿ اسان ٻنهي جي به اڳيان ۽ ڪجهه اهڙي پيار سان
اچيئون جو مالڪ ڏني ۽ مون کي مجبوراً چوڻو پيو
اڄ رات شنبدي آ - چو جام ۾ ڪمي آ
هن وقت ڪا به ناهي - مون تي ميار لوڪو
(اياز)

اتي ان شغل ۾ يارن سان ويٺي تعارف به ٿيو هڪ دوست
جڪراڻي هو نالو ياد نه ٿو بيهيم باقي به ٿي دوست به ڪافي حاتم طائي
طبيعت جا لڳا پئي بهرحال ان ڪل ڀوڳ ۾ ذري گهٽ اچي صبح ٿيو ۽
پوءِ يارن کان موڪلائي ڪوٽ ڪلهي تي لڙڪائيندا ڪمري ڏانهن
روانا ٿياسون.

ٽاڃولاءِ جو دلفريب صبح ۽ يونيورسل فلم اسٽوڊيو جو سير

صبح جو اک کلي ته سامهون گهڙيال تي نون ۾ پنج منٽ وڃي
رهيا هئا. اڄ جي پروگرام ۾ مان مالڪ ڏٺو ۽ ارشاد ميمڻ هالي ووڊ
جي يونيورسل اسٽوڊيو ڏانهن وڃڻا هئاسين. ارشاد سان رات اهو طي ٿيو
هو ته صبح جو ڏهين بجي هوٽل مان نڪري هلبو. دوست ارشاد کي
ڪٿي ڪنهن ضروري جاءِ تي ڏهين بجي کان الڳ ۾ وڃڻو هيو ۽ هو اتان
ٿيندو اچي اسان کي هوٽل تان ٺيڪ ڏهين بجي اچي ڪٽندو سو اسان جي
جيئن ئي نون ۾ ڪجهه منٽن تي اک کلي ته بسترو ڇڏي چانهن وغيره
پي تياريءَ ۾ لڳي وياسون. ۽ اسان ٻئي مان ۽ مالڪ ڏٺو اٽڪل پوئين
ڏهين بجي تيار ٿي ويهي ارشاد جو انتظار ڪرڻ لڳاسون ۽ ان وچ ۾
اسان پنهنجي سامان کي به سهيڙي ورتو، جو هنيئر هي ڪمرو ڇڏڻو
هيو. ۽ بئگ گاڏيءَ ۾ رکي دوست ارشاد سان اسٽوڊيو وغيره جو چڪر
ڏيئي شام جو ڪٿي گهمي ڦري رات جو جهاز ۾ اسان سڀني کي سواءِ
انهن دوستن جي جيڪي ڪئليفورنيا ۾ ئي رهن پيا باقي بيا سڀ اڄ
پنهنجن پنهنجن ماڳن ڏانهن ورثا هئاسين.

مالڪ ڏني کي سٺن فرانسسڪو ورتو هو، اقبال ترين کي
ارلنگٽن، ڊاڪٽر ڀٽيءَ صاحب کي شڪاگو ڏانهن مون کي ڊاڪٽر ڀٽيءَ
صاحب شڪاگو اچڻ لاءِ اهڙي پيار سان دعوت ڏني جو مان کيس نه نه
ڪري سگهيس پر پوءِ منهنجيءَ لا پرواهيءَ ڪري جيڪا تڪليف کيس

پهتي ان لاء اڃ به نهايت شرمندگي محسوس ڪندو آهيان ان جو ذڪر مان اڳتي ڪندس.

پوري ڏهين بجي ڪمري جي ڪنڊن ڪڙچن تي آخر نظر وجهندي ڪمري کي الوداع چوندي هيٺ لٿاسون ۽ ڊاڪٽر قلباڻي صاحب، دوست نثار صديقي (چيئرمين ميزبان ڪاميٽي) دوست ڊاڪٽر اختر ڀٽي ۽ اي ڊبليو ڀٽي صدر سنا کان موڪلائيندي مان ويٺي ويٺي لائونج ۾ ئي ڊاڪٽر صاحب کان ٻه چار سوال سنا ۽ سنا جي فلاح، سماجي آئنده پروگرامن بابت پڇير جن جو تفصيل هيئن هيو.

ڊاڪٽر الهه وڌاڻي ڀٽي سان مختصر ڳالهه ٻوله:

س: توهان اصل ڪٿان جا آهيو.

ج: پراڻي سکر جا

س: توهان جو اصل نالو

ج: الله وڌاڻو ڀٽي

س: آمريڪا ۾ ڪڏهن کان وٺي آهيو

ج: ڪافي پراڻي وقت کان وٺي هتي آهيان

س: سنا جي جوڙڻ جا خاص مقصد

ج: سنا صرف آمريڪا، خاص ڪري نارٿ آمريڪا جي سنڌين

کي پاڻ ۾ ملائڻ لاءِ قائم نه ڪئي ويئي آهي پر اسين چاهيون ٿا ته سڀئي سڄي دنيا جا سنڌي هڪ ٻئي جي ويجهو اچن. پاڻ ۾ سماجي ثقافتي ۽ مالي ڳانڍاپا رهندا اچن. اسان هن ننڍڙي پليٽ فارم ذريعي سنڌ جي عام ماڻهوءَ جي ذهني اوسر، ترقيءَ ۽ خوشحاليءَ لاءِ پن پاڻ پتوڙيون پيا.

س: هن وقت دنيا جي ڪنڊ ڪڙچ ۾ ڪافي سنڌي سڄاڻ دوستن

تنظيمون قائم ڪيون آهن جن ذريعي هر سال گڏجاڻيون دنيا جي مختلف ملڪن ۾ ٿين پيون جيئن مثال طور لنڊن ۾ ورلڊ سنڌي ڪانگريس جيڪا هر سال هڪ وڏو ميٽرڪوٽائي لنڊن ۾ سنڌين کي پاڻ ۾ ملائيندي رهي ٿي ان بعد ڏبئيءَ ۾ سدائين گڏ سنڌي تنظيم جنهن جا روح روان دوست اجمل شيخ، شاهد سومرو، سيٺ مورچ مل، موتي پرڪاش ۽ عطا سنڌي آهن ۽ جيڪي پن هر سال هڪ وڏو ميٽر ڏبئيءَ ۾

ڪرائي ”شاه لطيف ايوارڊ“ هند سنڌ جي ڪلاڪارن، اديبن ۽ فنون لطيف جي مختلف شعبن جي ماڻهن کي ڏيندا رهن ٿا. سو مون سوال پئي ڪيو ته اهي سڀ تنظيمون پاڻ ۾ رابطو ڪري ڇو نه ڪا گڏيل سگهه واري تنظيم ٺاهيو.

ج: پهريون ته انهن سڀني تنظيمن سان رابطو رکڻ پڻ مسئلو آهي اسين هت آمريڪا ۾ ويٺا آهيون، ڪيئن خبر پوي ته ڏهڻيءَ سينگاپور، هانگ ڪانگ ۾ ڪهڙيون تنظيمون آهن ۽ ڪير انهن جا سرپرست يا هلائيندڙ آهن ۽ انهن جي ڪارڪردگيءَ يا مول متن ڇا آهن، بهر حال صلاح سهڻي آهي ڪوشش ڪبي ته انهن دوستن سان رابطو جوڙجي.

س: ڀلا هن هيڏي ميڙ ۾ سنڌ جي تنظيمن کي دعوت وغيره نه پيا ڏيو، جيئن مثال طور سنڌ گريجوئيٽ ايسوسيئيشن يا سنڌي ادبي سنگت (سگا ۽ ساس) وغيره ۽ ٻيون به ڪيتريون سگهاريون تنظيمون آهن.

ج: سنڌي ادبي سنگت جي رابطي جي لاءِ اسان کي ڪا ائڊريس ڪونهي باقي جيڪي نامور شخصيتون آهن انهن سان اسان انفرادي طور لهه وچڙ ۾ اچي ڪين سڏيندا رهندا آهيون. ان جو مثال فقير محمد لاشاري (مرحوم) هن سال محترم پليجو صاحب ۽ ٻيا ڪافي دوست پڻ. باقي سگا سان اسان رابطي ۾ آهيون.

س: سنڌ ۾ تمام سٺا ڳائڻا آهن جيڪي ڌرتيءَ جي ٻوليءَ ۾ ڳائڻ پيا انهن مان هر سال هڪ هڪ فنڪار کي سڏيو، ته جيڪر انهن دوستن جي مالي سهائتا به ٿي پوندي ۽ انهن جي لاءِ اعزاز هئڻ سان گڏ توهان به سال ۾ هڪ دفعو پنهنجي لوليءَ واري ٻوليءَ جي، سرسنگيت ذريعي نواڻ پيدا ڪندا رهندو.

ج: اسان هر سال ڪوشش ڪري پنهنجن ڪلاڪار دوستن کي دعوتناما موڪليندا رهندا آهيون جيئن گذريل سال وحيد عليءَ ۽ توهان جي ذريعي مون ڏنهن اشارو ڪندي منظور سخيراڻيءَ لاءِ ڪوشش ورتيسون پهريون ته توهان جي رابطي لاءِ اسان کي محنت ڪرڻي پئي، پوءِ وري منظور کي اوهان معرفت دعوتنامو پهچايوسين پر ٻڌوسين ته ڪين

ويڙا نه ملي سگهي نه وحيد عليءَ کي نه منظور کي بهرحال اسان پئي
کوشش ڪئي آهي ۽ اڳتي به ڪندا رهنداسون.

س: هن وقت تائين اوهان پنهنجي ڌرتيءَ جي ڪهڙي خدمت ڪئي
آهي توهان کي موت ڇا ملي آهي.

ج: اسان سگا کي هڪ ٻه ايمبولينس وغيره مهيا ڪئي آهي،
حيدرآباد ۾ هيومن رائٽس ڪميشن جي آفيس جي جسٽس دراب پٽيل
سان سهڪار ۽ ٻيون ڪيتريون ڳالهيون شامل آهن اسين ٻي به هرڪا
خدمت ڪرڻ لاءِ هميشه تيار آهيون جيڪا اسان جي وس ۾ آهي. اسان
سنڌي فنڪارن جي لاءِ به پاڻ پتوڙيون پيا مثال طور سنڌ مان ڪنهن
دوست خط لکيو آهي ته گلزار علي فنڪار بيمار آهي ان جو آمريڪا ۾
علاج وغيره ڪرايو وڃي اسين ان لاءِ ان دوست سان رابطو ڪنداسين
کوشش ڪنداسون ته کيس هتي گهرائي سندس علاج ڪرائي
سگهون. (اهو خط لکڻ وارو نوجوان جيڪو حنيف لاشاري دوست پاڻ
به سريلو گائڪ آهي ۽ استاد گلزار عليءَ جو شاگرد پڻ آهي) ڊاڪٽر
جذباتي ٿيندي وڌيڪ چيو ته تبسم! هن وقت ضرورت آهي ته اسين پاڻ
۾ رابطا جوڙيون پنهنجين ذاتي نفرتن کي محبتن ۾ بدلایون پنهنجن
انتشارن کي يڪجهتيءَ جو روپ ڏيڻو آهي پنهنجي ڏيڍ سرجي الڳ جاءِ
جوڙڻ بدران هڪ ٿي ڪم ڪريون ته وڌيڪ سٺو ٿيندو ورنه اسان
تاريخ جي ڏاڍي نازڪ موڙ وٽان گذري رهيا آهيون.

ڊاڪٽر سان اهي مختصر ڳالهيون لائونچ جي هڪ ڪنڊ ۾ پيل
صوفي تي ويٺي ٿينديون رهيون ن وچ ۾ ڊاڪٽر صاحب جي گهر واري به
اچي چپ چاپ اسان جون ڳالهيون ٻڌي رهي هئي. سامهون لائونچ ۾
دوست ارشاد ميمڻ کي ايندي ڏٺم ته مان ڊاڪٽر صاحب ۽ ٻين کان
موڪلايو. مالڪ ڏني ۽ مان، دوست ارشاد جي گاڏيءَ ۾ سامان رکيو ۽
يونيورسل اسٽوڊيو ڏانهن روانا ٿياسين. يونيورسل اسٽوڊيو هالي ووڊ ۾
واقع آهي ۽ هالي ووڊ، لاس اينجلس ڪائونٽيءَ جو ٻيو اهم سيرو تفريح
جو مقام آهي.

مائونٽ لي جبلن کي هالي ووڊ جو جڳ مشهور نشان ليکيو
ويندو آهي. دنيا جا فلمي شوقين (جن ۾ آئون پاڻ به شامل آهيان) هن

طرف هر سال لکن ڪروڙن جي تعداد ۾ ڇڪجي هيءَ علائقو ڏسڻ ايندا آهن. هالي ووڊ جي گهڻن ۽ چوڻڪن تي توهان کي صبح شام پنهنجي پسند جا جڳ مشهور فنڪار نظر ايندا جن کي ڏسڻ جي حسرت توهان سالن کان سيني ۾ سانڍيون پيا اچو. سو انهن کي ويجهو ڏسڻ سان جيڪو لطف آهي ان جو به جواب ناهي. هتي هالي ووڊ جا اهي جڳ مشهور فنڪار لاهور جي گلبرگ وانگر ٻن چئن مخصوص علائقن ۾ رهن ٿا جيئن سائيڪا مور Sycamore گوون وائن گهٽي (Gowen Wune Street) وغيره. هوٽل ڇڏيندي مختلف روڊ لتاڙيندي جن مان ڪجهه روڊن جا نالا ياد پون ٿا ته هلندي مارٽن لوٿرڪنگ، جي آر 1/4، سٽيهين گهٽي (Martin lothur king Jr 1/4) ڊائون ٽائون ايڪسپوزيشن بليوارڊ (Dawn Town expo-sition) لتاڙيندي اچي فري وي هڪ سو هڪ تي چڙهياسين، Free way 101 ۽ فري وي 101 ورتيون دوست ارشاد سڌو اچي هڪ ڪلاڪ کن گاڏي هلائيندي يونيورسل اسٽوڊيو جي اڳيان بيهاريو.

ٻاهرين ملڪ ۾ تيز رفتار رستن جي سهولت ۽ قانون

پاڪستان جي سپر هاءِ وي جيان آمريڪا يورپ وغيره ۾ فري وي يا ٽال وي جو هئڻ اتان جي رهواسين لاءِ وڏي سهولت آهي ڪئليفورنيا جو فري وي، هوسٽن جو سام هوسٽن ٽال وي Sam Houston Toll way يا جرمنيءَ ۾ هئاسون ته اتي پڻ ساڳي طرح تيز رفتار گاڏي ڊوڙائڻ لاءِ اسان کي فرنيڪفرٽ کان ٻاهر ماربرگ ڏانهن ويندي Auto Ban 7 وٺڻو پيو هو (جرمنيءَ ۾ وڏي شاهراهه کي آٽوبان چوندا آهن) آٽوبان نمبر سٽون جرمنيءَ جو وڏو شاهراهه آهي.

اوهان کي هر ترقي يافتہ ملڪ ۾ رستن ۽ شاهراهن جو اهڙو چار وڃايل ملندو جو اوهين ان جي وروڪڙن ۽ هلندڙ تيز رفتار گاڏين جي اسپيد، يا رستن تي وري ننڍين ننڍين گهٽين ۾ مڙڻ لاءِ پهريون Exit ايگزٽ جو طور طريقو مقصد ته اهڙي سهولت جو اوهين ڪٿي به تڪليف محسوس نه ڪندؤ هيوسٽن ۾ هيوسٽن شهر جي ٻاهران ٻن وڏن شاهراهن جي وچ ۾ هڪ ننڍو رستو اهڙو به آهي جنهن تي توهان

صرف يا ته ايئرپورٽ، اسپتال يا هنگامي حالتن ۾ گذري سگهو ٿا ٻئي صورت ۾ ان تان گذرڻ منع آهي.

توهان انهن تيز رفتار گاڏين لاءِ مخصوص ٿيل شاهراهن تي رستي تي ڪٿي به بريڪ نٿا هڻي سگهو سواءِ ڪنهن ان جاءِ جي جيڪا ٿورو ٿڪ وغيره پٽڻ لاءِ مقرر ٿيل آهي جرمنيءَ ۾ اهڙين جاين جو نالو ويٽرائون Wetterua آهي اوهان اگر مقرر ٿيل رفتار کان وڌيڪ انهن شاهراهن تان گذرندؤ ته رستن تي لڳل چور ڪئميرائون اوهان جي تاڙ ۾ هر وقت اوهان جي چغلي کائڻ لاءِ تيار اوهان کي ملنديون هر شاهراه تان گذرندي، جيڪا رفتار اوهان کي وٺي آهي اها اوهان جي سامهون لکيل اوهان کي ملندي ان کان وڌيڪ رفتار پلي اوهان چو نه ڪيتري به سڄي يا ويران رستي تي اڪيلا به گذرندا هجو به اجازت ناهي. اوهانجي ان وڌيڪ رفتار لاءِ اهي گجهيون ڪئميرائون اوهان جي خلاف گواه طور ڪم اينديون جن جي اک ۾ توهان هميشه محفوظ آهيو توهان ڪو حادثو وغيره ڪري گاڏي يا پاڻ کي ڪنهن به طرح سان بچائي نٿا سگهو.

سويڊن ۾ گاڏيءَ جي وڌ ۾ وڌ رفتار نوي ڪلوميٽر هڪ ڪلاڪ ۾ آهي ۽ سويڊن ۾ ڏينهن جو به گاڏيءَ جون هيڊ لائٽ يعني وڏيون بتيون ٻاري رکيون پونديون آهن جو اتي هر وقت ڪوهيڙو (Fog) رهي ٿو ۽ گاڏين جي مکيه لائٽ ٻارڻ سان حادثن جوامڪان گهٽ رهي ٿو. هالنڊ ۾ وڌ ۾ وڌ 120 Km في ڪلاڪ رفتار رکي سگهجي ٿي.

هنگامي حالتن ۾ اوهان کي اگر روڊ پارڪرڻو آهي ته اوهان رستي جي هڪ پاسي کان ٻيهي پول جي پاسي ۾ رکيل بٽڻ کي دبائيندو ته ڳاڙهي بتي روشن ٿيندي ۽ اوهين روڊ پارڪري سگهو ٿا اهو هنگامي بٽڻ، اسڪول جي ٻارن، لولن، لنگڙن ۽ انڌن کي رستو پارڪرڻ ۾ وڏي مدد ڏيندو آهي گاڏي هلائڻ لاءِ اهي سڀ سهولتون ميسر هوندي به مان ٻاهر گاڏي هلائڻ کان سخت لنوائيندو آهيان جيتوڻيڪ اتان جو نظام اهڙو سولو آهي جو ٻار به جيڪڏهن سمجهي ته گاڏي ڏاڍي آرام سان هلائي سگهي ٿو.

پر مان ان معاملي ۾ پاڻ کي ٻارن کان به پري سمجهندو آهيان.

يار دوست پاڻ پنهنجي نوڪرين تي وڃڻ مهل پنهنجي جان ڇڏائڻ لاءِ گهڻو ئي زور ڀريندا آهن ته تون گاڏي ڪاهي وڃي گهمي ڦري آءُ، پرمان پيدل يا سب وي Under ground Railway تي گهمڻ ڦرڻ نڪري ويندو آهيان پر سندن گاڏين کي هٿ لايان ئي ڪونه ڪين چونڊو آهيان ته ”اهو سون ئي گهوريو جيڪو ڪن چئي“ توهان کي ٽڪيٽن ڏيارڻ بدران يا توهان جي ليسن رد ڪرائڻ کان سٺو آهي ته مان چنگهون ٺوڪيندو رهان. ٽڪيٽ ڏيڻ يا ڏيارڻ آمريڪا ۾ عام محاورو آهي اتي ڪوڏنڊ ڏوه سرڪار مقرر ڪندي آهي ته ٽڪيٽ ملندي آهي. مثال گاڏي غلط جاءِ تي بيهاري توهان ڪٿي هليا ويا آهيو ته پوليس وارو اوهان جي گاڏيءَ تي مقرر ڪيل ڏنڊ جي رقم جي ٽڪيٽ چنبرڙايون پاڻ هليو ويندو ۽ اوهان کي تپال ۾ ڪجهه ئي ڏينهن بعد ڪورٽ ۾ حاضريءَ جي سمن يانوتيس اچي پڇندو پوءِ توهان ڄاڻو توهان جو وڪيل ۽ سرڪار نامدار پاڻ ڄاڻي ۽ ها اگر ساندھ اهڙيون ۱۲ ٽڪيٽون اوهان کي لڳل مليون ته اوهان جو ليسن ڪن سالن تائين ضبطه ٿيندو ۽ اوهان ڪابه گاڏي نٿا هلائي سگهو.

WELCOME TO UNIVERSAL STUDIO

مان ۽ مالڪ ڏنو يونيورسل اسٽوڊيو وٽ لٿاسين دوست ارشاد، اسان کي هٿ ڇڏي وري چئن ڪلاڪن بعد ڪٿڻ جو واعدو ڪيو. جو ڪيس اميگريشن آفيس ۾ ضرور وڃڻو هو. اسين لهي اسٽوڊيو جي ٻاهران ئي وڏن شاندار لفظن ۾ يونيورسل اسٽوڊيو پلي ڪري آيا واري بورڊ وٽ بيهي فوٽو گرافي ڪئپسين ۽ پوءِ داخلا ٽڪيٽ وٺڻ لاءِ لائن ۾ لڳاسين داخلا ٽڪيٽ وٺڻ لاءِ 10 ڪن دريون هيون جتان ٽڪيٽ خريد ڪري سگهجي پئي. اسان به هڪ ڪڙڪيءَ وٽ بيٺاسين ۽ پوءِ 26 ڊالرن ۾ هڪ ٽڪيٽ يعني ٻئي ٽڪيٽون 52 ڊالرن ۾ خريد ڪيوسين (ٻئي ٽڪيٽون دوست مالڪ ڏني خريد ڪيون) ۽ ٽڪيٽ وٺي اندر داخل ٿيڻ واري دروازي وٽ آياسين اتي بيٺل نگهبان عملي اسان کان ٻئي ٽڪيٽون وٺي اسان جي هٿ تي هڪ ٺپ هنيو جيڪو اندر داخل ٿيڻ جي اجازت طور اسان کي ڪم آيو ۽ اسان اندر گهرندي هڪ ٻئي پٺيان

چار وڏا Escalators لهي هيٺ قطار ۾ بيهي ٿرام ۾ چڙهڻ جو انتظار ڪرڻ لڳاسين، تمام وڏي مخلوق هئي ڪافي دير کانپوءِ هڪ ٿرام ۾ سوار ٿياسيون. ۽ اسان سان گڏ هڪ (گائيڊ) رهنمائي ڪرڻ وارو جنهن جو نالو (Robbert) رابرٽ هيو، سو اسان سان اسان جي رهنمائيءَ لاءِ سوار ٿيو ۽ ماڻهو پورا ٿيا ته ٿرام هلڻ لڳي. گائيڊ ڳالهائڻ لڳو. هن خوش آمديد چوندي يونيورسل اسٽوڊيو جي عجيب وغيره نظارن متعلق ٿرام ۾ فٽ ٿيل مائيڪ ۽ لائونڊن تي معلومات ڏيندي، اسان کي مصروف پئي رکيو. اسين. تعجب ڀريل نظرن سان پرائين ۽ جڳ مشهور فلمن جي محفوظ ڪيل سيٽن کي ڏسندي گذرندا پئي وياسين. ڪئي سال اڳ جڳ مشهور فلمن جا سيٽ يادگار طور اڃان به لڳل هئا اسان ٿرام تي ويٺي ئي انهن کي ڏسندا پئي وياسون. ٿرام تان هيٺ پير لاهڻ جي ڪنهن به سياح کي موڪل نه هئي. ڪنگ ڪانگ نالي پراڻي ٻارن جي مشهور فلم ان جو سيٽ اڃان لڳل هو پرائين ڪائو بواءِ Cow Boy فلمن جا سيٽ مختلف گهر بازاريون چونڪ، پب (ننڍڙا ميخانا) ڪلبون وغيره اڃان اهڙيون جو اهڙيون جڙيل هيون 10 Cemmondo's تين ڪمانڊو فلم جو سيٽ پراڻي فلم رومن سينيٽ (Roman Senate) جو ڏيڪ اڃان محفوظ ٿيل هئو. شڪاگو ۽ نيويارڪ جي مشهور گهٽين جا هو بهو ڏيڪ هن اسٽوڊيو ۾ ڏٺاسين. مثال نيويارڪ جي وال اسٽريٽ جي فلمبندي ڪرڻي هجي ته اهو سيٽ هتي موجود هئو ۽ سوڌ اهڙو جو ان اصل ۽ نقل ۾ رتيءَ جو به فرق نه. اڳتي هلياسين ته The Birds فلم جو سيٽ لڳل هو يا سائيڪو هائوس جي فلم جو گهروارو سيٽ نظر آيو هڪ ميڪسيڪن (Mexican) فلم جي سيٽ تان لنگهندي، اسان جي ٿرام هڪ غار ۾ داخل ٿي ۽ جيئن ئي غار ۾ داخل ٿياسين ته غار چوڌاري ڦرڻ لڳي اسان جا ته چپ وڃي ڏندن سان لڳا وائڙن جيان هڪ ٻئي کي ڏسڻ لڳاسين. پر پوءِ پاڻ سنڀاليو ئي مس ته لڳو اسين نارمل ٿي ويا آهيون ۽ ٿرام اڳتي چري رهي آهي بلڪل ائين جيئن پهريون هئاسين گائيڊ جو آواز اسان کي گائيڊ ڪندو پئي هليو. اڳتي هلياسين ته هڪ ٻئي سيٽ تي هڪ وڏي Dynosar جو

سيٽ لڳل هو گائيد ٻڌائيو ته انساني ارتقا تي هيءَ ٺهندڙ فلم 1993ع ۾ رليز ٿيندي.

اڳتي وڌياسين ته هڪ هنڌ Herry & Hendresen

هيري اينڊ هينڊريسن جي پروڊڪشن جو دفتر نظر آيو اتي گائيد اسان کي ٿرام مان لاهي هڪ هال ڏي وٺي آيو ٻاهران E.I.adventure لکيل هو. سامهون باقاعده هڪ سئما جو پردو لڳل هو ۽ اسين سيٽن تي ويٺا سون ته اسان ڏٺوسين ته پردي تي هڪ فلم جي شاٽ ظاهر ٿي جنهن ۾ الفريڊ هچڪاڪ Statue of liberty جي 300 فوٽ واريءَ مٿانهينءَ کان ٽپو ڏئي ٿو ۽ ان شاٽ جي فلمبنديءَ جا مختلف مرحلا ۽ ان جي سائونڊ افيفڪٽس (صوتي اثرات وارو مرحلو ڏيکاريو ويو.

الفريڊ هچڪاڪ جي ٽپي ڏيڻ کان وٺي ۽ ان جي هيٺ ڪرڻ تائين ان سين جا صوتي اثرات هڪ ٽپ ذريعي هلائي ٻڌايائون الفريڊ هچڪاڪ جو ٽپو ڏيڻ هوا ۾ رهڻ هيٺ اچڻ تائين سڀ صوتي اثرات سامهون ٻڌايائون ڏٺم ته مون وانگر ڪيترن همراهن جا وات پٽيل هئا اها مٿئين سين شايد ڪئي سال اڳ ٺهيل فلم Back To The Future فلم جي هئي.

ان بعد ٿرام تي ويهي اڳتي هلياسين ته هڪ ٻئي پراڻي فلم River Corey جو سيٽ هئو ان فلم جي لاءِ لڳايل سيٽ واري پل مٿان جيئن ئي لنگهياسين ته هيٺان سمونڊ ۽ مٿان اسان هئاسين. دل تنهن مهل سچ پچ بيهندي محسوس ٿي جنهن مهل سمونڊ مٿان ٿرام گذرندي پل ڌڙام وڃي هيٺ ڪيو ۽ هيٺيان سمونڊ وهي رهيو هو. ٻيئي اکيون بند ٿي ويون ماڻهن جي ڊپ کان وات پي پيڪوڙي ڇڏيم ته مٿان پراڻي ڏيهه ۾ ماڻهو نه ڪلائي وجهان، ڏٺم ته مالڪ ڏٺو، جو منهن جي سامهون ويٺل هو تنهن جو به اهو ئي حال هيو. ڪيترا ٻار ۽ عورتون جيڪي اسان سان ٿرام ۾ سوار هيون، تن جون ته باقاعدي رڙيون نڪري ويون (پوءِ ڄاڻي وائي يا چرمخلائيءَ ۾) اکيون کوليون ته ٿرام پل تان گذري چڪي هئي ۽ ڪنڌ ورائي پٺيان ڏٺم ته پل جا ٻئي حصا پاڻ ۾ وري ائين ملي ويا جو ڄڻ الڳ ٿيا ئي نه هئا.

اڳتي هلياسين، ته ڊرائيور طرف کان هڪ گهٽي نظر آئي جيڪا بلڪل خشڪ ۽ ڪنهن پن چڻ جي ٽاڪ منجهند واري ڏيک جيان ويران هئي. پر جڏهن اسان جي ٽرام ان جي ڀر سان لنگهي ته اوچتو ان گهٽيءَ مان ايڏي زور سان پاڻيءَ جو ريلو آيو، جو اسان جي ٽرام ۾ پڻ سڄو پاڻي ڀرجي ويو. ان پاڻيءَ جي زور مان اچڻ کي ڏسندي وري ويٺل عورتن ۾، اسان سوڌو هراس پئجي ويو. پر جيئن ئي ٽرام گهٽيءَ وٽان اڳتي هلي ته پاڻي غائب ۽ گهٽي ساڳي پن چڻ رت جيان سڪل ٺوٺ لڳي پئي هئي. مون کي ائين لڳو ته هيءُ مومل وارو ڪاڪ محل آهي.

بلڪل شاه سائينءَ جي رسالي منجهان ورتل تصور ۽ ان مطابق مومل واري ڪاڪ محل جو سڀني مان ساڀيان ۾ ڏسي رهيو هوس. مان ۽ مالڪ ڏٺو بلڪل انهن پاڙين شهزادن منجهان لڳي رهيا هئاسون جي ڪاڪ محل جي ور وڪڙن ۽ هيبت ناڪ ماحول کان ڊڄي پوئين پير موٽيا هئا. هاڻي نه صرف گهٽيءَ مان پاڻي غائب هو پر وٺ ٿڻ به سڌا بيٺا هئا جي ٿوري دير اڳ طوفان ۾ اچي اسان جي ٽرام چوڌاري ڪري پيا هئا ۽ ٽرام جي درن کان اسان کي اندر ويٺي ڇهي رهيا هئا. ۽ اها برسات به ڪونه هئي جيڪا مٿان زور سان وسي رهي هئي هيءُ فلم جي آهاسين هئي جنهن ۾ زوردار برسات پوڻ ڪري، طوفان ۽ ٻوڏ جو منظر فلمايو ويو هوندو.

اڳتي وڌياسون ته ٽرام هڪ سمونڊ اندر ٺهيل غار ۾ داخل ٿي مٿان باقاعده سمونڊ جي پاڻيءَ جو آواز ٻڌڻ ۾ پئي آيو ۽ پاڻي اسان جي پيرن کي به ڇهي رهيو هو. زمين تي زلزلو اچي چڪو هو، ۽ اسان جي ٽرام ڪرٽهارڪي پئي ٿي ۽ اسان ان زلزلي ۾ فرانسسڪو کان برڪلي وڃي رهيا هئاسون. يعني هيءُ سين هئي ڪنهن فلم جي جنهن ۾ سمونڊ اندران گذرندي ريل زلزلي جي نذر ٿئي ٿي ۽ اها ڪهڙي فلم جي سين هئي تنهن فلم جو نالو ياد نه آهي.

اڳتي وري اسٽوڊيو نئين نئين ٿيٽرن ۾ ورهائجي وڃي ٿو، جنهن ۾ 20 منٽ جو هڪ شو ٿئي ٿو ۽ انهن ٿيٽرن جي به هڪ هڪ جي ڊيگهه ويڪر گهٽ ۾ گهٽ اڌ لاڙڪاڻي جيڏي هئي ۽ اهڙا ڪيترا ٿيٽر جنهن ۾ مختلف ٽي وي سيريل يا مشهور فلمن جا جيئرا جاڳندا ڪردار

پنهنجي ڪردار ۾ زنده اسان جي سامهون موجود هيا.
مان ميامي وائس Miami Voice جي ٽڪيٽ وٺي اندر
وينس، باقاعده ٽيٽر جيان چو طرف ويهڻ جو بندوبست هيو ۽ وچ ۾
فلر جي جيئري جا ڳندي سين ۽ ڪردار هئا.

خالي هال اک چنپ، ۾ پر جي ويو ۽ پوءِ شو شروع ٿيڻ جو بگل
وڳو، پري کان هڪ هيلڪاپٽر آيو سمگلرن ان تي فائرنگ ڪئي ۽ پوءِ
زمين تي فائرنگ شروع ٿي وئي رت، لاش فائر بلڪل ڪراچيءَ جي تازه
ترين صورتحال جيان، ڪراچيءَ جي اسٽيج جو خوني ڊرامو رچائيندڙ به
شايد ان ڏيهه جو تربيت يافتہ آهي. ويهه منٽ کن شو هليو پورو ٿيو
ٽيٽر کان ٻاهر نڪتاسين ته ڀرسان ٻيو ٽيٽر لڳل هو Betlle
Juices اهو شو به ڏٺوسين ان بعد ٿورو وقفو ڏئي ٽئين ٽيٽر ۾
گهڙياسين Gvave Yard Revue مردا، قبرستان غائب، وري
حاضر مطلب ته ماضيءَ ۽ حال وارين فلمن جي منظرن ۽ هنن شاهڪار
فلمن جي خالقن کي داد به ڏئي رهيا هئاسون. اهي ٻه چار شو ڏسي
فارغ ٿياسون ته ٽائيم گذرڻ جو احساس ٿيو واچ ڏئي سون منجهند جا
تقريباً سواتي وڃي رهيا هئا. دوست ارشاد اسان کي کڻڻ لاءِ آيو هوندو
۽ ٻاهر انتظار ۾ هوندو اهو سوچي پڳاسون ٻاهر ۽ سڌو اچي ٻاهر ساه
پٽيوسون دوست ارشاد کي ويلڪم ٿو يونيورسل اسٽوڊيو بورڊ وٽ
منتظر ڏٺوسين. يونيورسل اسٽوڊيو جي پراسراريت تي مان شاه سائينءَ
جو بيت جهونگارڻ لڳس.

دهشت ڌوم درياه ۾ جت سٿاڻا سيسار
بيحد باگو بحر ۾ هيبتناڪ هزار
ساريان ڪانه سرير ۾ طاقت توهان ڌار
ساهڙ ڄام ستار- سگهو رسج سير ۾
-شاه-

گاڏيءَ ۾ ويٺاسون ته دوست ارشاد خوشخبري ٻڌائي ته
اميگريشن وارن کيس ڪارڊ ڏئي ڇڏيو آهي ۽ ڏنر ته دوست سرهو
هو. اسٽوڊيو تان واپسيءَ تي ارشاد جي گهر جو رخ رکيوسين ۽ برهام
Barham Blvd تان ٿيندي ارشاد جي گهر وٽ اچي پهتاسون.

سندس گهر ۾ ٽڪيل سندس چاچي ۽ هڪ دوست ڊاڪٽر سان ملاقات ٿي هي نوجوان ڊاڪٽر سنڌ ميڊيڪل ڪاليج ڪراچيءَ جو گريجوئيٽ هيو ۽ 90 ۾ جيئن ئي گريجويشن ڪيائين ته سڌو آمريڪا کان اچي نڪتو ۽ هتي ڪنهن روزگار سان آهي سائس ڳالهائيندي لڳو ته في الحال ڪنهن سٺي روزگار سان نه هئڻ ڪري بي مزي آهي بهر حال اهو هر نئين آمريڪا ۾ وارد ٿيڻ واري جو حال هوندو آهي چوڻي آهي ته پهرين 100 ڏينهن ۾ جنهن آمريڪا جي سٺ سهي ورتي اهو سمجهو ته ڇڻ ڪوريءَ مان پڇي نڪتو. سو همراھ جو به اڃا ڪوريءَ ۾ پڇڻ ۽ پڇڻ وارو مرحلو جاري آهي. ڪيس وقت ۽ حالتن جي انتظار لاءِ همتايوسين ۽ ائين ڳالهائيندي چانهن پيئندي ڪافي وقت ارشاد جي اپارٽمنٽ تي گذاريوسين. ان دوران ارشاد اسان کي پوري خلوص سان صلاحيندي چيو ته سڄ لهن ۾ ڪاڊير آهي اوهان هلڻ چاهيو ته سمونڊ ڪنارو جنهن کي Hermosa چوندا آهن هلو ته اتان ٿي اچون ڇو ته توهان ٻنهي جي، مون ڏانهن ۽ مالڪ ڏني ڏانهن مخاطب ٿيندي چيائين ته توهان جي جهازن جي وڃڻ ۾ اڃان ڪافي وقت آهي ڪجهه وقت به گذري ويندو. اسان سندس خلوص پرڻي دعوت کي نه نه ڪئيسين ۽ سمونڊ ڪناري روانا ٿياسين.

هرموسا نهايت سهڻو سمونڊ ڪنارو لڳو-ڪافي پيهه هئي، هونئن به هن طرف جي ماڻهن لاءِ سمونڊ ڪنارو نهايت وڻندڙ تفريح آهي. موڪل وارن ڏينهن تي اڪثر ماڻهن جي گاڏين پٺيان ننڍڙيون ٻيڙيون ٻڌل (Boats) ۽ سڄو ڪٽنب ساڻ، سمونڊ ڪنارن، ڏانهن رمندي نظر ايندا. صبح کان شام تائين سمونڊ ڪناري، واريءَ مٿان ننڍيون ننڍيون چٽ ڪپريون چٽيون هنيون، ان جي هيٺيان ڪلاڪن جا ڪلاڪ بي ساهه بتن جيان سٺل نظر ايندا. عورتون، مرد ٻار سڀ سوئمنگ ڪاسٽيوم پهريل هزارن جي تعداد ۾ پيا سمونڊ، اس ۽ ٽرڻ جو مزو وٺندا.

هڪ دفعو نيويارڪ جي برائٽن بيچ تي (Brighten Beach) تي وڃڻ ٿيو ساڳيو ئي منظر هزارن جي تعداد ۾ سمونڊ ڪناري سنهي چيلهم واريون ائين بي جان سٺل هيون جو پري کان لڳو

پئي ته چڻ رنگ برنگي مڇيون سمونڊي مان نڪري اچي ڪناري پيون آهن. ڏسڻ ۾ ته اڄ به ساڳيوئي منظر پئي آيو آهي ئي پري پري تائين نيريون، سايون ڳاڙيهون چٽيون زمين ۾ کٽل ۽ انهن هيٺيان ڪرڙين جيان ڪامڻيون سٽل ڪڏهن ڪڏهن پئي لڇيون ۽ ڦٽڪيون يا پاسو پئي ورايائون يا سڌو سمهي سج جو تڻ پئي ورتائون ڪافي دير سمونڊ ڪناري سير ڪندا رهياسين ۽ خاص ڪري سج لهڻ جو سمان اندر ۾ اوتي هرموسا کي خدا حافظ چيوسين.

اڄ ڪئليفورنيا ۾ آخري شام هئي مالڪ ڏني کي واپس سٺن فرانسڪو وڃڻو هو ۽ مان جيئن ته اڳ ذکر ڪري چڪو آهيان ته مون کي ڊاڪٽر پٽيءَ ڏاڍي پيار سان ملوڪي ۽ جي، جتي سندس گهر آهي دعوت ڏني مالا واکي شڪاگو کان تقريباً ڪو ٻن سو ڪلوميٽر جو مفاصلو آهي، ۽ ڪار ۾ ملوڪي ۽ کان شڪاگو اچڻ تائين ٻه اڏائي ڪلاڪ پئي لڳا. مون کي ان ملوڪي ۽ شڪاگو جي فاصلي جي خبر بلڪل ڪونه هئي ته ڪو ٻئي پاڻ ۾ ايتري فاصلي تي آهن سو ڊاڪٽر صاحب به دعوت ۾ بار بار پئي چيو ته توهان واپسيءَ تي شڪاگو مان ٿيندا وڃو سو منهنجي سمجهه ۾ ائين پئي آيو ته ملوڪي ۽ شڪاگو ڪو روهڙيءَ ۽ سکر جيترو فاصلو هوندو منهنجي پنهنجي سٽاءَ موجب ته مون کي ڪئليفورنيا کان پوءِ هيوستن وڃڻ هو. پر هيوستن وڃڻ لاءِ ڪئليفورنيا کان شڪاگو پهچي اُتان ٻئي اڏام تي هيوستن وڃڻو هو، سو شڪاگو رستي ۾ هئڻ ڪري، ڊاڪٽر صاحب کي هام واري ته اوهان وٽان ٿيندو ويندس. ڊاڪٽر صاحب کي اهو به ٻڌايو ته منهنجي اڏام ساڍي اٺين بجي آهي، يعني ساڍي اٺين بجي لاس اينجلس تان جهاز اُڏندو ۽ توهان وٽ پهچي وڃبو. مون کي ۽ مالڪ ڏني کي گهر کان ايئرپورٽ ڏانهن نڪرندي نڪرندي دير ٿي وئي، سو ايئرپورٽ پگاسين ته ساڍي اٺين واري اڏام اُڏي چڪي هئي. ۽ پوءِ مون کي ٻيو جهاز جيڪو شڪاگو لاءِ مليو اهو اُتان ساڍي يارهين بجي اُڏاميو. ان کان اڳ مالڪ ڏني مون کي ڏاڍو زور ڀريو ته ڏينهن ٻه مون سان هلي، سان هوزي ۾ گهار، پر مان جيئن ته هيوستن ۽ شڪاگو لاءِ ذهني طور تيار ٿي چڪو هوس سو مالڪ ڏني کان ڏاڍي پيار سان وري ٻئي سال اچڻ جي حامي

پري موڪلايو ۽ ائين مالڪ ڏني سان پيار پاڻو ۽ پريل سفر ختم ٿيو ۽ اسان ٻنهي حسين يادون سانڍيندي هڪ ٻئي کان ۽ هڪ پياري دوست ارشاد کان موڪلايو ۽ پنهنجي ۽ پنهنجي منزل ڏانهن روانا ٿياسين.

مان آمريڪن ايئر لائينز جي اڏام 1744 تي تقريباً رات جو شڪاگو جي مقامي وقت پنجين بجي ڌاران اچي شڪاگو پگس هتان ٻي فلائيٽ جيڪا هيوستن لاءِ مون کي ملڻي هئي سان صبح جو ائين بجي هئي مان دل ۾ سوچيو ته ڊاڪٽر صاحب کي ايئرپورٽ تان فون ڪري شڪاگو ۾ ترسڻ جي معذرت ڪبي ۽ اها ائين بجي واري اڏام پڪڙي سڌو هيوستن روانو ٿبو پر صبح جو پنجين بجي ڊاڪٽر صاحب کي ننڊ مان اٿارڻ مناسب نه لڳو مان لائونج ۾ ويهي وقت گذرڻ جو انتظار ڪندو رهيس. لاس اينجلس ۽ شڪاگو جي وقت ۾ به ڪلاڪن جو فرق هيو. شڪاگو جو ايئرپورٽ ويٺي ويٺي جهڙي طرح مون کي مصروف لڳو ته ان مان اهو محسوس ٿيو ته، شڪاگو جو ايئرپورٽ دنيا جو مصروف ترين هئڻ جي صرف دعويٰ ناهي پر بلڪل صحيح به آهي. هتان هڪ ڏينهن اندر اندازاً ٻاويهه سؤ اڏامون لهن چڙهن ٿيون. سامهون ٿي وي سرڪٽ تي جيئن جيئن جهاز لهن ۽ اڏامن پيا ٿين سرڪٽ جو نقشو به هر منٽ اندر بدلبو پئي ويو مان جهازن جي ايڏي تيز رفتار لهڻ چڙهه کي پنهنجي ايئرپورٽ سان پيٽائڻ چاهيم ته ذري گهٽ ڪل پئي نڪتي پاڻ وارو ايئرپورٽ هتان جي ڪنهن سئوٽي حصي کان به گهٽ مصروف پئي لڳو. هيڏانهن هوڏانهن جون ڳالهيون سوچيندي ذري گهٽ ساڍا ڇهه کن وڳا ته مان اتي ڊاڪٽر صاحب جي فون ملائي. ڪنهن عورت جو آواز ٻڌڻ ۾ آيو مان کيس پنهنجو نالو ٻڌايو ته جيڪو جواب محترم ڏنو سو مون کي شرمندي ڪرڻ لاءِ ڪافي هو. فون تي شايد ڊاڪٽر صاحب جن جي والده هئي ڇو ته آواز ڪجهه عمر رسيدو عورت جو پئي لڳو ان ٻڌايو ته بابا توهان جنهن فلائيٽ تي اچڻ لاءِ چيو هو ان تي نه آيا. ڊاڪٽر صاحب اوهان کي پنهنجن ٻن چئن دوستن سان گڏ ايئرپورٽ تي وٺڻ آيو هو ۽ هتان کان ايئرپورٽ تائين هڪ طرف جو مفاصلو ذري گهٽ ٻن ڪلاڪن جو آهي. مان ته فون تي جهاز نڪري وڃڻ جو سبب ٻڌايو پر دل ۾ اهو سوچي

نهایت شرمندو ٿيس، ته ڪاش ٿوري لاپرواهي نه ڪجي ها ته جيڪر ساڳي جهاز تي پڄجي ها ۽ هيتري تڪليف هن مهربان کي نه اچي ها، پر تنهن وقت مون به صحيح نه سمجهي سگهيو هوس ته ڪو ملوڪي ۽ شڪاگو ايڏو پري آهي. مان سوچيو پئي ته هي جهاز ويو ته پئي جهاز ۾ ويهيو ۽ شڪاگو پهچي ڊاڪٽر صاحب کي فون تي رابطو ڪيو يا مان پاڻ ئي ٽيڪسي وغيره وٺي ڊاڪٽر صاحب وٽ پهچي ويندس پر هيءَ سڄي ماجرا ٻڌي مون کي سخت شرمندگي ۽ افسوس ٿيو. والده ٻڌايو ته ڊاڪٽر صاحب قرآن پاڪ جي دؤر ۾ مشغول آهي توهان ٿوري وقفي کانپوءِ فون ڪجو. پر مان پنهنجي شرم وچان ڊاڪٽر صاحب کي ٻيهر فون نه ڪري سگهيس، ڇو هڪ ته آئون پاڻ به ٽيڪسي ڪري هينئر مالا واکي نه پئي پڄي سگهيس ۽ نه ڊاڪٽر صاحب کي ٻيهر تڪليف ڏيڻ پئي چاهي ته هو وري به اڍائي ڪلاڪ سڙائي مون ڏانهن اچي. سو ان مرم وچان مان امڙ کي نياپو ڏئي ته ڊاڪٽر صاحب کان منهنجي پاران معذرت. مان نهایت شرمندگي محسوس ڪندي فون بند ڪئي ۽ پوءِ پنهنجي اڏام ڏانهن رخ رکيو مون کي جنهن گيت ۽ لائونج کان پنهنجي جهاز ڏي ويڻو هيو، ان جو تفصيل سامهون پٽ ۾ ڪٿل ٿي ويءَ تان پڙهي اوڏانهن رخ رکيم ۽ جهاز تي چڙهڻ کان اڳ واريون سڀ رسمون پوريون ڪري جهاز تي سوار ٿيس. جهاز پوري ٽائيم تي زمين ڇڏي ۽ مان پشيمانيءَ واري ڪيفيت پاڻ سان ڪنيون شڪاگو کان ٽيڪساس جي شهر هيوسٽن ڏانهن اڏامي رهيو هوس.

هوسٽن جون هوائون ۽ مان -

هيوسٽن ايئرپورٽ تي جهاز مان لهي لائونج ۾ آيس ٽيليفون بوٽ ڳولهي دوست ڊاڪٽر نثار کي فون ملايم. ڊاڪٽر نثار پاڻ گهر ۾ موجود ڪونه هيو، پر (Answering Machine) جواب ڏيندڙ مشين تان ورندي ملي ته اوهان ڊاڪٽر کي سندس نوڪريءَ واري جاءِ تي فون ڪري سگهو ٿا ۽ پوءِ فون نمبر به مشين ٻڌائيندي رهي. ٻاهرين ملڪن ۾ هن قسم جي جوابي مشين جي وڏي سهولت آهي ته جيڪڏهن اوهان گهر ۾ ناهيو ته هيءَ جوابي مشين اوهان جا نياپا سنيها به نوٽ ڪندي ۽ اوهان کي گهر وارن جي متعلق به ڄاڻ ڏيندي رهندي

ته ڪيتري دير کان ويل آهن؟ ڪڏهن ايندا؟ ۽ ڪيڏانهن ويل آهن؟ وغيره هينئر پاڪستان ۾ ڪن دوستن وٽ يا ڪن ذاتي فرمن ۾ اها مشين لڳل آهي. ڪراچيءَ جي وڏن گهراڻن ۾ ته ان جو هئڻ چڻ عام آهي.

سو جوابيءَ مشين جي ورندي ٻڌي سوچيم ته دوست کي نوڪريءَ تان نه سڙائبو، البت پنهنجن ٻن ڀائرن جيڪي آهن ته منهنجي عزيز دوست هدايت بلوچ جا فرزند پر ادب مراد ايتري اتن جو ڪڏهن ۽ جتي به ملندا ته ڇاڇا چئي نوڙي ملندا. مون سان ته ٻه رتيون ان ڪري به وڌيڪ لڳندي آهي جو همراهن کي راڳ رنگ جو ڏاڍو شوق آهي ڪراچيءَ ۾ هوندا هئا ته منظور ۽ محمد يوسف جي نئين رليز ٿيل ڪيسٽ کين تحفو ضرور ڏبو هو. دير ڪبي ته هج مان، فون تي يا روبرو به چئبو ڇاڇا نئين ڪيسٽ دير ڪئي آهي.

آهي ٻئي، فاروق ۽ ممتاز سال اڌ کان هتي هيوستن جي پرسان هڪ ڪائونٽي ۾ رهيل آهن ڊاڪٽر نثار سان رابطو نه ٿيو ته سوچيم ممتاز کي فون ڪريان ۽ پوءِ وري ممتاز جو فون ملايم، ممتاز فون تي مليو ته انهيءَ پيار ۽ اڪير مان خوش خير عافيت بعد پڇيائين ڇاڇا ڪٿان پيا ڳالهائيو مان کيس ٻڌايو ته هيوستن ايئرپورٽ تي آهيان پوءِ پاڻ ئي چيائين ته توهان اتي ترسو آئون اوهان کي ڪٿڻ اچان پيو. مان لائونج ۾ ئي ٺهيل هڪ ريسٽورنٽ جي ڪنڊ واري صوفي تي ويهي ممتاز جو انتظار ڪرڻ لڳس ۽ ان وچ ۾ بڪ ورايو ته برگر وغيره کائي پيٽ پري ورتم ۽ لائونج ۾ هيڏانهن هوڏانهن ڦرندي وقت گذارڻ لڳس لائونج ايئرپورٽ جي پهرين طبقي تي ٺهيل هئي سو واري سان ڪڏهن هيٺ پئي آيس ته ڪڏهن مٿي لائونج ۾ پئي چڪر هنيو، تان جو شام جا چار کن ٿي ويا ۽ مان بيقرار، منتظر منت ڳڻيندو رهيس. ان وچ ۾ ممتاز کي به ٽي دفعا وري فون ڪيم ته جواب نه پئي آيو. سمجه ۾ نه پئي آئي ته ماجرا ڇا آهي ۽ پوءِ بريف ڪيس ڪنيون لائونج مان هيٺ لهي آيس ته ڪنهن هٽل جو رخ رکجي ڇو ته ٻارنهن مان ڦري انهيءَ انتظار ۾ ويهندي هينئر چار کن ٿي چڪا هئا. سو بريف ڪيس ڪئي اچي معلومات واري ننڍڙي ڪوٺيءَ ۾ ويٺل سهڻي مهاندي واريءَ ميم

صاحب وٽ بئس، ۽ کيس ٻڌايم ته مون کي ڪنهن هٽل جو ڏس پتو ڏي جو آئون اتي وڃڻ ٿو چاهيان. هن سامهون هڪ ڪنڊ ڏانهن اشارو ڪندي چيو ”محترم هوءَ فون لڳل اٿي ۽ ان جي پرسن هڪ ننڍڙو ڪتاب پيل اٿي جنهن ۾ هٽلن جا فون نمبر انهن جي ڪمرن جا اگهه وغيره ان ۾ تفصيل سان ڏنل آهن توهان اتان ڪنهن هٽل تي فون ڪيو ۽ ان هٽل جي (Shuttle) گاڏي اوهان کي هتان اچي کڻي ويندي مان مهرباني چئي واپس فون ڏانهن آيس، ۽ ٻي هٽلن جا فون نمبر ۽ نرخ وغيره پڙهڻ لڳس.

هيوستن جو هٽل ڪمفرٽ ان ۽ مان

ورق اٽلايندي پٽلائيندي نيٺ هٽل ڪمفرٽ ان کي فون ملايم اهو ٻڌائيندو هلاڻ ته هيءَ ٽيليفون جتان آئون فون ڪري رهيو هوس سا هتي ئي صرف ايئرپورٽ ۽ ڀرپاسي وارن هٽلن لاءِ. تن نمبرن ملائڻ سان هٽل جو نمبر ملي ويو ۽ ٻئي پاسي ڪنهن من مهڻيءَ جو آواز هيو مان کيس ٻڌايو ته مان ايئرپورٽ تي توهان جي گاڏيءَ جو انتظار ڪري رهيو آهيان ۽ اوهان جي هٽل تي اچي ترسڻ چاهيان ٿو. مان جيئن ته سارو ڏينهن اوسيئڙي ۾ گذاريو هو، سو چاهيم پئي جلد ئي ڪنهن هٽل پيڙو ٿيان. هٽل واريءَ ميم کي فون بند ڪرڻ کان پهريائين اهو تاڪيد ڪيم ته جلد ئي گاڏي موڪلجو. مان فون بند ڪري بريف ڪيس هٿ ۾ لوڏيندو اچي باهرين گيت جي پرسن صوفي تي ويهي رهيس.

سامهون شيشن جي آر پار ٻاهران جو منظر صاف نظر اچي رهيو هو هيوستن جو شهر جهاز مان ئي هڪ نظر وجهندي لڳو هوم ته ڏاڍو سرسبز آهي جهاز مان هيٺ نظر ڪئي هئم ته ايئرپورٽ جي چوڌاري گهاٽا ڊگها محبوب جي قد جيان سرويڊ وڻ وڻ هئا تاحد نظر گهاٽا ۽ سرسبز وڻ ڏسي اندازو لڳايو هوم ته هيوستن سرسبز هوندو. سو هيئر به شيشن وارن گلاسن کان آر پار ڏسي رهيو هوس ته مٿان آب تي هلڪا هلڪا ڪڪر چانيل هئا ۽ جهڙ جي ٿڌي هير ۾ سامهون وارا ساوا گهاٽا وڻ ائين لڏي لمي رهي هئا جيئن ڪنهن جهڙاليءَ رت ۾ ڪينجهر جي ڪپ تي ڪنهن ڪاٺيءَ جي رخ تي ڪارا پنيا وار اڏامندا هجن.

سامهون وارو دلفريب نظارو پر ڪيف هيو پر اڄ جي اوسيٽري موسر مان مزي وٺڻ وارن سمورن حواسن کي ٽڪائي وڌو هو سو اڪيون ٻوٽي پٽ سان ٽيڪ ڏئي وينس ۽ انتظار جي گهڙين جي خفگي مٽائڻ لاءِ جرمنيءَ کان نيويارڪ ايندي JFK ايئرپورٽ تي لهڻ مهل، اميگريشن وارن جي آڏي پڇا واري عدالت ۾ منهنجي حاضري ڏيڻ ۽ آميريڪي ڪسٽمر وارن جي ڪارروائيءَ ڪرڻ، واري ڪيسٽ ذهن جي ٽيپ تي چاڙهي انهن خوفناڪ منظرن جو ايڪشن ري پلي ڏسڻ ويهي رهيس. شروعات ۾ ئي نيويارڪ ايئرپورٽ جو سين ڏسڻ ۾ آيو ۽ مان اڪيون ٻوٽي ان وڊيو ٽيپ ڏسڻ ۾ محو ٿي ويس.

جهاز جيئن ئي JFK ڪينڊي ايئرپورٽ تي پير کوڙيا ته مان پنهنجو سامان اڳ ۾ ئي پيڪ ڪري ڇڏيو هوم، سو جهاز بيٺو شرط چند منٽن اندر جهاز جو در کليو ۽ مان ۽ منهنجي اڳيان سنڌي هندو فيملي جلدي جلدي ٻاهر نڪتاسين جو مون کي پي آءِ وارن دوستن ٻڌائي ڇڏيو هو ته، ٽڪڙي ٻاهر وڪ وجهي ته اميگريشن ۽ ڪسٽن وارن کان به جلد فارغ ٿبو سو مان ٻٽيون ورائگون وجهندو ٻٽيون ڏاڪڻيون ٽپندو هيٺ اميگريشن واري هال ۾ آيس، پر ڪي به چار همراه مون کان به اڳ ۾ قطار ۾ موجود هئا. مان کي همراهن ٻڌايو هو ته آمريڪا ۾ داخل ٿيڻ لاءِ اصل انٽرويو نيويارڪ ايئرپورٽ وارو ليکبو آهي ۽ ڪيئي مشڪوڪ همراه هتان به واپس پاڪستان موٽايا ويندا آهن. سو مان هال ۾ بيهي چوڌاري نظر ڦيرائي ته ڪو شريف همراه ڏسجي ۽ ان اڳيان پيش ٿجي نظر ڊوڙائيندي ۹ نمبر بوٽ تي هڪ ڪراڙي عورت نظر آيو اڪيون ٻوٽي فصلو ڪيو ته ان بوٽ تي پيشي ڏبي .. سو سري اچي ان بوٽ جي قطار ۾ بينس مون کان چار همراه اڳ ۾ بيٺل هئا مون کي سڏ ٿيو پهريون ڪجهه ڌڙڪ ٿي پر پوءِ پاڻ سنڀالي چيم خير آ. پورا ڏند هروڀرو به ڪيندي ڪيس Good after noon چيو ۽ مولائڻ جو (REAction) ڄاڻڻ لڳس منهنجي دل کي تسلي تڏهن ٿي جڏهن هن به ڪلندي ئي مون کي سلام جو جواب ورائيو. مون کان پاسپورٽ گهريائين سو ڏنومانس ۽ منهنجي پاسپورٽ ۽ اميگريشن ڪارڊ به چار سڪنڊ خاموش ٿي مطالعو ڪندي رهي. مان سندس

چھري جون لاهيون چاڙهيون ڇاچيندو رهيس، ٿوري دير بعد ڪنڌ مٿي ڪري پهريون سوال ڪيائين

ويزا ڪڏهن ڪهڙي تاريخ ملي هئي؟

مون ورائيو 7 آڪٽوبر تي

ڪٿان؟

ڪراچي کان؟

گهڻا ڏينهن ٽڪندين؟

ورائير اٽڪل پندرهن ڏينهن کن.

مون وارو پيريل اميگريشن ڪارڊ وري ڇاچيندي پڇيائين

هيءُ ايڊريس وارا همراھ ڪير آهن؟

مون چيو دوست آهن.

دل ۾ چيو ته خدا ڪري اهو نه پڇي ته ڇا ڪندا آهن؟ چو ته سا

مون کي به خبر ڪونه هئي ۽ اتفاقاً غلط جواب ٿيو ته امتحان ۾ فيل

ڪندي ۽ اتان ئي ساڳي جهاز ۾ واپس ڪري سگهي ٿي سو شڪر ٿيو

جو اڳتي ان متعلق ڪو سوال نه ڪيائين

چند منٽ بس ڪري وري چيائين ته

واپسيءَ جي ٽڪيٽ اٿئي؟

مان ٺهه ٻه ورائيو ها بلڪل آهي پوءِ ٽڪيٽ ۽ PIA وارو

ڪارڊ به ڪڍي ڏيکاريو مانس ۽ ڪجهه وڏي آواز ۾ چيو مانس هي

ڏس نوڪريءَ جو ڪارڊ به، مان ايئر لائينز ۾ ڪم ڪندو آهيان ۽

موڪلن ۾ مفت واري ٽڪيٽ خرچ ڪرڻ آيو آهيان مون کان ٽڪيٽ ۽

ڪارڊ ورتائين ۽ ٻنهي کي واري واري سان اٿلائيندي پٽلائيندي رهي پوءِ

نيٺ ٺپو ڪئي مون واري ڪارڊ کي هنياين ۽ اڌ ڪارڊ جو ڦاڙي مون

واري پاسپورٽ سان Staple ڪيائين ۽ آخر ۾ پاسپورٽ ٽڪيٽ

۽ ڪارڊ مون کي واپس ڏنائين ۽ مان بنا ڏسڻ جي شيون واپس کيسي

۾ رکيون ۽ اڳتي روانو ٿيس ڏنر ئي نه ته گهڻن ڏينهن جي ويزا ملي،

سوچيم اهي ٽپڙ گهر وڃي ڦولبا.

هڪ هٿ ۾ ٿيلهو ٻئي هٿ ۾ مٺائي وارا دٻا ڪنيون تڪڙو تڪڙو

اڳتي هليس ته سامان ۾ باقي رهيل بئگ هٿ ڪريان سو نيٺ سامان

واري هال ۾ آيس ته ڏاڪڻ کان لهندي ئي هڪ همراه ڏيڍ ڊالر وٺندي سامان کڻڻ لاءِ ٿرالي ڏني مون وٽ ڊالر T.C. جي شڪل ۾ موجود هئا ۽ اندازاً 4 ڏهين ڏهين وارا پائونڊ به هئا (انگلينڊ جو سڪو) هڪ پائونڊ ٿراليءَ واري کي ڏنم ته سامهه هڪ بوت ڏانهن. اشارو ڪري چيائين هتان ڪلائي وٽ مان سڌو بوت وٽ وڃي 10 پائونڊ ڪوليا همراه مون کي 10 پائونڊن عيوض 15.9 پندرهن ڊالر ۽ 90 سينٽ ڏنا سو موقعي تي ساڳئي همراه کي ڏيڍ ڊالر ڏئي ٿرالي ورتي ۽ سڌو آيس سڙمان واري هال ڏي سامان پئي پئي تي ڦريو تقريباً سڀ جهاز سوار همراه چوڌاري بيٺل نظر آيا جيڪي پنهنجي پنهنجي سامان لاءِ واجهائي رهيا هئا. نيٺ مون واري بئگ به پئي تي ڦرندي نظر آئي ۽ هال ۾ بيٺل هڪ لوڊر پريان هٿ وجهي ان کي هيٺ لائو مان کيس پريان ئي رڙڪي IT'S MINE ۽ وڌي وڃي پئي هٿ بئگ ۾ وڌي، مان جيئن ئي پئي هٿ بئگ ۾ وڌا ته پويان ڪنهن پئي، پئي هٿ اچي مون ۾ وڌا، مان پوئتي نظر ڦيرائي ته ڏنم هڪ ٿلهو بندرو سرڪاري ڊريس ۾ همراه مون کي چئي رهيو هو هي سامان تنهنجو آهي مان پهريون ته ڪجهه نه سمجهيو ۽ چيومانس ها بلڪل منهنجو آهي ۽ تون ڪير آهين جواب ڏنائين ڪسٽمر وارو.

منهنجا ته هٿ پير ئي ٿڌا ٿي ويا جو ڏنم ته همراه سينن کي ڇڏي اچي مون کي ورتو آهي، سوالائي ڇا ٿيندو. هڪدم سوين دليل دل ۾ ڊوڙڻ لڳا منهنجي دل ۾ اڳ ۾ ئي جڏهن ڪراچي بهادرآباد مان مٺائيءَ جا دٻا وٺي Tin packing لاءِ پيڪنگ واري دوڪان برهاني پيڪرز جي حوالي ڪيا هئس، ته اتي ئي شڪ ٿيڻ لڳو هو جڏهن برهانيءَ وارو چيو هو ته دٻا ڇڏي وڃو ۽ ٻن ڪلاڪن بعد کڻي وڃجو مان زال کي اتي ئي چيو هو، مولائڻ اڳر هي انهن ٻن ڪلاڪن ۾ دٻي اندر گڙهڻ ڪري دٻا بند ڪري ڇڏي ته اسان ته کيس ڪجهه به نٿا ڪري سگهون سو دل ۾ ان مٺائيءَ جي دٻن لاءِ هڪ هلڪو خوف هيلتائين رهيو سو منهنجا ته سچ پچ حواس گم ٿي ويا جڏهن سون مسافرن مان ڪسٽمر واري مون کي اچي سامان چيڪنگ لاءِ چيو خير مون کي بئگ ڪائونٽر تي رکڻ لاءِ چيائين، بئگ ڪائونٽر تي رکيم

همراه هڪ هڪ ڪري ڪپڙا ڏنا ۽ بئگ کي چوڌاري ٺڪي ٺوڪي
ڪٽڪاڻي اونڌي سنئين ڪري ڏنو، مان ان وچ ۾ سڪرات واري حالت ۾
رهيس بهرحال بئگ بند ڪري منهنجي حوالي ڪيائين ۽ مون کي
Thank you چيائين، مان خدا خدا ڪندو ڪسٽمر هال مان ٻاهر
نڪتو هوس.

اوچتو هيوسٽن ائيرپورٽ جي لائونج ۾ مون کي محسوس ٿيو ته
منهنجي پرسان ڪو اچي ويٺو آهي ۽ منهنجي اڳيان پيل منهنجي بريف
ڪيس کي شايد سندس پير لڳو ته مان اڪيون کولي پنهنجي بريف
ڪيس تي نظر ڦيرايو ۽ پوءِ پير ۾ ڏٺم ته نئين ننڍي خوبرو، خوش
پوشاڪ منهنجي پرسان اچي پنهنجي بئگ رکي هئي ۽ ان بئگ جي
ٻاهرين خاني ۾ رکيل اخبار ڪڍي ويهي پڙهڻ لڳي. مني اسڪرٽ
پهريل سترهن ارڙهن سالن جي هن گوريءَ تي نظر وڌم پهرين ئي نظر
۾ ڏاڍي سهڻي ۽ سمارٽ لڳي. مان وري پنهنجي واچ تي نظر وڌم ته
شام جا پنج وڃي رهيا هئا ۽ اڃان هوٽل جي گاڏيءَ جو ڪو نالو نشان
ئي ظاهر ڪو نه هو. بريف ڪيس کڻي ٻاهرين دروازي کان نڪري اچي
ننڍڙي شيشي واري گهر ۾ اندر ويٺل ان عورت جي آڏو ننڍڙيءَ دريءَ
کان بيهي ڪائس پڇڻ لڳس ته ڪمفرت ان هوٽل وارن جي ڪا گاڏي
ته ڪو نه آئي هئي ۽ اها عورت جيڪا ان ننڍڙي شيشي واري گهر
اندران ويهي ٻاهران ايندڙ ويندڙ گاڏين جو انتظام رکي رهي هئي ۽
اڳيان پيل ننڍڙي مائيڪ تي ويهي انهن ايندڙ ويندڙ گاڏين، جن ۾
ٽيڪسيون ۽ ٻيون ذاتي گاڏيون به شامل هيون انهن کي اندران ئي
اندران ضروري هدايتون به ڏئي رهي هئي. ڪيس پوليس وارو لباس
پهريل هو جنهن مان اندازو ٿيو هو ته هوءَ ٽريفڪ پوليس منجهان آهي
منهنجي سوال تي هن مون ڏانهن ڏٺو ۽ مون کي وائڙن جيان ڏسي هو
موقعي مهل کي سمجهي ويئي ته ڪو بهراڙيءَ جو ٻڪر شهر جي وٽان
۾ ڦاٿو آهي. مون ڏانهن مخاطب ٿيندي چيائين تو هوٽل جي گاڏيءَ کي
پنهنجو ٽرمينل نمبر ٻڌايو آهي ته تون ٽرمينل نمبر بي ٽا تي ان جو
انتظار ڪري رهيو آهين مان نهڪر ڪئي ته هن مون کي اندران
سمجهائيندي چيو ته تون هوٽل وارن کي وري فون ڪر ۽ کين ٻڌاء ته

تون ٽرمينل بي جي Arrival تي سندن انتظار ڪري رهيو آهين. مان ان عورت جو ٿورو مڃيندي وري اندر ساڳي فون تي هوٽل وارن جو نمبر ملايو ٻئي طرف کان ساڳيو ئي سُريلو آواز ٻڌڻ ۾ آيو مان جيئن ئي کيس پنهنجو تعارف ڪرائيندي چيو ته محترما! اوهان جي گاڏيءَ جو ڪافي وقت کان انتظار ڪري رهيو آهيان ته هن مون کي دب پٽيندي چيو، ته توکي پهريون ٻڌائڻ ڪپندو هو ته تون ڪهڙي ٽرمينل تي بيٺو آهين. اسان جي گاڏي ٽرمينل A, B تان اوهان لاءِ ٻه چڪر کائي موٽي آئي آهي، هينئر اوهان ٻڌايو ته ڪهڙي ٽرمينل تان ڳالهائي رهيا آهيو. مان کيس ٻڌايو ته مان بي ٽرمينل جي Arrival تان ڳالهائي رهيو آهيان ۽ پوءِ فون بند ڪرڻ کان اڳ محترما ورائيو اوهان ٻاهر نڪري بيهو اسان جي گاڏي 15 منٽن ۾ اوهان وٽ پهچي ويندي مان کيس مهرباني چوندي فون جو رسيور واپس ڪريڊل تي رکيو ۽ لائونج کان ٻاهر نڪري آيس. دل ۾ سوچيندو رهيس ته مت موڙهيل ماڻهوءَ جو ملڪ کان ٻاهر نڪرڻ ئي غلطي آهي، يا ته نڪرڻ کان اڳ ان ملڪ يا شهر جي جاگرافي، تواريخ سڄي پڙهي پوءِ نڪرجي، يا نڪرجي ئي نه. لاس اينجلس واري ايئرپورٽ واريءَ تعديءَ مان ئي مون کي سکڻ ڪپندو هو ته جهاز مان لهي ايئرپورٽ متعلق سڄي معلومات مون کي دوست کان فون تي يا هتان جي معلومات واري ڪائونٽر تان وٺڻ ڪپندي هئي ۽ مان اگر ائين ڪريان ها ته هي هيڏا سارا ڪلاڪ ضايع نه ٿين ها. منهنجي دل ۾ پوءِ ته اهو به خيال پڪ ڪري ويو ته، ممتاز ويچارو آيو هوندو ۽ ان سان به اهڙي ويدن ٿي هوندي جو مون کي ٻين ٻن ٽرمينلن تي ڳولهي ڳولهي واپس ويو هوندو. هاڻي ته جيڪا ٿيڻي هئي سا ٿي چڪي، پر اڳتي خدا ڪري اهڙي چريائپ نه ٿئي اڃا اهي ئي پور پچائي رهيو هوس ته ڪمفرٽ ان جي گاڏي اچي منهنجي سامهون بيٺي ۽ ڊرائيور به منهنجي مهاندي مان مون کي جاچي ورتو هو ته اهو وائڙو ماڻهو مان ئي ٿي سگهان ٿو مان گاڏيءَ جي پرسنل بيٺس ته گاڏيءَ جو پاڻ مرادو ڪلنڊر دروازو (Automatic) کليو مان بريف کيس سوڌو گاڏيءَ ۾، گاڏيءَ جو دروازو بند ٿيو ۽ گاڏيءَ جي نيگرو ڊرائيور مون ڏانهن آئيني مان ڏٺو، مان سمجهيو ته اجهو هي به ٺاهوڪي چنڊ

ڪيندو جو ڪيس ۾ دفعا رلايو اٿم. پهرن ڀاڻو مان مون کي آئيني مان ڏسندي مرڪي مون کي شام جو سلام ڪيو ۽ پوءِ بنا ڪچڻ جي گاڏي ايئرپورٽ جي حدن کان ٻاهر ڊوڙائيندو رهيو مان ٿڪ ۾ چپ چاپ ڪيون روڊ جي ٻنهي پاسن کان ٽيڪساس جهڙي افسانوي ڪردار واري رياست جي شهر هيوسٽن جي رستن تي ڪاٺو بوائز جون آهي خونخوار ٽوليون ڳولهندو رهيس جيڪي ننڍي هوندي کان فلمن ۾ يا ماڻهن جي وٽان ٻڌندو آيو هوس، ته هتي ڏينهن ڏٺي جو روڊن، رستن تي چاقو هڻي ماڻهن کي ڦريو ۽ ماريو ويندو آهي. پاڪستان ۾ جڳهڙن وارن علائقن کي عام ڪري ٽيڪساس سان مشابهت ڏني ويندي آهي، ته لالوڪيت يا لائڊي مينئر ڄڻ ٽيڪساس بڻجي ويو آهي. سو اڄ ان ٽيڪساس جي، رستن تي مان ڪجهه ٿڪل ڪجهه هراسيل هوٽل ڪمفرٽ ان ڏانهن وڃي رهيو هوس. ساري ڏينهن واري ٿڪ مون کي ڀڄي وڌو هو ۽ مان گاڏيءَ مان لهي هوٽل ۾ اندر داخل ٿيس، سهڻن وصفن واري من موٽي پدمي دخل تي ويٺل هي مان سڌو ان وٽ اچي ڪمري لاءِ پڇيو هن منهنجي نالي سان اڳ ۾ ئي ڪمرو رکي ڇڏيو هو مان چاهي وٺڻ کان اڳ ۾ ڪيس پنهنجي نوڪريءَ وارو ڪارڊ ڏيکاريندي چيو ته آئون ايئرلائن ۾ ڪم ڪندو آهيان ۽ ايئرلائن واري عملي لاءِ سڄي دنيا جي ههڙن فور اسٽار، يا فائيو اسٽار هوٽلن ۾ رعايت هوندي آهي سو مان به ان رعايت جو طلبگار آهيان، هن منهنجي ڪارڊ کي منهنجي هٿ مان وٺي اڳيان پويان اٽلائي ڏنو ۽ مون کي EX-cuse me چئي دخل جي پويان دروازي ۾ ڪنهن جل پريءَ جيان غائب ٿي وئي. دروازي مان وري ظاهر ٿي ته سائس هڪ اڌڙوٽ عمر جو همراهه مهاندين ۾ اسان جي ڏيهه جو پئي لڳو، سو به سائس گڏ هئو. هن همراهه مون ڏانهن ڏٺو، مان پڻ ڏٺو ته مون وارو پي آءِ اي وارو ڪارڊ هاڻي ڇڙ ڪريءَ جي بدران سندس هٿ ۾ هو هن مون سان مخاطب ٿيندي مون کان پڇيو، اوهان پي آءِ اي ۾ ڪم ڪندا آهيو؟ اهو ته ان ڪارڊ مان جيڪو اوهان جي هٿن ۾ آهي تنهن مان ئي ظاهر آهي. پوءِ همراهه مرڪي مون ڏانهن هٿ وڌائيندي پڳل تٽل اردو ۾ چيو مان به توهان جي پاسي جو آهيان پوءِ خبر پئي ته همراهه ايراني هيو ۽ هن

هوٽل ۾ ڪيترن سالن کان مئنيجر آهي. هن مون کي ان ڪارڊ ڪري تقريباً اڌ رعايت مون سان ڪئي، ۽ هيٺڙو هوٽل جو ڪمرو مون کي 60 ڊالرن روز جي بدران 30 ڊالرن ۾ پيو. مان چاهي وئي هيٺ طبقي تي ئي واقع پنهنجي ڪمري ڏانهن آيس، ۽ در کولي بريف ڪيس هڪ پاسي رکي پلنگ تي پاڻ اڇلايم باقي برداشت ڪرڻ جي سگهه مون ۾ نه رهي هئي، ۽ مان بنا بوت لاهڻ جي ئي کونگهرا هڻڻ لڳس.

اڪ کلي ته رات جا اٺ وڃي رهيا هئا مان پيرن ۾ پيل بوت ڏانهن نظر وڌم هلڪي مشڪ چپن تي ڦهلجي وئي سڄ چونڊا آهن ته ماڻهوءَ کي ڪنڊن تي به ننڊ اچيو وڃي مون کي ته پوءِ به نرم نفيس بسترو مليو هو سو ننڊ ائين گهيو ڪيو هو جو به ڪلاڪ کن دنيا جهان جي خبر ئي ڪونه پئي، ته آئون ڪٿي اچي پڳو آهيان. بستري تان اٿي سامهون شيلف مٿان رکيل ٽي وي کي کوليم. ڪو ڪارو انگريز ڏاڍو سر ۾ ڳائي رهيو هو ڪا جهٽ ائين ئي لپتندي ٽي وي ڏسندو رهيس پوءِ خيال آيو ته ڊاڪٽر نثار هيٺڙو نوڪريءَ تان گهر آيو هوندو سو ڪيس فون ڪجي مان ڊائريءَ تان فون نمبر ڏسي ڊاڪٽر کي فون ملائڻ لڳس.

ڊاڪٽر نثار حقيقت ۾ منهنجي سالي جو دوست هو. جنهن کي مون واري سالي نيويارڪ مان فون ڪري ڇڏي هئي ته آئون وٽس ايندس، سو هماره کي منهنجي (Biodata) تفصيل جي ڄاڻ اڳيئي هئي ته آئون ڪيليفورنيا مان گهمندو ڦرندو وٽس پهچڻ وارو آهيان. ڊاڪٽر نثار به ٿورو وقت اڳ اچي آمريڪا پڳو آهي ۽ هتي جي نهايت شريف ۽ معزز وساڻ خاندان سان سندس تعلق آهي. سندس ٻيو ڀاءُ جيڪو پڻ ڊاڪٽر آهي سو ڪراچيءَ ۾ ڪلفٽن پاسي ڪٿي ڊاڪٽري به ڪندو آهي ۽ سندس گهر به اتي آهي.

سو ڊاڪٽر کي فون ملائي ته ٻئي پاسي کان ڊاڪٽر صاحب پاڻ فون ڪندي. مختصر حال احوال ٿيا ڊاڪٽر صاحب چيو ته منهنجي اچڻ جي ڪيس اڳ ۾ ئي ڄاڻ سندس جوابي مشين تان ملي چڪي آهي ۽ مون کي اهو چوندي فون بند ڪيائين ته آئون هوٽل تي ڪلاڪ کن ۾ پهچي ويندس. فون بند ڪري مان ڊاڪٽر صاحب جي پهچڻ تائين تيار ٿيندو

رھيس ۽ تيار ٿي اچي لائونج ۾ ويهي ڊاڪٽر صاحب جي اچڻ جو اوسيٽرو ڪندو رھيس ڊاڪٽر پڇڻ ۾ دير ڪئي ته هوٽل کان ٻاهر نڪري آسپاس جو نظارو ڪندو رھيس. ٻاهر زندگي روان دوان هئي هڪ ئي نظر ۾ سمجھي ويس ته هيوستن به ڪافي سرسبز ۽ خوبصورت شهر آهي. گھمندو هڪ بورڊ جي پرسان اچي بيسنس مون واري هوٽل ڪمفرٽ ان جو وڏو شاهي بورڊ لڳل هو. هيوستن کي عام ماڻھوءَ يا سياحن جي سهولت لاءِ ستن زونن ۾ ورھايو ويو آهي.

آهي زون، علائقا ڪجهه هيٺين طرح ورھايل هئا.

زون ۱: ڊائون ٽائون، ۽ انهيءَ ئي ڊائون ٽائون جي ايريا ۾ هوٽل ڪمفرٽ ان به 12500 North Fwy گرین پوائنٽ تي واقع هيو. هتان جا روڊ عام ماڻھن جي وڌيڪ سهولت لاءِ پڻ نارٿ، ساوٿ، ويسٽ يا ايسٽ ۾ ورھايل آهن ته جيئن عام ماڻھوءَ کي هڪدم ڄاڻ پوي ته سندس گهريل پتو فلائي روڊ جي نارٿ يا ساوٿ وغيره تي واقع آهي.

زون ۲: هن زون ۾ هيوستن جون مشهور يونيورسٽيون يا اسپتالون واقع آهن.

زون ۳: گيليريا، آسٽروڊم ۽ گرین وي وغيره تي مشتمل آهي. گيليريا ۽ آسٽروڊم ڇا آهن؟

گيليريا (Galaria): هيوستن جي گيليريا تمام وڏو شاپنگ مال آهي چوڌاري عظيم الشان دوڪان وغيره ٺهيل آهن ۽ ان جي وچ تي تمام وڏو ميدان آئس اسڪيٽنگ (Ice Scating) لاءِ ٺهيل هو. هيوستن پهچڻ کان پئي ڏينهن شام جو ڊاڪٽر ۽ مان گيليريا گھمڻ ويا هئاسين ۽ ڪلاڪ ٻه بيهي برف تي ترندڙ نوخير ڳيرو مرد ۽ چوڪرين کي اسڪيٽنگ وارو بوٽ پائي برف تي ڊوڙندي ۽ ڪيڏندي ڏٺو هئوسين. ڏسڻ ۾ هي ڪم نهايت سولو پئي لڳو جو برف جي ميدان تي ڦيٽڻ وارو بوٽ پائي هيڏانهن هوڏانهن پيو. گسڪجي. پر ڊاڪٽر ٻڌايو ته اسان اڻڄاڻ اگر بوٽ پائي برف تي هلڻ شروع ڪيون ته بنا ڄاڻ جي جيڪر پهرين ئي وراڻگ ۾ پنهنجو مٿڪو پڇائي ويهون. هن

لاء خاص قسم جي تربيت وٺي پوندي آهي. بهرحال جيڪي ٻه ڪلاڪ بيهي برف تي انهن جل پرين جي ترڻ جو منظر پئي ڏٺوسين ته ڏاڍو مزو پئي آيو. گيليريا کي مهانگي ۾ مهانگو شاپنگ سينٽر هجڻ جو به اعزاز حاصل آهي.

آسٽروڊم (Astro dam) - هتي هر سال تمام وڏو ڪاٺو بوائز (Cow Boys) جو ميڙو ٿيندو آهي ان کانسواءِ ميوزڪ يعني ۽ ڪيٽل شو وغيره جا وڏا وڏا ميڙ هتي ٿين ٿا.

زون ۱۴: هن زون ۾ هيوسٽن جو ملڪ جي اندرين پروازن جي استعمال وارو هوائي اڏو ٺهيل آهي جنهن کي هابي هوائي اڏو (Hobby air port) چئبو آهي.

زون ۱۵: گلف فري وي Gulf free way تي مشتمل آهي.
زون ۱۶: گينوا ۽ الميدا Genoa & Almeda.

زون ۱۷: هي جڳ مشهور هيوسٽن جو علائقو آهي هتي جي خاص ڳالهه آهي ته هتي خلائي تجربگهه ۽ خلائي اسٽيشن ناسا NASA واقع آهي.

ايئرپورٽ کان انهن ستن ئي مختلف علائقن (Zones) لاءِ ڪرايو هينن ريت مقرر آهي جيئن.

- ۱- ايئرپورٽ کان زون ۱ لاءِ ٽيڪسيءَ جو ڪرايو ۲۷.۵۰ ڊالرز.
- ۲- زون ۲ لاءِ ۲۹.۵۰ ڊالرز.
- ۳- زون ۳ لاءِ ۳۱.۵۰ ڊالرز.
- ۴- زون ۴ لاءِ ۳۶.۵۰ ڊالرز.
- ۵- زون ۵ لاءِ ۳۹.۵۰ ڊالرز.
- ۶- زون ۶ لاءِ ۴۲.۵۰ ڊالرز.
- ۷- زون ۷ لاءِ ۴۹.۰۰ ڊالرز.

مان ڊاڪٽر نثار جي انتظار ۾ هوٽل کان ٻاهر نڪرندي، ٻاهر جو واءِ سواءِ وٺي، وري هوٽل ڏانهن تڪڙو موٽيس. ڊاڪٽر کي فون ڪندي هينئر اندازاً ڪلاڪ ڪن ٿي چڪو هو. ڊاڪٽر ڪهڙي علائقي ۾ آهي، مان ڪهڙي ڪنڊ ۾ آهيان سا مون کي ته بنهه خبر ئي ڪونه پئي، پر اهو اندازو لڳائڻ ڏکيو نه پئي ٿيو ته ڊاڪٽر ۽ منهنجي وچ ۾ ڪافي

فاصلو آهي جو ڊاڪٽر اچڻ ۾ ڪافي ديرو ورتي هئي. سوا ڪلاڪ کن گذري چڪو هو مان وڃ تي وقت ڏٺو ته پورا ڏهه ٿي رهيا هئا ته ڊاڪٽر کي لائونج ۾ گهڙندي ڏٺم. ڊگهي قد سان سنهڙي هڏ ڪاٺ وارو ڊاڪٽر نثار هڪ خوبصورت شخصيت جو مالڪ هو.

ڊاڪٽر ايندي شرط زور رکيو ته مون کي هتي هٽل ۾ نه ترسڻ کپندو هو ۽ هينئر به سامان کڻو ته هلي ٿا سندس گهر رهون. ڊاڪٽر ويڄاري پنهنجي پوري خلوص سان مون تي زور رکيو ته آئون هينئر هٽل ڇڏيان ۽ ساڻس گڏ هلي رهان پر پوءِ منهنجي پنهنجي فطرت جنهن کان آئون مجبور رهيس. ايئرپورٽ تان فون ڪرڻ مهل اڳ ڊاڪٽر گهر ۾ ملي وڃي ها ته واقعي آئون وٽس هليو وڃان ها جو هيوسٽن جو ڪوبه علائقو منهنجو ڏنل نه هو ۽ ٽيڪساس جي مشهور ٿيل افسانن کان به شروع ۾ ڪافي ڊنل هوس پر هينئر موزون هٽل ۾ ڪمرو وغيره ملي چڪو هو ۽ ڊپ به ڪافي گهٽجي چڪو هو سو هٽ ٻڌي ڊاڪٽر کان زور ٿي معافي ورتي ۽ پوءِ ڊاڪٽر به مجبوراً هٽل تي ٿي مون کي ڇڏڻ لاءِ منهنجي ضد آڏو هٿيار ڦٽا ڪيا ڊاڪٽر نثار سان سڀاڻي صبح جو پروگرام ٺهيو ته ڊاڪٽر سڀاڻي نوڪريءَ تان موڪل ڪندو ۽ صبح جو ڏهين بجي ڌارن مون وٽ پڄي ويندو ۽ پوءِ گهمڻ ڦرڻ نڪري وينداسون ڊاڪٽر تقريباً ساڍي يارهين بجي مون کان موڪلايو. ڊاڪٽر ٻڌايو ته کيس پنهنجي گهر پڇڻ لاءِ هتان کان ڪلاڪ کن گاڏي هلائڻي پوندي تڏهن هو پنهنجي گهر پڄي سگهندو. يعني ڊاڪٽر جي گهر ۽ منهنجي هٽل جي وچ ۾ ڪلاڪ کن جو رستو هيو. ڊاڪٽر موڪلايو ته مان پي ڪمري جو رخ ڪيو ۽ ٿوري دير ۾ دل ڦاڙ کونگهرا هڻي هيوسٽن کي پنهنجي هٿن جو احساس ڏياريندو رهيس.

رات اڄوڪي اسرارن ۽ الهامن جي ڪاڻ
جيڪو جاڳ جي پاڳ ۾ ڪونهي سو سڀني ۾ ماڻ
تنهنجي ذهن جا گهڻيون ۽ رستا رکون پيا اڄ رات
پاڻيان مَن ڪنهن پت مان نڪري، چرڪائين چئي هات.
ذوالفقار راشدي

النن جولاءِ جو صبح ۽ هوستن جا رنگين نظارا

صبح جو منهنجي اک کلي ته ست وڃي رهيا هئا ڊاڪٽر جي اچڻ ۾ اڃا پورا ئي ڪلاڪ هئا. سو ٽي وي کولي ويٺس صبح نوبهار جا رنگ ڏسڻ. ٽي ويءَ جون مختلف چينلون ڦيرائيندي، ڏسندي اٺ کن ٿيا ته مون کي ممتاز بلوچ ۽ منظور ميمڻ جي ياد وري ستائڻ لڳي سو فون کڻي ويٺس پهرين ممتاز جو نمبر ملائڻ. ممتاز فون تي مليو ته ويڄاري روڻهار کي لهجي ۾ چيو ڇاچا توهان ڪالهه کان ڪٿي گم آهيو مان اوهان کي ڳولهي ڳولهي سخت پريشان ٿي پيو آهيان ۽ پوءِ اها ئي ڳالهه ڏسڻ لڳي جنهن جو مون کي اندازو هيو ته ويڄاري مون کي ٽرمينل ۾ ڏٺو ۽ پئي ڳولهيو ۽ جيئن ته ممتاز کي به آمريڪا آئي ڪو گهڻو وقت نه گذريو آهي تنهن ڪري انهن ٽرمينل ۽ رستن وغيره جي کيس صحيح ڄاڻ به ڪونه هئي. هونئن به هيوستن کان ٻاهران روزن برگ ۾ رهڻ ڪري هيوستر سان سندن ايترو واسطو رهي به ڪونه ٿو نوڪري به روزن برگ ۾ گهر به اتي، سو مون کي جنهن نموني ممتاز منهنجي تلاش جو قصو ٻڌايو ته مان پاڻ پشيمان ۽ پريشان ٿي ويس فون تي ڳالهائون ٿيون ممتاز کانپوءِ فاروق جيڪو ممتاز کان ننڍو ۽ هدايت بلوچ جو ٻيو نمبر ولي عهد آهي ان سان به فون تي ڳالهائيم ۽ پندرهن ويهه منٽ کن ڪچهري ڪرڻ کان پوءِ کين سڀاڻي جي ملڻ جو واعدو ڏيئي، ڇو ته اڄ ڊاڪٽر نثار سان گهمڻ ڦرڻ جو پروگرام ٺاهي چڪو هوس سو سڀاڻي ملڻ جو پروگرام ٺاهي موڪلايو. موڪلائيندي ممتاز ٻڌايو ته بابا جي شاهي سواري به ڏينهن ٻن اندر هيوستن جي پرڪيف هوائن ۾ داخل ٿيڻ واري آهي. ممتاز جي واٽئون اها نويد ٻڌي دل تقريباً سيني کان ٻاهر پئي نڪتي. پنهنجي دوست هدايت بلوچ سان رهائين ڪرڻ ته ٺهيو پر ان جو تصور ڪرڻ ئي بسنت جي رت جي آمد کان گهٽ ناهي. سندس معصوم ادائون ۽ علم اڪابريءَ واريون ڳالهائون ٻڌي چئبو آهي ته جيڪر سندس ڀر مان اٿجي ئي نه.

لهرن تي لهرن اٿيون - چولين تي چوليون

هل ته هلي هن اوٽ وٽ - هڪٻئي کي کوليون

روح رڳون ڳوليون - چوهي آڳ آجهي نٿي -

استاد

سو هدايت جي اچڻ جو ٻڌي ڄڻ پاڻ اڌ رت جو وڌي پيو. ممتاز

کان موڪلائي فون بند ڪري بات روم ۾ ويس تڙ ڪري تيار ٿي بيس ته ڊاڪٽر به اچي در کڙڪايو، ۽ پوءِ نڪري پياسين هيوسٽن جي گهٽين ۽ روڊن تي. ڊاڪٽر جيئن ته اڄوڪي ڏينهن پنهنجي نوڪريءَ کان موڪل ڪئي هئي، سو ان جو پورو فائدو مون به ورتو ته ڊاڪٽر به شام تائين گهمندا رهياسين ۽ چار مشهور جايون گهميوسين جنهن ۾ گيليريا جنهن جي تفصيل اڳ ۾ ٻڌائي چڪو آهيان ان بعد آسترو ورلڊ وٽ آياسين.

آسترو ورلڊ Astro World، - ٻارن، جوانن، ڪراڙن جي لاءِ هيءَ جڳهه ڪافي دلچسپ آهي سندس وندرائڻ جو اندازو اهو ئي اسان جي ڪلفٽن واري علائقي جهڙو آهي جتي فن لينڊ جيان ٻارن جي لاءِ وڊيو گيم يا مختلف رانديون رکيل هيون يا جيئن تازو ڪراچيءَ جي سمونڊ ڪناري ٺهيل ڪسينو ۾ ”سند باد“ نالي ٻارن جي لاءِ مختلف راندين وغيره جو سلسلو آهي، هيوسٽن جي آسترو ورلڊ ٻارن لاءِ نهايت ئي دلچسپ ۽ عجيب آهي. آسترو ورلڊ بعد گلويسٽن (Gul West-ton) تي آياسين.

گلويسٽن (Gul Weston)، - هيءَ هيوسٽن جو سمونڊ ڪنارو آمريڪا جي خوبصورت ڪنارن مان هڪ آهي. اتي ڪجهه دير رهڻ بعد Sea Avonia آياسين سي ايونيا تي مڇين جو ميوزيم ۽ ان ۾ وري ڊولفن مڇيءَ جي جمناستڪ ورزش وارا ڪرتب ڏسي ڏندن ۾ آڱريون اچي ويون. اهڙي ساڳئي قسم جي ڊولفن جي ورزش جو مظاهرو نيويارڪ ۾ برائينن بيچ تي مڇين جي عجائب گهر ۾ به ڏسڻ وٽان آهي. هڪ ڪلاڪ جي مڇين واريءَ هن سرڪس ۾ مڇين جا ڪرتب ڏسي وات اصل گڏي ٿيو وڃي، انسان ڇا آهي؟ کيس سيڪارڻ لاءِ ليڪچر ٿي وي ٻيون ڪيتريون ميڊيائون جيڪي صبح شام انسان کي انسان ٿيڻ جو درس ڏينديون رهن ٿيون پر انسان آ جو وڃي تيئن ماڻهپي مان نڪرندو ۽ وحشي ٿيندو. پر هنن مڇين کي ڏسڻ کانپوءِ اهو احساس ٿئي ٿو ته ماڻهو پڪين، جانورن کان به پري وڃي پهتو آهي. مڇين کي جهڙي نموني سيڪاري ۽ کانئن مختلف دل وندرائڻ وارا ڪم ورتا وڃن ٿا ته ڏسي عقل دنگ ٿيو وڃي ٻيو ته ٺهيو پر ۱۲۵۰ ڀائونڊن

واري مڇيءَ کي جڏهن سرڪس جهڙا ڪرتب ڪندي ڏسندو ته توهان به حيرت زده ضرور ٿي ويندو.

گلوڀيٽن تي گهمندي ئي شام ٿيڻ لڳي هئي سو هيٺر گهر موٽڻ جي ڪئپسين. رستي تي ڊاڪٽر پنهنجي هڪ دوست وٽ وٺي هليو سندس گهر تي پڳاسين ته سندس گهر تي وڏو تالو لڙڪي رهيو هو ڊاڪٽر ٻڌايو ته سندس هندو دوست نالي اڀيمان ڪافي وقت کان هت رهي پيو سندس تعلق ٿر جي پالوا ڀرسان هڪ ننڍڙي ڳوٺ سان آهي. پالوا جو ٻڌم ته، اڀيمان جي نه ملڻ جو ڏک مون کي به ٿيو، جو مارئيءَ جي جُهوپن واري هن جهانگيٽڙن سان ملڻ جو اشتياق ٿي پيو هوم. پر اڀيمان گهر ڪونه هو سو چا پئي ڪري سگهياسين سواءِ ان جي جو هڪ سنيهو سندس درجي ڪندي ۾ اٽڪائي پوئين پير موٽياسين.

ڊاڪٽر نثار جي ٻن ڪمرن واري خوبصورت اپارٽمينٽ تي پهتاسون ته اڀيمان ۽ آفتاب دائودي اُتي اڳ ۾ ئي ويٺل هئا ملياسون ٻئي ڏاڍا پيارا ۽ زنده دل پئي لڳا. ويٺي ويٺي سنا جي ڪانفرنس جا حال احوال اُن سان گڏ پاڪستاني حالتن تي ٿيڻا ٿيندي رهي. ان وچ ۾ ڊاڪٽر نثار اُتي رات جي ماني به ٺاهي ورتي. ٻوڙ وغيره ته اڳ ۾ ئي ٺهيل هو جيڪو Uvan ۾ رکيل هو، اُن کي صرف گرم ڪرڻو هو. باقي چانور ڪباب وغيره ٺاهي هڪ شاندار ۽ لذت رات جي ماني تيار ڪئي ۽ ڪائي ڪا دير ڪچهري ڪئي سون ته اُتي آفتاب جي پاءُ جميل دائودي، ۽ سائين علي احمد بروهيءَ جي فرزند، اچي ٺڪاءُ ڪيو ۽ پوءِ گڏجي گپ شپ ڪندا رهياسين ڳالهين ڳالهين ۾ خبر پئي ته جميل ۽ علي نواز گڏجي ڪو ڪاروبار وغيره ڪندا آهن، پاڻ ۾ سندن ياري به جهٽ آهي. اٽڪل يارهين بجي ڌاران ڊاڪٽر ۽ مان دوستن کان موڪلائي هوٽل ڏانهن روانا ٿياسين ۽ هيوسٽن جي رنگين راتين جا خوبصورت منظر اندر ۾ اوتي اچي هوٽل تي پهتاسين، ڊاڪٽر کان مون هوٽل جي ٻاهران ئي موڪلايو جو صبح جو کيس نوڪريءَ تي به وڃڻو هو.

آمريڪا ۾ نوڪريءَ جو ملڻ ۽ نوڪريءَ ڇڏڻ هڪ منٽ جو ڪيڏ

آهي. توهان پريءَ بازار يا گهٽيءَ مان لنگهندؤ ته توهان کي دوکانن يا شاپنگ سينٽر جي درن تي ٻاهران ئي لکيل ملندو - Help want-ed - يعني ته دوکان واري کي مدد جي ضرورت آهي يا اخبارن ۾ ئي اهڙا اشتهار توهان کي عام ملندا خاص ڪري موڪل وارن ڏينهن تي - اشتهار پڙهي همراهن سان رابطو ڪبو ۽ اگر سندن معيار تي پورا آهيو ته بنا ڪنهن سفارش جي هڪ منٽ اندر اوهان کي نوڪري ملي ويندي ۽ اوهان جي روزگار جو مسئلو ختم ۽ اگر همراهن کي اوهان جي ڪم ڪار مان تسلي نه ٿي ته ڪيندا به هڪ منٽ اندر خبر پئي ته توهان صبح جو سئينڊيون وڄائيندا نوڪري واري هنڌ تي پهتو ۽ مگر مالڪ بيٺي ئي توهان کي واپس ڪري ڇڏيندو. ان بي يقيني واري ماحول ۾ سمجهو ته توهان جو پنهنجو اسي سيڪڙو عمل دخل ضرور هوندو ورنه وس ڪري آتان نوڪريءَ کان جواب نه ڏنو ويندو آهي.

آمريڪا ۾ نوڪري ۽ روزگار ڪرڻ جا هزارين موقعا آهن اسان جي نوجوانن کي ان مان فائدو وٺڻ گهرجي ۽ ٻاهرين دنيا ڏي نڪري پاڻ تان ڳوٺ واري ڪڪڙن جو لقب لاهيون ته ڀلو، دنيا سان ڪلهوڪاهي ۾ ملائي هلون، هتي هندستانين ۽ پاڪستانين جا باقاعدي علائقا قائم ٿيل آهن جنهن ۾ اوهان سنڌ جي سنڌين کانسواءِ باقي ٻنهي ملڪن جي رهواسين کي جهجهي تعداد ۾ ڏسي سگهو ٿا. نيويارڪ ۾ اهڙي علائقي جو نالو جيڪسن هائيٽس آهي جتي پهچڻ بعد احساس ٿيندو آهي ته اسان سنڌي دنيا کان ته ٺهيو پر ايشيا جي صفا پوئتي پيل ملڪن جهڙوڪ سريلنڪا، برما، يوتان وغيره يا پنهنجي ملڪ جي پٺاڻ، پنجابي ۽ مهاجرن کان به ڪي ڪوھ پوئتي رهجي ويا آهيون نيويارڪ جي جيڪسن هائيٽس کانسواءِ هيوسٽن ۾ به هڪ وڏو علائقو پاڪستاني هندستاني ماڻهن سان ڀريل آهي جتي هوٽل پاڪستانين جا دوکان پاڪستانين جا گولڊ ليف سگريٽ کان وٺي زعفراني تماڪ تائين هر شيءِ موجود آهي هيوسٽن جي ان علائقي کي ولريست - Wilcrest road جو علائقو سڏيو ويندو آهي هن علائقي ۾ هڪ وڏو هوٽل سيوا (Sevoy) نالي سان آهي. جتي پاڪستاني ماني ۽ ٻيا تائين هر شيءِ اوهان کي ملندي. پاڪستاني، موڪل وارن ڏينهن

تي هوتل تي پري پري کان پاڻ ۾ ملڻ يا کاڌو وغيره کائڻ لاءِ اچي نڪرندا آهن يا هونئن به اگر وڏي عياشي ڪرڻ تي سندن دل گهرندي ته گهران پي ڪري کائڻ لاءِ هتي هليا ايندا آهن. پيئڻ تي ياد آيو ته آمريڪا ۾ پيئڻ وارن جو حساب ڪتاب پنهنجو آهي، اتي شراب پي توهان گاڏي هلائي نه ٿا سگهو سخت ڏوهه آهي شراب جي بوتل سرعام نه ٿا پيئي سگهو. ها اگر پيئڻ تي دل ڪڍيو ته بوتل کي ٻاهران نشو پير يا رومال سان ويڙهي پوءِ پل ريل ۾ روڊ تي بدمست ٿيندا وتو ڪا جهل پل ناهي. آمريڪا ۾ ڪنهن حد تائين بيئر (Beer) گهڻو استعمال ٿيندو آهي. باقي وسڪي وغيره ان کان گهٽ. بيئر ۾ مقبول عام برانڊ ٻڌوائيز (Bud Weiser) جي يا هيني ڪين جي آهي. وسڪيءَ جا وڏا شاهي دوڪان جنهن ۾ اندر گهڙجي ته شراب جا قسم ڏسي ئي واٽ پئجي وڃي ڪليئرنس سيل ۾ ته بليڪ ليبل يا شيواز ريگل جي پوري بوتل اٺويهين کان ۲۵ ڊالرن جي وچ ۾ ملي ويندي آهي آمريڪا ۾ ڪليئرنس سيل جو تصور بلڪل ايمانداريءَ وارو آهي. نه ڪي پاڪستاني صدر جي علائقي جهڙو، جو سيل جو وڏو بورڊ هتي ڪنهن به شيءِ جي ٻيئي رقم لکي پوءِ ان جي اصلي قيمت تي وڪڻي ڇڏجي. مان هڪ شام جو برانڪس جي علائقي جي Co-op city ڪو آپ سٽي (ڪو آپريٽو سوسائيتيز جي تخفيف آهي) هي علائقو جيڪو مکيه برانڪس جي نارٿ ۾ واقع آهي. هن کي ڪوآپ سٽي ان لاءِ سڏيو ويندو آهي، جو هتي سڀ گهر يا فليٽ وغيره ڪوآپريٽو هائوسنگ اسڪيم تحت ٺهيل آهن تمام وڏي ڊيگهه ويڪر تي پڪڙيل هن علائقي ۾ وڏا وڏا شاپنگ سينٽر ۽ فليٽس وغيره ننڍين ننڍين ڪميونٽيز (Communities) وارن ماڻهن پاڻ ۾ ملي سوسائيتيون ٺاهي قائم ڪيا آهن. سو ان ۾ واقع مشهور بي پلازه Bay Plaza ۾ هڪ شام جو گهمندي ه، دوڪان ۾ گهڙي ويس ٻاهران سيل جو بورڊ لڳل هو. اندر ويس ته واقعي سندس ايمانداريءَ واري سيل تي حيرانگي ٿي مثال مان پنجن سالن جي ٻارن جي عمر وارا فل سوٽ تمام اچي ڪپڙي وارا، سندن شاندار سلائي ۽ جڏهن انهن جا اکهه پچيم ته ستن کان ڏهه ڊالرن تائين پئي مليا جيڪي خريد ڪري

پاڪستان ۾ اچي ڪلفتن تي واقع هڪ دوڪان مان پڇا ڪئي ته ساڳيو ئي هڪ هڪ فل سوٽ ايڏائي هزارن کان سائڻن ٽن هزارن تائين ٻڌايائون ۽ هئا بلڪل هوبهو ساڳيا جيڪي سمجهان ٿو ته اتان اهڙي قسم جي سيل واري دوڪان تان ئي خريد ڪيا ويا هوندا. سو منهنجي ان ڏيک جو مقصد اهو هيو ته اتي سيل جو مقصد سيل ئي هوندو آهي نه ڦرلٽ.

ڳالهه ڇڏي هئسڻ ته ڊاڪٽر مون کي هوٽل تي ٻاهران ڇڏيندي خدا حافظ چيو ۽ پاڻ واپس وريو جو سڀاڻي کيس نوڪريءَ تي وڃڻو هو. مان ڊاڪٽر کان موڪلائي هوٽل ۾ اندر گهڙيس ته ريسپشن تان چاهي وٺندي ڏٺم ته ٻه نياپا مون لاءِ رکيل هئا کولي پڙهيم ته ٻئي ممتاز جي فون جا نياپا هئا ته هو صبح جو نائين بجي مون وٽ هوٽل تي پهچي ويندو. مان دخل تان چاهيون ڪيون ۽ نياپن وارا پنا ڪيون پڙهندو اچي ڪمري تي پهچس ۽ ڪمرو کولي ٿوري دير تي وي ڏسندي ڏسندي ڊاڪٽر نثار جي خلوص تي سوچيندي ننڊ اچي ويم.

ڪو ڪو ماڻهو مون ڏٺو جهڙو چوڏهين ۽ چنڊ

هر ڪنهن منڏ نه منڊ - هر ڪا اڪ نه اٿڙي

اياز

نائين جولاءِ جي صبح ۽ بولڊن جي زم جهڙو صبح جو اڪ کلي

واچ تي ڏٺم ته صبح جي اٺن ۾ ڪجهه منٽ هئا ۽ اٺين بجي خبرون هلايون هيون سو اتي خبرن ٻڌڻ لاءِ ٿي وي کولي. آمريڪا جو هر ماڻهو صبح جو گهران خبرون ٻڌي پوءِ گهر کان نوڪريءَ يا ڪم ڪار لاءِ نڪرندو آهي. خبرن ٻڌڻ مان خاص فائدو کيس اهو پهچندو آهي جو ساري ڏينهن جي موسم جو احوال اڳ ۾ ئي اوهان کي ٻڌائي اوهان کي خبردار ڪندا ته اڄ جهڙو آهي. مينهن وسندو. گهران چڻي وغيره کڻي نڪرجو، يا اڄ هيترن ڪلاڪن هيترن منٽن تي طوفان اچڻ وارو آهي، اوهان گهر کان ٻاهر نه رهو. اها پيشنگوئي جيڪا ٽن ڏينهن کان ستن ڏينهن تائين اڳ ۾ ئي ڪري ڇڏيندا آهن ۽ اها هڪ هڪ منٽ تائين اوهان لاءِ سچي ثابت ٿيندي. مجال آ جو ٿي ويءَ وارا ٻڌائڻ هڪ ۽ ٿي ٻئي برف واري موسم ۾ اوهان کي ٻيا ٻڌائيندا رهندا ته ڪلاڪ، ڪلاڪ ۾ آمريڪا جي ڪهڙي علائقيءَ ۾ ڪيتري برف پوئي آهي يا

برسات ڪيترا سينتي ميٽر پوندي، مطلب ته هر شيءِ ۾ آمريڪا ۽
يورپ جا ماڻهو مڪمل ۽ صحيح هوندا آهن ۽ سندن ميڊيا به سندن
وانگر سچ ڳالهائيندي آهي پر ڪڏهن ڪڏهن B.B.C بي بي سيءَ کي
اسان پاڪستاني چڪ ڪري ويندا آهيون. سو خبرن ٻڌڻ مان اڄ
اهو فائدو پيو جو ٽي ويءَ وارن جي برسات جي اڳڪٿيءَ کانپوءِ هڪدم
منهنجو موڊ رومانتڪ ٿي ويو ۽ بقول منهنجي ڪنهن عزيز دوست جي
ته موسم هي عاشقانه، اهو جملو منهنجو دوست هر مخصوص مهل تي
پيو جهونگاريندو رهندو آهي، سو اڄ ان دوست جواهو جملو بار بار
زبان تي چڙهي رهيو هو.

موسم هي عاشقانه
اي دل ڪهين سي ان ڪو
ايسه مين ڏهونڊ لانا-

پوري سوا نائين بجي ممتاز اچي ڪمري تي سهڙيو مان سندس
لاءِ ۾ چار ڪلامن جون ڪيسٽون هتان ڪنيون ويو هوس سي به ڪيس
ڏنر ۽ پيون به مختصر ڳالهيون ڪندي ڪندي اچي هوٽل کان ٻاهر
نڪتاسين ته ٻاهر آسمان تي ڪڪرن جي جهانر جهرمر ڪري رهي هئي.
گاڏيءَ ۾ ويهي ٿورو اڳيرو هلياسين ته برسات وسڻ شروع ٿي. ممتاز
Wiper هلايو ۽ مينهن ڏسندي ئي ڏسندي واه مان ڦري واهڙ تي پيو.
رود رستا ڀڄڻ لڳا هئا پر ٿوري دير کانپوءِ وري پاڻ ئي ائين صاف ٿيندا
پئي ويا نه مٿانئن پاڻي نه نئين ديري واري گهٽين جي گپ، پاڻي آيو ته
آسمان مان پئي پر زمين ۾ ائين گم ٿيندو پئي ويو ڇڻ ته برسات جو هي
رود رستا مذاق اڏائيندا هجن ۽ کين موڪل ڏيندا هجن ته جيترو وسڻو
اٿئي وس. اسانجو وار به ونگو نٿو ڪري سگهين.

اسان ان تيز برسات ۾ روزن برگ جو رخ رکيوسين جو مون کي
اتان جي ميونسپل آفيس مان I.D. ڪارڊ ٺهرايو هيو جنهن جو مون کي
هروڀرو ئي شوق هيو. هڪ ته سوشل سيڪيورٽي ڪارڊ جو ۽ ٻيو هن
ڪارڊ جو. پوءِ ممتاز ٻنهي آفيسن مان ڪارڊ ٺهرائي ڏيڻ ۾ خاصي مدد
ڪئي. ڊرائيونگ ليسانس جي به ٽيسٽ ڏنر پر ايڪويهه آبجيڪٽو ٽائپ
سوالن مان ست سوال مس صحيح نڪتا، تن ۾ هڪ هن تي مڙوئي

ڏکو هنير تڏهن وڃي ست سوال صحيح نڪتا، سو اتان ناڪام واپس ٿيندي هڪ ڪتاب جيڪو ٽرئفڪ جي قاعدن قانونن تي مشتمل اندازاً ۱۰۰ کن صفحن جو هيو، سو ڏنائون ته هن کي پڙهي، اوهين وري ڪنهن ڪم واري ڏينهن تي ٿيسٽ ڏئي سگهو ٿا. ڏکي ڳاڙهي ڪاري ۽ سائي رنگن جو هيءُ ڪتاب جنهن جو نالو ٽيڪساس ڊرائيورز هينڊبڪ نالي سان جيڪو ٽيڪساس جي پبلڪ سيفٽي کاتي طرفان ڇپيل هو سو منهنجي حوالي ڪيائون. هن ۾ ٽيڪساس رياست ۾ گاڏي هلائڻ جا سڀ قاعدا قانون درج هئا انهن ايڪويهين سوالن مان شايد چوڏهن سوال صحيح نڪرن ها، ته اڄ ٽيڪساس جو ڊرائيونگ ليسان ڪيسي ۾ هجي ها. ماڻهوءَ به ڪيڏو نه لويي ۽ لالچي آهي. مان ڪڏهن ٽيڪساس جي گهمڻ جو به نه سوچيو هوم ۽ اڄ وري ٽيڪساس گهمڻ ته ڇا ڀر اتان جي سوشل سيڪيورٽي جو ڪارڊ ڪيسي ۾ ڪڍائيندو ڊرائيونگ ليسان نه ملڻ جو افسوس دل ۾ سانڍيون ٽيڪساس جي رستن تي گهمي رهيو هوس.

زندگيءَ جا زلزلو! ڪيڏا وڏا ڀر مختصر
سوچون ساگر سلسلا! ڪيڏو وڏا ڀر مختصر
خواهشون هڪڙيون ڀڄن، ته ٻيون وري جاڳي پون
مرحلا ۽ حوصلا! ڪيڏا وڏا ڀر مختصر.
”تبسم“

روزن برگ کان موٽندي ٿوري دير لاءِ هڪ ننڍڙي جهيل تي ترسياسين وٽ هيٺان ويهي اڌ ڪلاڪ کن ڳالهيون ۽ فوٽو گرافي ڪندا رهياسين پوءِ وري هيوسٽن شهر جو رخ رکيوسين شام جا پنج وڃي چاليهه منٽ ٿيا هئا جو سيواڻي SEVOY هوٽل تي ماني کائڻ لاءِ پهتاسين. ماني کائيندي ممتاز سان هڪ پاڪستاني ڪٽنب هڪ عورت ۽ ننڍڙو ٻار مليا، جيڪي بقول ممتاز جي ته جتي هو پهريون نوڪري ڪندو هو، ان جي گهر واري ۽ سندس پٽ آهن. مانيءَ جو ننڍڙو پٽ ممتاز سان ڪافي ريتل پئي لڳو. ماني کائي پوري ڪئي سين ته ممتاز گولڊ ليف پاڪستاني ٻه پاڪيٽ ۽ هڪ ڀان وٺي آيو ممتاز ٻڌايو ته هتي

سايڻن ٽن ڊالرن ۾ هڪ گولڊ ليف جو پاڪيٽ ملندو آهي. سو مانيءَ وغيره کان فارغ ٿي SAM Houston Toll way هوسٽن جو وڏو شاهراه ورتيون، جتي تي دفعا ممتاز کي ۷۵ سينٽ ڏيڻا پيا، اها روڊ تان گذرڻ جي مسواڙ هئي ۽ سوا ٻه ڊالر ڏيئي اچي ستين بجي ڌاران گهمندا ڦرندا هوٽل تي پگاسين ۽ هوٽل تي ممتاز ۽ مان گڏجي چانهن پيتي سين. پوءِ ممتاز موڪلايو جو کيس ڪٿي وڃڻو هيو. ڳالهين ڳالهين ۾ ممتاز ٻڌايو ته بابا سياڻي نيويارڪ پهچندو ۽ مان ممتاز کي ٻڌايو ته مان به صبح جو نيويارڪ ڏانهن واپس ويندس ۽ ممڪن ٿيو ته سندس بابا سان نيويارڪ ۾ ملاقات ٿيندي. ممتاز موڪلائي هليو ويو ۽ مان پنڌ هوٽل مان آسپاس جا علائقا گهمڻ لاءِ نڪري ٻاهر آيس ۽ ڪاڊير روڊ ڪڇيندو رهيس ۽ نيٺ ٽڪجي واپس هوٽل ڏانهن وڻڻ لڳس ڪافي وقت رکندي گذريو هو. ٽيڪساس جا غنڊا به ياد پوندا ويا ۽ مان ٽڪڙيون ورائڻ ڪندو اچي هوٽل پيڙو ٿيس. ننڊ ڪرڻ کان پهريون سامان بند ڪري ٺاهڻ لڳس جو صبح جو واپسي هئي.

92-7-10 تي هيوستن جو الوداع ۽ ڊلاس ايئرپورٽ -

هيوستن تان آمريڪن ايئرلائنز جي جهاز کنيو ته اڏائي ڪلاڪ کن مسلسل اڏامندي ۱۲ وڃي ۳ منٽن تي هيٺ لهڻ شروع ڪيو. ڊلاس مٿان گهمندي ائين لڳو ته هيءُ به شاندار شهر آهي. هڪ جاءِ تي چاندي وانگر ٺهيل ۵ قبا نظر آيا. چار وڏا هئا، ۽ هڪ ننڍو هيو. هيا ته الائي ڇا پر مٿان چانديءَ وانگر پئي جرڪيا. ساڳئي شهر ۾ ساوڪ ٺي ساوڪ ڦهليل هئي. ۱۲۱۵ تي جهاز لئڊنگ ڪئي ۽ ڊلاس ايئرپورٽ تي هئاسون. لئڊنگ ڪندي ايئرپورٽ ٽرمينل سان گڏ هوٽل HAYYAT ڳاڙهن اکرن ۾ لکيل ڏٺم. شهر مٿان چوڌاري نظر ڦيرايو ڏاڍو خوبصورت پئي لڳو شهر ۽ ايئرپورٽ وچ ۾ به ڪجهه فاصلو پئي لڳو.

جهاز مان لهندي ئي T.V Screen تي وري نيويارڪ وڃڻ لاءِ فلائٽ نمبر AA 862 ڏٺم جا گيت نمبر ۱۷ تان پئي وئي ۽ مان گيت نمبر 9B تي هيس ۽ وچ تي نظر ڊوڙايم ۱۲۳۰ پئي ٿيا سو

ڊوڙندو گيت ۱۷ وٽ پهتس. محترم کي ٽڪيٽ ڏنر، ٽڪيٽ تي مسٽر Bhatti لکيل هو. مونکي هيوستن ايئرپورٽ تان نئين ٽڪيٽ ٺاهي ڏني وئي هئي جنهن ۾ نالي ۽ ذات جي ڦير ڦار ٿي ويئي هئي. هن محترم منهنجو PIA وارو ڪارڊ ڏٺو ان ۾ صرف Abdul Gha-far لکيل هو سو سوال ڪيائين ته ڪارڊ ۾ پتي لکيل ڪونهي مان کيس تسلي ڏني ته مان ئي ساڳيو آهيان. پتي منهنجي ذات آهي. نالو ته عبدالغفار آهي سو پاسپورٽ ڏسڻ چاهين ته مان توکي ڏيکاري سگهان ٿو. هن وڌيڪ ڪرڪر ڪونه ڪئي، چيائين پرسن ويهه، اڳ ۾ ٻيا مسافر وڃن ته آئون توکي سڏيان پئي. ڏنر ته مون سان گڏ چار پنج ٻيا به همراهم هئا جي يا ته چانس تي هئا يا (Airline Employee). جڏهن ڪل لائن وارا پئسنجر ويا ته پوءِ چوٿين نمبر تي منهنجو وارو آيو ان وچ ۾ هڪ دل چوي به پئي ته اگر سيٽ نه ملي ته ويندي ويندي ڊلاس به گهمي وٺبو جيستائين ٻئي فلائٽ جي ڪنيڪشن ملي پر سيٽ ملي ته، مڙوئي گڏيل ڪيفيت کڻي جهاز ڏانهن وڌيس. ساڳئي سهڻي ڏاکڻ اندران اندران سڌو جهاز تي منهنجي سيٽ نمبر 27F هئي، جا وچ ۾ ڪٿي هئي. ويهڻ بعد پوري هڪ ۾ پنج منٽ هئا جو دروازو بند ٿيو ۽ هڪ بجي جهاز اڏامڻ شروع ڪيو. نيويارڪ پهچندي پهچندي پوڻا پنج ٿي ويا. ايئرپورٽ تان Q-10 بس وٺي Que Garden تي لهي اتان وري E ٽرين پڪڙي جيڪسن هائيٽس Jackson Heights Resevelt تائين آيس. هيءَ تقريباً انڊين ۽ پاڪستانين جو علائقو آهي. هن علائقي ۾ انڊين ساڙهيون پاڪستاني ڪپڙا، اخبار جنگ، اخبار جهان ۽ ٻيو سڀ ڪجهه پاڪستاني ۽ هندوستاني سودو ملي ويندو آهي. ماڻهو پاڪستاني ۽ هندستاني دوڪانن تان پان، ڪيسٽون، جيولري، زيورات وغيره جيڪسن هائيٽس تان خريد ڪندا آهن. اتان ڪوئينز تائين پهچڻ لاءِ R نمبر ٽرين جا Stain way تي اچي لاهيندي يا N ٽرين پڪڙي جا Broadway تي لاهيندي مان R ٽرين پڪڙي سڌو اچي Stain way سب وي تي لٿس. سب وي کان نڪري، گهر تائين پهچندي ساڍا ڇهه کن ٿي ويا. رستي تي فلم جن ۾ ڪئليفورنيا ۽ هوسٽن

وغيره جون يادون محفوظ هيون سي فلم صاف ڪرڻ واري دڪان تي
 ڏيندو پوءِ گهر ويس ڇو ته چاهير پئي SANA جي ميٽنگ وغيره جا
 نقش جلد از جلد ڏسي وٺان. برادوي سب وي تان لهبو ئي ته برادوي
 سڌو اچي 30 Street تي پوندو. ڪنڊ تي مکيه Grossary
 جو دڪان، جيڪو ڪنهن هندستانيءَ جو آهي، چوويهه ڪلاڪ کليل
 رهندو آهي سندس وڪري تقريباً ڇهه يا ست هزار ڊالر روز هجن
 گهرجي صبح جو سوير سب وي تا لهبو يا سب وي ڏانهن وڃبو ته
 Spanish, Newyork Times، عربي ۽ چيني، يا ٻيون
 اخبارون جيڪي نيويارڪ مان يا ٻاهرين دنيا ۾ ڇپجن پيون، سي وٺس
 صبح جو سوير ئي ملن ٿيون. جيئن ته آمريڪا ۾، هر مرد عورت جي
 مکيه (Hobby) عادت سب وي ۾ چڙهڻ کانپوءِ، پڙهڻ هوندي آهي.
 اجايو سجايو واٽرن وانگر هڪٻئي کي ڪونه پيا ڏسندا، رڳو پڙهڻ ۾
 مشغول رهندا آهن. آمريڪي جيڪڏهن جوڙو هوندو ته هڪٻيو هوندو
 ۽ اڪيلو هوندو ته ٻيو پڙهندو رهندو- سو ڳالهه پئي ڪير ته تقريباً
 ساڍي ڇهين ڌارين گهر پگس. ٿڪل هوس ڪجهه مختصر حال احوال
 سنا ميٽنگ جا ڏئي همراهن کان موڪلائي بستري جي حوالي ٿيس اڪ
 ڳلي ته صبح جا ڇهه کن پئي وڳا برش وغيره ڪري Juice جو
 گلاس چاڙهي T.V آن ڪري ويٺو رهيس. ڪجهه ڏينهن آمريڪا ۾
 رهي 17/7 تي واپس پاڪستان اچڻ لاءِ PIA جهاز ۾ سوار ٿيس ۽
 جهاز ۾ ٻه دوست مشتاق ميمڻ سان جيڪو شڪاگو ۾ M.B.A
 ڪندو آهي ۽ سندس گهر سکر ۾ آهي، تنهن سان رهائيون ڪندي، ۲۴
 ڪلاڪن جو سفر ڪئي پاڪستان پهچائين.

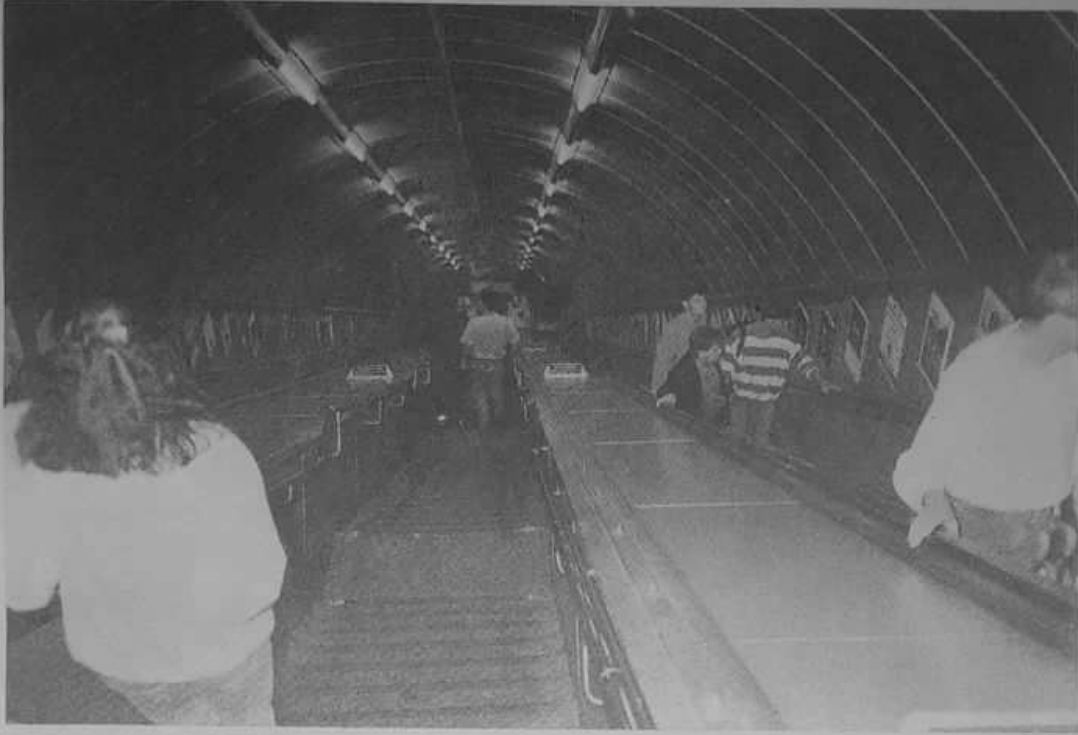
(نوٽ:- آمريڪا ۾ ريلوي اسٽيشن کي سب وي چيو ويندو آهي.
 سب وي انهيءَ ڪري جو آمريڪا جو سڄو ريلوي نظام انڊر گرائونڊ
 ٺهيل آهي.)

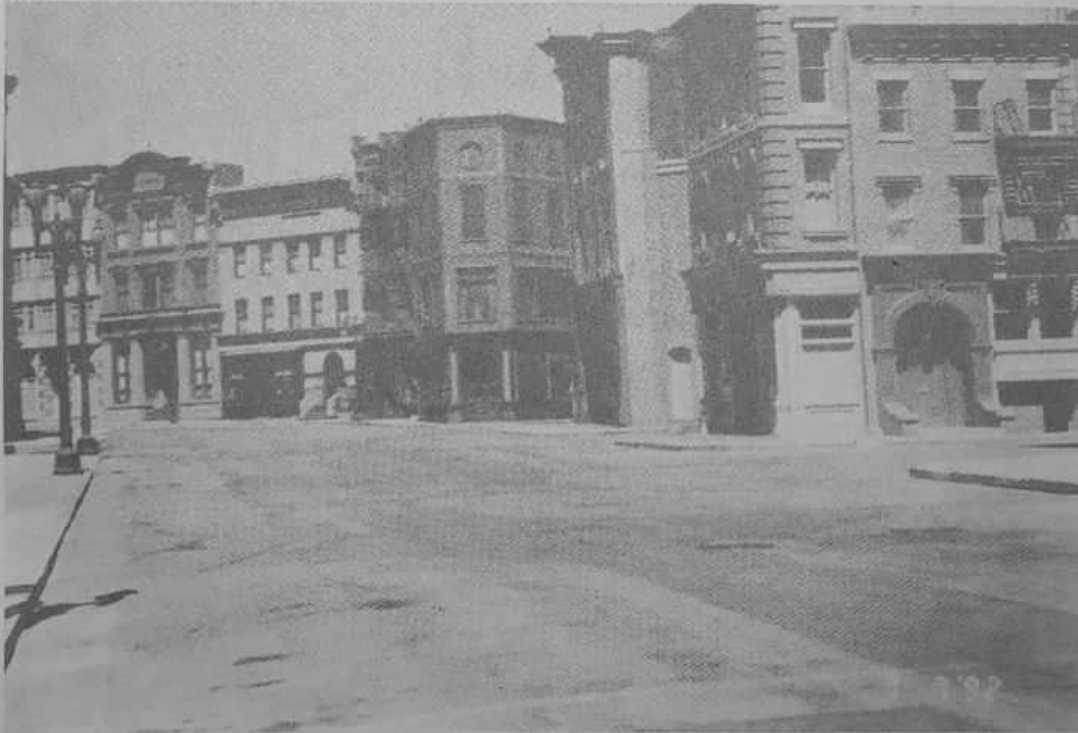
آمريڪا جي آزاديءَ جو مجسمو

نيچرل ميوزم نيو يارڪ

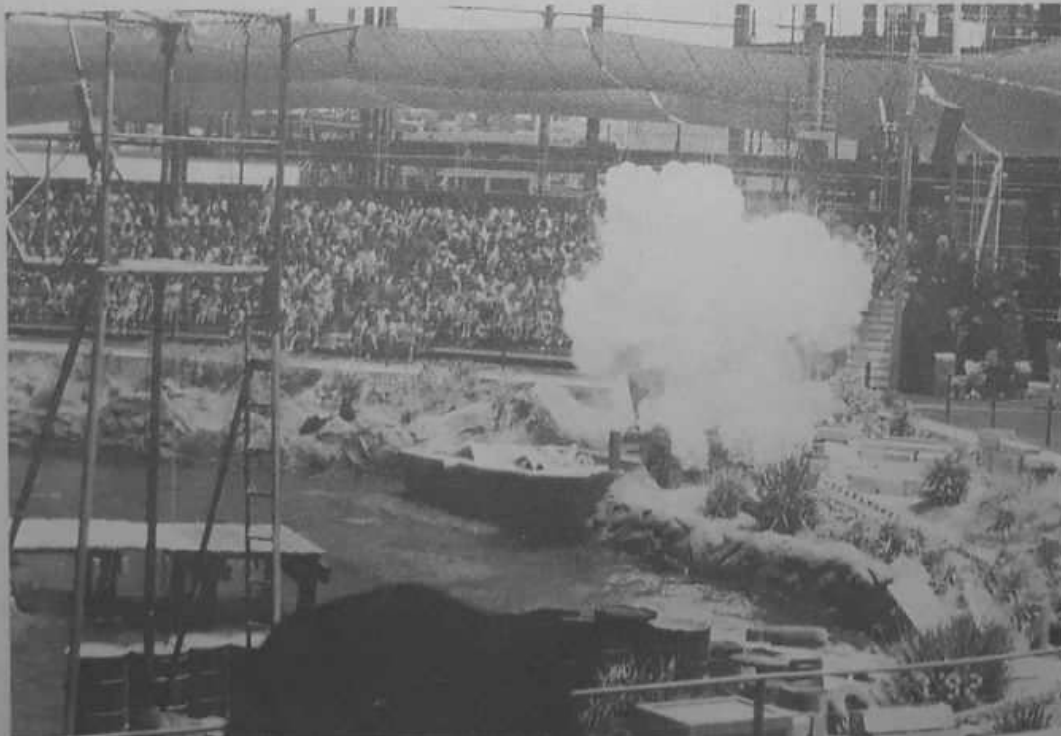
هيٽن ڪراس، ميٽرو ريلوي اسٽيشن واشنگٽن

يونيورسل اسٽوڊيو ۾ اندر فلم جو سِيٽ

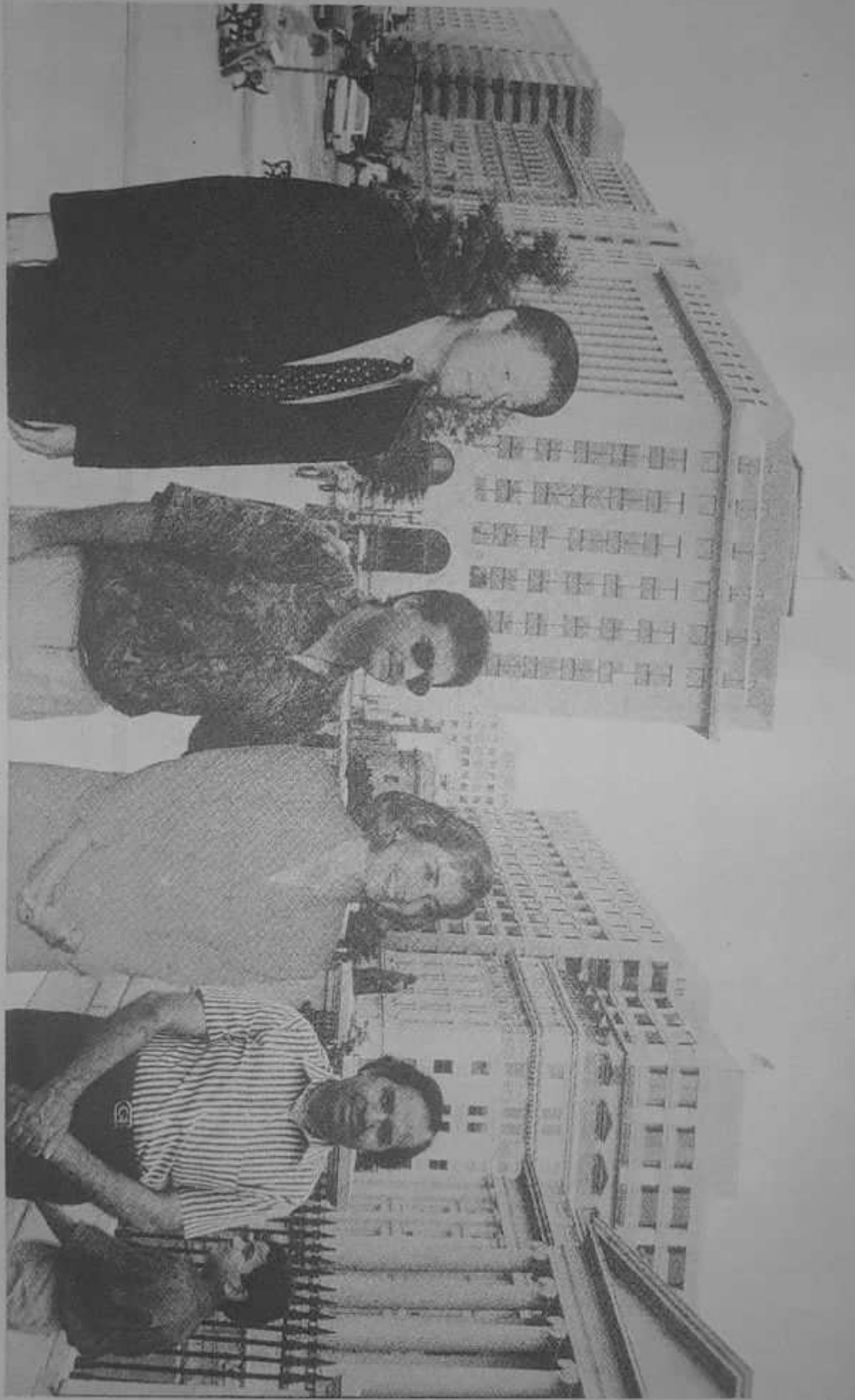

ڪيليفورنيا ۾ هالي ووڊ فلم اسٽوڊيو جي ٽسٽ ڊورن صاحب مضمون ۽
ڪجهه ٻيون ٽسٽ واريون عورتون

يونيو رسل اسٽوڊيو هالي ووڊ

وائیٹ ہائوس واشنگٹن ویٹ

دُٻئي ۾ 'سدائين گڏ سنڌي' وارن دوستن جي سڌ تي، منظور سخيراڻي،
ليکڪ، غلام شبير سمون ۽ نظير احمد سمون

تبسم، انور جتوئي، بابر وڪو، ارشاد ميمڻ، مس ڊيبي ۽ مالڪ ڏنو شيخ

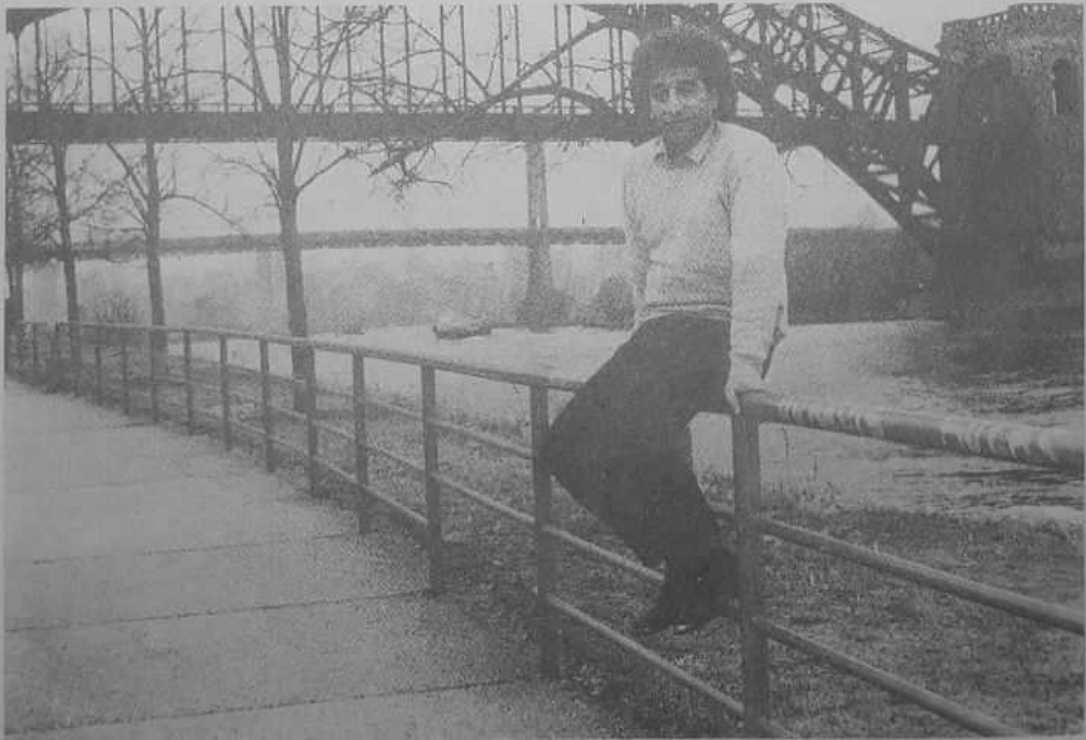
تبسم سنا ۾ تقرير دوران

ڊاڪٽر اي ڊبليو ڀٽي صدر سنا تقرير ڪندي

پڪنگ دوران خوشگوار موڊ ۾، مضمون لکندڙ، پليجو صاحب ۽ اقبال ترين

ليڪڪ جو عزيز نيويارڪ جي خوبصورت علائقي جي
هڪ شام جو مزيدار موڊ ۾

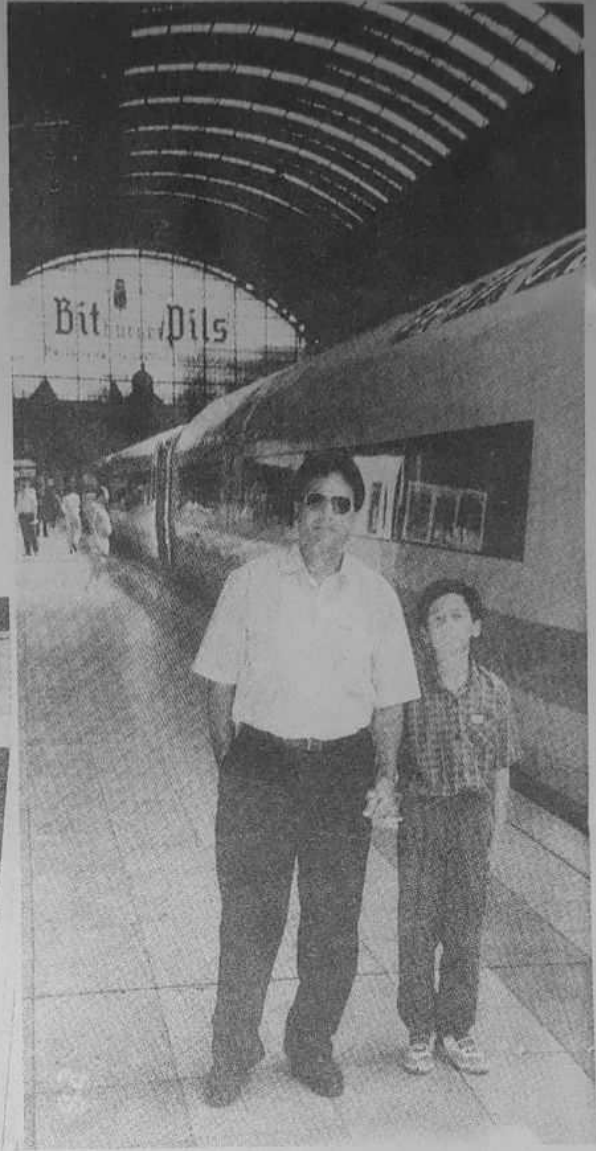
ليڪڪ، ايمسٽرڊم ايئرپورٽ تي، نيو يارڪ ويندي

سنگاپور جي سفر دوران ليڪڪ، سينٽوزا ٻيٽ تي

نيويارڪ ايئرپورٽ تي نامور
ليکڪ ۽ شاعر هدايت بلوچ

جرمنيءَ ۾ فرينڪفرت جي ريلوي
اسٽيشن تي، خليل جبران سان گڏ

اعظم منهن م برسات پوندي

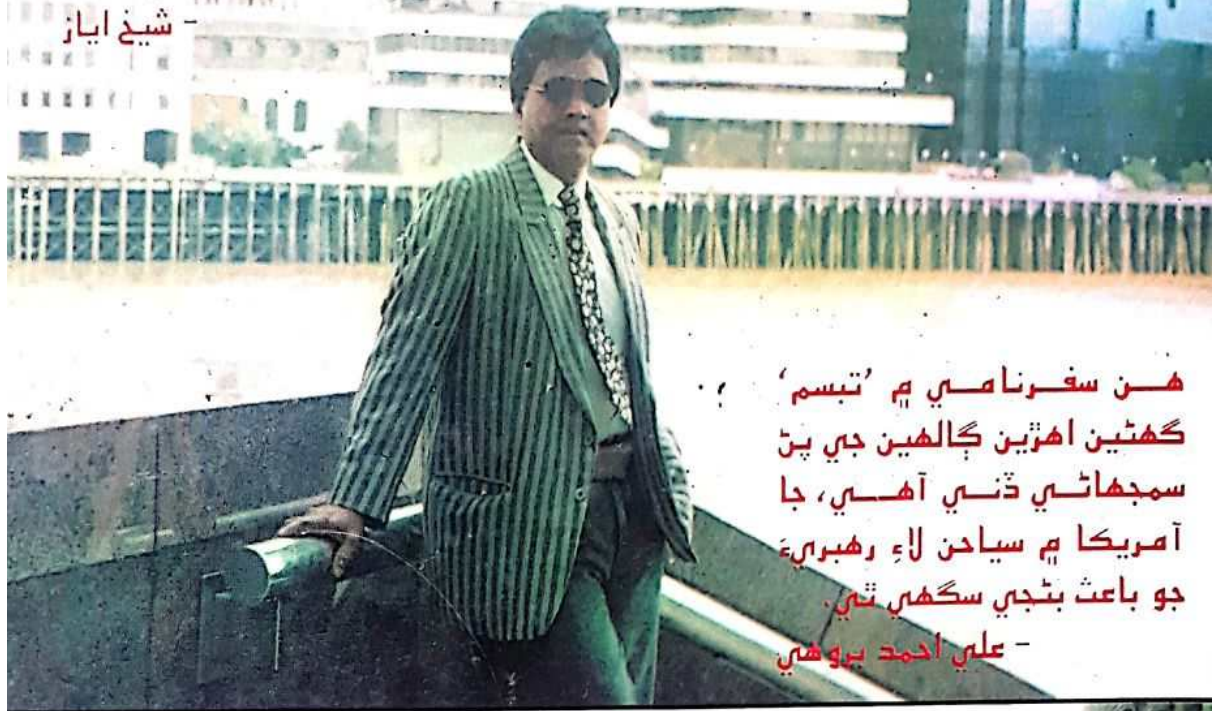

سنن فرانسسڪو ڪان آيل، هڪ ليڊي جيڪا خاص ڪنوينشن ۾ شرڪت
لاءِ ڪهي آئي هئي ۽ شرڪت دوران غور سان ميرٽ هوٽل جي لان تي ويهي
ڳالهيون ٻڌي رهي هئي

واشنگٽن جي ريلوي پليٽ فارم تي، خليل جبران ۽ ارسلان

تبسم جي سفرنامي ۾ تازگي ۽
زندگيءَ جو اظهار آهي.
سندس سفرنامو پڙهڻ وٽان
آهي، جو تبسم جي ڪوٺاڪون
طبيعت تي روشني وجهي ٿو.
- شيخ اياز

هن سفرنامي ۾ 'تبسم'
گهڻن اهڙين ڳالهين جي پڻ
سمجهاڻي ڏني آهي، جا
آمريڪا ۾ سياحن لاءِ رهبريءَ
جو باعث بڻجي سگهي ٿي.
- علي احمد بروهي

هي سفرنامو اهڙين تحريرن مان
هڪ چٽي سگهجي ٿو، جنهن کي
مصنف بغير ڪنهن لڪ لڪاءِ جي
سچائيءَ سان تحرير ڪيو آهي.
- مهتاب اڪبر راشدي

ليکڪ جون لنڊن برج تي ورتل تصويرون

سند سلامت

www.sindhsalamat.com

سند سلامت جو مشن ۽ مقصد سنڌي ٻوليءَ جي ڊجيٽلائيزيشن ۽ پکيڙ کي وسيع ڪرڻ آهي ۽ پڻ دنيا سان گڏ سندس رفتار سان هلڻ جو سانباهو آهي، ڇو ته تاريخ هميشه انهن قومن جو احترام ڪيو آهي جن پنهنجي علمي سرمائي جي حفاظت ڪئي آهي. سند سلامت پڻ پنهنجي ٻوليءَ جي بقاء خاطر سنڌي ٻوليءَ ۾ لکيل قيمتي ۽ ناياب ورثي کي ضايع ٿيڻ کان بچائڻ ۽ ان کي نه رڳو محفوظ رکڻ پر پنهنجي اديبن، ليکڪن، محققن ۽ شاعرن جي علم، هنر ۽ تخليق کي ڊجيٽلائيز ڪندي دنيا جي ڪنڊ ڪڙڇ ۾ موجود سنڌين تائين مفت ۾ آسانيءَ سان پهچائڻ جو عزم ڪيو آهي.

اسان جي خواهش هئي ته سنڌي مواد تي مشتمل هڪ اهڙو ڪتاب گهر قائم ڪجي جتي هر موضوع تي مشتمل ڪتاب موجود ملن. ڪتابن کي ڳولڻ ۽ ڊائونلوڊ ڪرڻ آسان هجي ۽ اينڊرائيڊ سميت آئي فون يا ونڊوز آپريٽنگ سسٽم سميت هر قسم جي ڊوائيس تي آساني سان آن لائين پڻ پڙهي سگهجي. ۽ اهو سڀ ”سند سلامت ڪتاب گهر“ ذريعي ئي ممڪن ٿي سگهيو. اميد ته سند سلامت ڪتاب گهر ذريعي سموري دنيا ۾ موجود سنڌي نه صرف پرپور لاڀ حاصل ڪندا پر سند سلامت ڪتاب گهر کي وڌيڪ فائديمند بنائڻ لاءِ پنهنجو پورو ساٿ ڏيندا.

books.sindhsalamat.com

سند سلامت ڪتاب گهر جي اينڊرائيڊ ايپليڪيشن پلي اسٽور جي هن لنڪ تان ڊائونلوڊ ڪريو:

<https://play.google.com/store/apps/details?id=com.sindhsalamat.book>